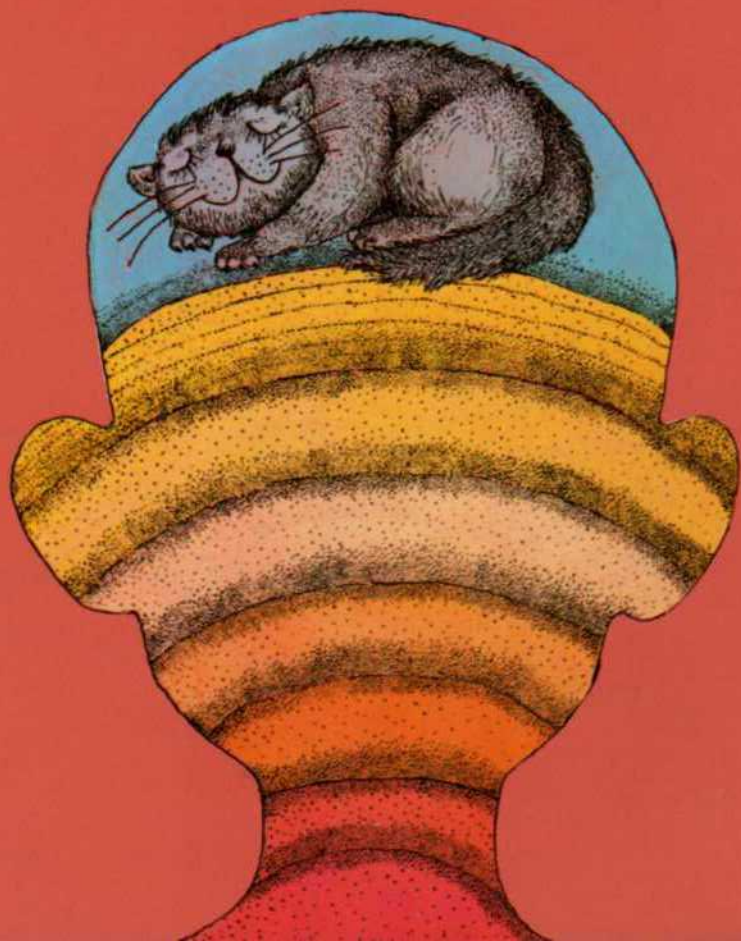


Természetes életmód

Szőke Lajos

Egészségkárosító földsugárzások és kivédésük lehetőségei



TERMÉSZESES ÉLETMÓD

SZŐKE LAJOS

*Egészségkárosító
földsugárzások
és kivédésük lehetőségei*

BIOGRÁF

Budapest, 1991

TERMÉSZETES ÉLETMÓD

Sorozatszerkesztő: *Majtényi Klára*

Borítóterv: *Gyólai Gabriella*

Az étrendi tanácsokat összeállította: Ferencsik István

Copyright © Szőke Lajos
Copyright © TEXOFT Kft., 1991.

ISBN 9637943048
HU ISSN 0866-4668

Kiadja a TEXOFT Nyomdaipari és Számítástechnikai Kft.
Felelős kiadó: Pogány György ügyvezető igazgató.
A szedés a TEXTAR fényszedő programmal készült.
Nyomta: Verseghy Nyomda, Szolnok.
Felelős vezető: Gombkötő Béla igazgató.
Munkaszám: 795

Köszönetünket fejezzük ki:

Dr. Török Szilveszter professzornak,

*aki önzetlenül küzd a hazai és nemzetközi
természetgyógyászat tisztaságáért,*

egy szeretetszolgálatnak,

*amiért az epilepsziásokkal kapcsolatos vizsgálatainkat
az „Illetékesek” helyett anyagilag támogatták,*

**mindazoknak az orvosoknak
és egészségügyi dolgozóknak,**

*akik a téma iránt nyitottan a konzultációkon
és tanfolyamokon minden héten rendszeresen
megjelentek, és az őket illető képzettséget
becsülettel megszerezték.*

„...Ítéletedre bízok sok olyan dolgot,
mely eddig rejtve volt előtted,
nem képességed hiánya miatt,
hanem csupán mert kikerülte figyelmedet.”

Giordano Bruno

ELŐSZÓ

Ez a kis könyv a Budapesti Természetgyógyászok és Egészségvédezők Tudományos Egyesületében, a Belbetegek Természetgyógyász Központ Alapítványában és művelődési központokban 1989 óta tartott előadás-sorozatok kivonata, melyből a kevésbé jelentős részek zöme kimaradt, hogy a könyv mindenki számára megfizethető legyen. Bár e könyv radieszteziái ismereteket taglal, a radiesztezia hatalmas anyagában a misztikumig nem mélyedünk el. Ezért nem tárgya könyvünknek, hogyan kell a betegségekhez a gyógyszereket megválasztani, s hogyan kell az erdőben az ehető gombát a mérges gombától megkülönböztetni – ingával. Ez utóbbiakat bízuk képzett szakemberekre!

Annak a módszernek, eljárásnak a biztos alapjait, amelyet földsugárzás-mérésnek nevezünk, már az ókori ember is ismerte és alkalmazta. Emlékezzünk Mózesre és Szent Lászlóra, akik vizet fakasztottak, s gondoljunk a keleti népek rajzolt, festett és írott hagyatékára, amelyekből az is kiderül, hogy e tudomány hajdanában az uralkodók előjoga és kiváltsága volt.

Az emberiség egyetemesnek éppen nem nevezhető fejlődése eredményeképpen, sajnos a *Szeretet* helyett valahogyan mindig előnyt élvezett a barbár erőszak, a *Béke* helyett pedig a háborús szellem. Emiatt felesleges csodálkozni azon, hogy a természeti népeknél, ahol a férfi az úr, mindig összeviessza kenik és mázolja magukat, ölik és püfölik egymást, míg az anyajogú rendszerekben békés családi idill uralkodik; s ne csodálkozzunk, hogy békeidőben minden gyermek játékfegyverek arzenáljával „erősíti” lelkületét. Miért kell háború ahhoz, hogy észrevegyük a virág szépségét, s miért „csak” romantika az, ha valaki felnéz a csillagos égre?

Ne csodáljuk, ha ilyen közegben gyanakvást kelt, vagy elutasítást vált ki egy másik ember kezében mozgó inga, rugó, drótdarab

vagy lemetszett ágvilla, hisz mi régóta a bizonytalanság és a bizalmatlanság évszázadait éljük. Tekintsük inkább természetesnek azt, ahogyan inkvizítoraival és máglyáival közbelépett a középkori sötétség, s ezt követően, a technika vonzataként lélegzethez jutott a szuperember – Szent-Györgyi professzor szavaival élve: az „őrült majom” –, aki oly messzire rugaszkodott el talajától és a Természettől, hogy féltő, képtelen lesz oda visszatérni.

Körülbelül itt tartunk ma, s ahogyan mélyen hallgattak arról, hogy kútjaink 95 százalékát emberemlékezet óta dróttokkal, rugókkal, ingával, ágvillával jelölték ki őseink, és jelöljük ki ma is, éppen úgy eddig keveset hallhattunk a földsugárzásokról is.

Emberi butaságon kell értenünk többek között a manapság oly divatos „józan eszt”, s minden olyan tudományt, mely a valóságtól mind jobban elrugaszkodva, magas lóról letekintve, figyelmen kívül hagyja a *Természet* felénk küldött apró, olykor felénk figyelmeztető jelzéseit, mely jelzések és rezdülések szolid színei – „színpompás” világunk állandó lüktetése mellett – már nem ötlenek a szemünkbe, nem jutnak el a tudatunkig.

Az elmúlt évezredek emberei – technikai eszközök sokasága híján – kénytelenek voltak magukkal és a Természettel a mai néven nevezett intelligenciánknál lényegesen intelligensebb fokon azonosulni.

Az a fajta Tudás, amely az Embert igazán előreviszi, ma iskolapadokban nem tanulható meg. E Tudás rezgésszáma azonos a Szeretet rezgésszámával, s rokon a földsugárzásokat megsemmisítő frekvenciatartományokkal. Félreértés ne essék, ennek a Tudásnak nem vagyok a birtokában, csupán egy keréknyom vagyok, melyre rábukkanva az érdeklődők megtalálhatják az Utat. Ez az Út pedig arra a rezgésszámra érzékenyít, amelyen a Tudás fellelhető.

E Tudás felé, mely magányos hegyként emelkedik ki a szürkeségből, több Út vezethet. Ezek jellemzői, hogy sohasem távolodhatnak egymástól, rövid ideig haladhatnak egymással párhuzamosan, de a hegy csúcsa felé szükségszerűen közelíteniük kell egymáshoz. Onnan kezdve pedig, ahol esetleg több Út összefut, az Ember képtelenné válik a Rosszra.

Egy olyan eldurvult rendszerben – függetlenül attól, hogy a rendszer önmagát minek nevezi –, amelyben kínosan ügyelnek arra, hogy minden örömteli és szép, emberi és az esetleges túlélés

reményét keltő fogalomhoz negatív jelző is tapadjon; ahol a szépet csak úgy képesek kifejezni, hogy „baromian” szép, ahol ami tetszik, az „piszok módon” tetszik, ahol egy szívderítő élmény is csak „halálisan” jó lehet; egyszóval mintha mindez – vallási alapokat mellőzve – valamiféle pokolbéli utasításra történe, az emberek, a mi mindenkori társaink, nem alkothatnak igazi fogalmat semmiféle pozitívumról, hiszen azt idejekorán, a végiggondolása előtti pillanatban negatív tartalommal látják el.

Elkeserítő, szánnivaló látvány, ahogyan az emberek milliói, mindent letarolva és eltíporva, vándorsáskaként keresik és kutatják a „boldogságot”. Ennek következtében azután a földdel, vízzel, levegővel, fákkal, bokrokkal és állatokkal együtt felfalják és eltíporják azt is.

Napi örömöket és ábrándképeket hajszolva, magunkat ostoba filmbéli hősökkel azonosítva sohasem foghatjuk fel, hogy csupán a pillanatnyi, rövidke boldogság mosolyog, a tartós boldogság éppen olyan komoly és szent, mint maga a szomorúság. Ez utóbbi boldogság pedig nem található meg sem a tengerpartokon, sem másvalakinek az ágyában, sem az „előkelő” országokban, sem másutt, csak önmagunkban, a lelkünkben. S talán éppen az különbözteti meg leginkább a korszerűnek nevezett eljárásokat az ősi természetgyógyászati módszerektől, hogy míg az előbbieket mit sem tudnak kezdeni az olyan betegekkel, akiknek önmagukba vetett hitük van, a természetgyógyászati módszerek ezt a Hitet alapvetően feltételezik.

Természetes reakciója környezetünknek, hogy gyanakvó szemekkel figyeli az újat, amely megzavarhatja megszokott, belső nyugalmát. Ez az új és szokatlan téma évezredek óta velünk él, s kísér minket az Emberré válás útján, amelynek reméljük, csak a kezdetén járunk.

Szőke Lajos

A SUGÁRZÁSOK FAJTÁI

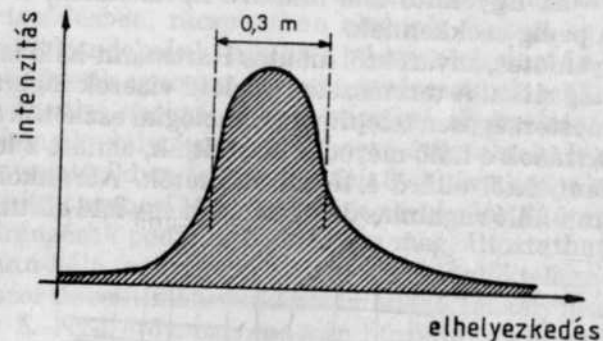
Bár könyvünk témájául a földszugárzásokat választottuk, az elnevezésbe azonban beleértünk olyan tárgyak által keltett sugárzásokat is, amelyek nem állnak közvetlen kapcsolatban a Földdel. Ezeket ma általában „egészségkárosító” sugárzásoknak nevezik, amely elnevezés így egy kissé erőltetett, hiszen ezek a hatások önmagukban, egy egészséges ember számára nem okozhatnának problémákat. *Am mi a középkor óta nem egészség-, hanem betegség-tudatban élünk.* A totális fehérjemérgezésben szenvedő, bonyolult és önmegsemmisítő, életellenes technológiát és stresszhelyzeteket kergető lakosságunk a problémákat narkomániákkal (dohányzás, alkohol, feketekávé, idegizgalom, nyüzsgés, horror stb.) igyekszik megoldani. Immunrendszerét erőszakkal és szándékolatlan gyengítve, mindent megtesz annak érdekében, hogy az ihatatlan ivóvíz és ehetetlen élelmiszerek, a mosó- és permetszerek, a videó- és komputer-őrület, a levegőszennyezettség és mozgáshiány által amúgy is tönkretett szervezetére további megterhelést jelentsen a földszugárzás. Különös tehetség kell ahhoz, hogy az Ember ennyire ne legyen képes helyére tenni a dolgokat. Amíg saját magunk és környezetünk ügyeit képtelenek vagyunk rendezni, *emberi értelemmel* valójában nem rendelkezünk.

Hartmann-sugárzás

A természetes eredetű földszugárzások legismertebb fajtája, amit másképpen É-D-i és K-Ny-i ingersávoknak is neveznek, a Hartmann-sugárzás (Hartmann-háló). Pontosán úgy, ahogy a térképeken a hosszúsági és szélességi fokokat jelöljük, a földgolyót észak-déli és kelet-nyugati erővonalak futják körül, de ezek sűrűsége minden képzeltet felülmúl. E rendszert egymástól függetlenül két magyar ember is felfedezte: Csalány Ferenc gépészmérnök és Hernádi Mihály orvos, azonban ezeket az inger-

sávokat a világ egy harmadik személyről Hartmann-hálónak nevezi. Ezekre a sávszerű rezgésekre a továbbiakban az ismert Hartmann-háló elnevezésén kívül, az ingersávok, ingerzónák nevet is használni fogjuk.

A Hartmann-háló ingersávjainak intenzitását a matematikai Gauss-görbe jó közelítéssel mutatja. A sávok szélén a sugárzás az észrevehetetlenségből igen lassan emelkedik ki, majd hirtelen megerősödik, közepén van az intenzitás maximuma, s ahogyan jelentkezett, hasonlóképpen enyészik el.



1. ábra
A Hartmann-sugárzás intenzitása

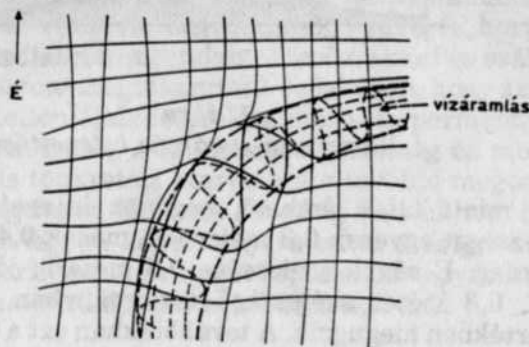
Fentiek miatt talán érthető, hogy az intenzívebben károsító sáv szélességet egyesek 0,3 méterben, mások 0,4 méterben határozzák meg. E sávok szélessége 0,5 méterig jól mérhető, de a középső, 0,3 méter szélességű tartományban az intenzitásuk nagymértékben megugrik. A továbbiakban ezt a 0,3 méter szélességű, intenzíven érzékelhető sávot fogjuk egészségkárosítónak értékelni.

Amennyiben valamennyi geológiai, domborzati, vízrajzi stb. zavaró tényezőtől eltekintünk, megállapítható, hogy a Hartmann-háló a Föld belseje és a sztratoszféra közti, függőleges irányú energiakapcsolat része. A Hartmann-háló sávjába lépő ember szervezete apró, de igen jelentős változásokkal reagál ezekre a sugárhatásokra. Mindezek tüzetesebb vizsgálata nem feladatunk, emiatt nem nevezük e jelenségeket se idegáramoknak, se önkéntelen és szinte állandó, de igen kismérvű izomtónus-változások-

nak, azt azonban feltétlenül jegyezzük meg, hogy e sugárzások az életünk részét képezik.

Ezen ingersávok egymástól való távolsága a terep adottságaitól függ. A talaj véletlenszerűen előforduló agyaglencsési és szárazabb felső rétegei, bizonyos tereptárgyak kevéssé vagy jobban magukhoz húzhatják, eltolhatják, rugalmasan deformálhatják, sűrítetik vagy ritkíthatják, emberi létesítmények a síkjukba több-kevesebb sikerrel beforgathatják a sávokat. A minden zavartól mentes Hartmann-háló ingersávjainak egymástól való távolsága hazánkban 2,3-2,8 méter, mely távolságok – külföldi szakemberek szerint – az Egyenlítő felé haladva növekednek, a sarkok felé haladva pedig csökkennek.

Az egyenletes, zavaroktól mentes Hartmann-háló lakóterekben viszonylag ritka. A természetes eredetű vizek ingerzónái, valamint a mesterségesen telepített technológiai eszközök által keltett földsugárzások e háló méreteit eltorzítják, emiatt a legtöbb esetben a fentiekől eltérő értékek mérhetők. Ábránkon például a Hartmann-háló rugalmas deformációját egy föld alatti vízáramlás okozza.



2. ábra
A Hartmann-háló deformációja

A föld mélyében futó, s a későbbiek során vizsgálatunk tárgyát képező vizek ingerzónái a Hartmann-háló sávjait deformálhatják, magukkal párhuzamosíthatják, s az égtájak irányaitól rövid szakaszokon eltéríthetik.

A Hartmann-háló egy irányba futó, egymással párhuzamos, szomszédos ingersávjai kifejezetten taszítják egymást, az egyen-

súlyt a másik oldalon is tapasztalható taszítás alakítja ki. Az É-D-i és K-Ny-i ingersávok mindig merőleges kereszteződéseit a továbbiakban a Hartmann-háló rácspontjainak, csomópontjainak fogjuk nevezni.

Egészségünk szempontjából kiváltképpen nagy jelentőséggel bírnak ezek a 30x30 cm méretű rácspontok. Mind a beteg, mind az egészséges szervezet, ha véletlenszerűen a Hartmann-rácspontba kerül, igyekszik onnan önmagát menekíteni. A fentiek alapján bárki elképzelheti, mi történik, ha – saját fiziológiai és biológiai jelzéseinket semmibe véve – néhány esztendőn keresztül sugárkereszteződésben, rácspontban alszunk. Sajnos, ez sokkal gyakoribb mint gondolnánk, hiszen a rácspontok durván 2,3-2,8 méterenként követik egymást, a modern városokban tehát szinte lehetetlen kikerülni azokat. E háló rezgései az emeletes házak összes szintjein akadályokat nem ismerve áthatolnak. Ingersávjait a környezetünkben felnövekvő fák 8–20 év alatt, a mesterségesen telepített emberi létesítmények növekedésük ütemében, a közeli földrengések pedig ugrásszerűen megváltoztathatják.

A Hartmann-háló ingersávjai között egy jelentéktelennek tűsző, néhányszor tíz centiméterenként ismétlődő, csekély intenzitású É-D-i és K-Ny-i erővonalrendszer húzódik, mely az ember egészségét nem veszélyezteti. E rendszert a világ kis Hartmann-hálónak nevezi. A kis Hartmann-háló a nagy Hartmann-sugárzás másodlagos terméke (szakszóval interferenciája), amely az előző lefojtásával automatikusan megszűnik.

Kiterjedt és homogén ásványlelőhelyek, agyag- vagy bauxitlencsék, bányavidékek és ércdúsulások környezetében a Hartmann-sugárzás további másodlagos hálót hozhat létre. Ezek az É-D-i és K-Ny-i irányoktól függetlenek, nagyobb területekre is átterjednek, amelyek az eredeti háló mellett mérhetők, és sok esetben csomópontjaik is önálló energiaforrásként érzékelhetők. E sugárzások lefojtása sok esetben csak akkor hozza meg a kívánt eredményt, ha az eredeti csomópontok mellett az álcsoomópontok energiáit is megszüntetjük.

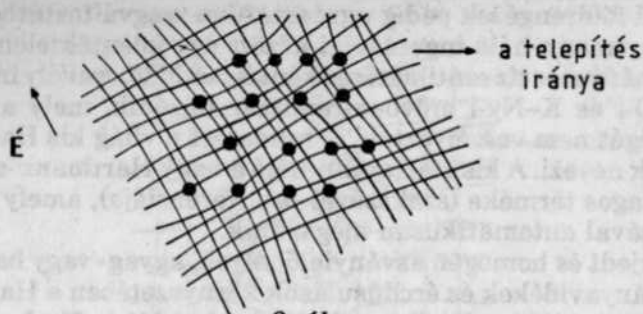
Ilyen csomópontokat, igaz csak ritkán, nagyobb kiterjedésű és térfogatú idomacélok kereszteződése is létrehozhat tömegük és távolságuk függvényében, amennyiben ezek nem egymáson fekszenek, hanem tíz centiméter vagy több emelet választja el őket egymástól.

A Hartmann-háló deformálhatósága

A fenyveserdők legszebb, legmagasabb, legerőteljesebb fáit az É-D-i és K-Ny-i ingersávok keresztteződéseiben élnek. Logikus lenne a bennünk elsőként felmerülő gondolat, miszerint a fenyőfák szeretik ezeket a keresztteződési pontokat, de nem igaz. Valójában a sugárkeresztteződések szeretik a magas fákat.

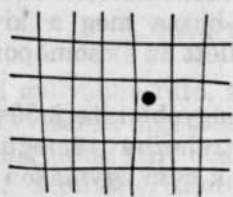
A talaj (szubjektív mérési módszereink szerint) negatív töltését bármilyen fa víztartalmánál fogva a legfelső hajtásokig érvényesíti, s a fa negatív hajtáscsúcsa úgy nyúlik bele a pozitív levegőtengerbe, mintha valami húzná felfelé.

A legszebb és legerőteljesebb fák a helyi, optimális körülmények folytán eleve adóttak. Az É-D-i és K-Ny-i ingersávok a fák növekedésének ütemében mind közelebb húzódnak ezekhez a fákhoz, hogy lassan (alattomosan?) birtokba vegyék azokat. Valószínűleg a fa, szerteágazó gyökereivel besegít ebbe a folyamatba, s az ingersávok a fákat a föld felszíne felett is játszva birtokba vehetik.

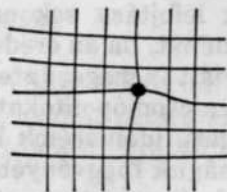


3. ábra

Jellemző részlet egy telepített fenyőerdőből



első években



20 év múlva

4. ábra

Egy egyedülálló fa növekedése semleges zónában

Az É-D-i és K-Ny-i ingersávok sugárkeresztteződése felkereste a magányos fát. A jelenség nem a fa korától, hanem fajtájától, növekedésének ütemétől, a gyarapodás intenzitásától függ.

Az erdők talajában a Hartmann-háló sűrűsödik, és így az erdők, maguk felett mintegy negatív töltéskupolát alkotva, a légáramlásoktól és viharzónáktól függetlenül is hatással vannak a felhőzetre. Ebből következően a legkisebb összefüggő erdőcskék is ellene dolgoznak az elsivatagosodásnak. Sajnos a „civilizált ember”, kártékony fajtánk, nem hajlandó észrevenni, hogy evolúciós szövetségeseinek (a növény- és állatvilágnak) felszámolásával a saját létalapjait szünteti meg.

A mélyben folyó vizek káros sugárzásai

Földünk mélyebb rétegeit éppúgy behálózzák, keresztül-kasul járják a felszín alatti vízáramlások, mint testrészeinket a vérerek és nyirokerek. Olyan áramlásokról van szó, amelyek nem kapcsolhatók az ismert, felszíni vízfolyásokhoz. A vizek a föld mélyén öklömnyi üregekben csörgedeznek, mészkőben, sziklák között, maguk vájta barlangrendszerekben rohannak, egyik homokszemcséből a másikba szivárognak. Sugárzásuk a vízáramlás és gyakran a vízzel jól átítatott rétegek teljes szélességében tör elő a földből, s függőlegesen – de az áramlás kanyarulatait mindenkor követve –, kapcsolódik más földszugárzásokhoz. Századeleji lég-gömbkísérletek igazolták, hogy e sugárzások valóban keresztül-kasul szabdadják a légtérrel is. Bármilyen szubjektív is észlelési módszerünk, a legtöbb ország szakemberei a két világháború közti időszakban a fentiekhez hasonló eredményeket publikáltak.

A vizek elméletileg függőleges irányú ingerzónái nem feltétlenül függőleges irányúak. A föld mélyétől a felszínre jutásig a kőzetek törésvonalai, a kéreg repedései, a domborzati viszonyok és a felszín vízszintestől eltérő síkja, valamint a felszín felett a fák, tereptárgyak, erősen csapott tetőszerkezetű, modern házak – a tetőszerkezet anyagától függően – taszíthatják vagy magukhoz húzhatják sávjaikat. Ezek a deformációk elsősorban a kútúró mestereket tréfálhatják meg, mert a vízér egyáltalán nem biztos, hogy ott húzódik, ahol az ingerzónája észlelhető. A vizek sugárzása a deformációktól független, ahol észlelhető, ott károsítanak.

A vizek sugárzásának erőssége nem mindig írható le a matematikai Gauss-görbével. Igaz, a sugárzásnak van egy észlelhető megjelenése, egy erőteljes intenzitás-felfutása és egy hasonló jellegű intenzitás-csökkenése, de a vizek ingerzónáinak intenzitásmaximuma nem feltétlenül a zónák közepén található. Vizek esetében az intenzitáscsúcs megjelenési helye mindig a föld alatti áramlás sodorvonala, a vízér leggyorsabb sodrású tartománya. Ennek megfelelően a maximális intenzitás helye – a pillanatnyi sodrasi viszonyoknak megfelelően – az idő függvényében módosulhat, e változás az ingerzóna előzetesen érzékelt megjelenési helyét nem érinti.

A vizek ingerzónái a feljükk közeledő szakember számára, az esetek többségében „előre jeleznek”. A legtöbb vízáramlás olyan sugárzást bocsát ki, amely érzékeny a kőzetek törésvonalaira és határfelületeire. Emiatt – a fénytöréshez igen hasonlóan – a vizek függőleges ingerzónáit az egyes kőzetek, rétegek határoló felületein megtörő melléksugárzások kísérik. Melléksugárzások minden határoló felületen keletkezhetnek, s amennyiben a sugárzás egy tízeleteres épület minden szintjén áthatol, emeletenként is válthat ki melléksugárzást. E melléksugárzások igen gyengék, ezeket az első útjukba kerülő tárgy, fal, szőrme, dekoráció, lambéria is hatásosan eltüntetheti.

Egyéb földszugárzások

Összességében és előzetesen annyit, hogy a Hartmann-sugárzás és a vízér-ingerzónák káros hatásai mellett minden egyéb nem kozmikus és *nem mesterséges* eredetű sugárhatás eltörlődik.

Közetsajátosságok sugárzásai

A kőzetek folytonosságának szinte minden változása okozhat sugárzást. A következő fajtákat tapasztaltuk: kőzet-elmozdulások, törésvonalak, felszín alatti repedések, ércfelületek, kőzetfeszülések sugárzásai. Intenzitásuk sokszorosa lehet a két legjelentősebb és leghosszabban taglalt földszugárzás intenzitásának, de lakott területeken csak véletlenszerűen fordulhatnak elő. Az utolsót kivéve leggyakrabban vonalszerűek, függetlenül attól, hogy a kőzet-elmozdulás vagy ércdúsulás lassú és folyamatos-e, avagy már kétszázmillió éve lezajlott.

A kőzetfeszülések sugárzásai rendszerint egy előbb-utóbb kipattanó földrengés-gócot jeleznek. Ezek intenzitása évtizedekig, évszázadokig gyakorlatilag mérhetetlen, ez az érték azonban a földrengések kipattanása előtt – esetleg órák alatt – többeszeresére, milliószorosára növekszik. Ezekben a folyamatokban valószínűleg szerepet játszanak a kőzetek kristályszerkezetével összefüggő piezoelektromos jelenségek. A kőzetfeszülések földrengés előtti intenzív sugárzása, minden egyéb földszugárzásnál erősebben, azokkal interferenciát alkotva a tér minden irányába terjed, pánikhangulatot keltve a háziállatok és vadállatok körében.

Barlangok, üregek sugárzásai

Az ezidáig taglalt valamennyi „földből eredő” sugárzást – ahogyan ez a II. világháború előtti szakirodalomban elterjedt – nevezhetjük „negatív” sugárzásoknak. A barlangok, üregek, föld felszíne alá zárt levegőrétegek sugárhatásai az előbbiekkal ellentétes (mondhatjuk, pozitív) folyamatokra ösztönzik a kutatók szervezetét.

Kőolaj, földgáz, bauxit, vasérc stb. telepek sugárzásai

Sok világhírű vészőskutató fő tevékenysége az ilyen lelőhelyek felkutatása. Sajnos, e tevékenység hazánkban ismeretlen, ezért sok kisváros és falu életét keseríti meg a kifejezetten rossz környékre, erőszakoltan épített házak és lakások sokasága.

Mesterséges eredetű, káros földszugárzások

Általában kijelenthetjük, hogy az ipari-technológiai eszközök által gerjesztett sugárzások nagymértékben növelték a káros típusú sugárzások mennyiségét.

A nagyfeszültségű távvezetékek sugárzása

Minden nagyfeszültségű távvezeték alatt a vízsugárzásoknak megfelelő intenzitású ingerzóna húzódik, mégpedig minden egyes fázisvezető alatt külön-külön.

Mithogy az eddig tárgyalt természetes eredetű talajsugárzások, földszugárzások és kozmikus sugárhatások közepette élünk – s évmilliók óta még mindig élünk –, bizonyos, hogy az emberi szervezet ezekhez a sugárhatásokhoz alkalmazkodva alakult ki és fejlődött napjainkig. Természetesen élünk és tevékenyked-

nünk kell továbbra is az életünkben kiúszhatatlan elektromos háztartási eszközök társaságában is.

A távvezetékek alatt érzékelhető ingerzóna hatása a legteljesebb mértékig hasonlatos a föld mélyén folyó vizek ingerzónáinak hatásához. Nem ad információt a sugárzás erősségére sem a távvezetékek terjedelme, sem hatáskeresztmetszete, és nem is a térerősségmérő műszerek által mért értékek az irányadók. Egészségkárosító hatású lehet a föld felszíne és az egyes vezetősodronyok közötti, függőleges irányú hosszanti sáv, amely következetesen és mindenütt a fázisvezetők alatt fut végig. E sáv szélessége – mely első közelítésben egyenesen arányos a távvezeték feszültség szintjével és függ a vezetékek magasságától is, és földelősodronyokkal ellátott távvezetékek esetén olykor a földelősodronyok alatt is mérhető –, 20–220 kV-os feszültség szintek között hozzávetőlegesen 0,3 méter és 1,5 méter között változik, egymással párhuzamosított fázisvezetők esetén fázisonként ennél szélesebb.

A földbe fektetett erősáramú erőátviteli kábelek egészségkárosító hatásaival a konkrét esetek felmerüléséig nem érdemes foglalkozni. Ezek a kábelek közterületeken haladnak, az általuk okozott bármilyen zavaró hatás vagy térerősség-változás egészségkárosító volta ma még nem bizonyított. A kábelek sugárzása semmilyen szokványos árnyékolási eljárással nem fojtható el, a hatások a kábelek felett, tehát az utak és járdák feletti függőleges sávokban érvényesítik hatásukat.

Csővezetékek sugárzása

A modern civilizáció számtalan csőhálózatot telepített lakóhelyünk köré és alá. Gondoljunk a lakótelepi lakások és bérházak alatt húzódó szennyvízelvezető csatornákra, pincebeli csővezetésekre, hőkicserélőkre.

Függetlenül attól, hogy Kínában a házépítés előtti területfelmérést már négyezer évvel ezelőtt rendelet szabályozta, mi itt és most az építészeket ne hibáztassuk! Ugyan, kitől is hallhatták volna ezidáig, hogy a házak, lakótelepi lakások alatti szennyvízelvezető csatornák létesítésével, pincékbe bezsúfolt csövek tömegével tulajdonképpen mesterséges föld alatti vízfolyásokat telepítenek? Ha pedig esetleg hallottak volna erről, akkor sem tudnák, miért kellene ettől tartaniuk, és más megoldásokat keresniük. Korántsem arról van szó, hogy ne legyen szennyvízcsatorna, bár az élővizekbe folyó szennyvíz áradat egyáltalán nem „csak” kiábrándító. A szennyvízcsatorna olykor pontosan a hálósobák alatt folyik,

megkeserítve az ott lakók életét – technikai eszközökkel nem mérhető, de – az élettani hatásokban zavarokat keltő sugárzásaival.

A szennyvízcsatornák áradatából kisugárzott – a föld alatti víz-áramlásoknak egyértelműen megfelelő – ingerzónák szélessége sok esetben az áramlás szélességével megegyezik. A betongyűrű, téglá, fődém, csatornamennyezet vagy -boltozat, tehát az első árnyékolóréteg szögletes, ovális, hengeres kiképzése az ingerzóna szélességét befolyásolhatja, igen ritkán vonalszerűvé szűkítheti, a továbbiakban azonban a már kialakult sugárzás a csatorna teljes hossza felett, akadályokat nem ismerve, mindenén áthatol.

Ezeket a zónákat, ahogy a természetes vizek sugárzását, lapos tetejű épületek bármely szintjén lényegében azonos helyeken lehet észlelni, míg csapott, ferde síkú, szokatlan megoldású tetőszerkezetek e rezgéseket – az egyes szinteken – olykor több méter távolságba is eltolhatják, magukhoz húzhatják, deformálhatják. Azonban mindig ott károsítanak, ahol mérhető, érzékelhető, intenzitásuk pedig a csatornában folyó áradat folyási sebességétől függ. Külön észlelhető, ha a szennyvíz felett, a csatornában „pozitív jellegű” levegőréteg található, pl. fele szennyvíz, fele levegő (ez esetben a „pozitív” meghatározás szubjektív, nem fizikai paraméter!).

Ismét kellemtelen témához érkeztünk: aki a lakását padlófűtéssel látja el, s netán a csőrendszerben víz áramlik, megkeserítheti a családjá életét. E szempontból teljesen mindegy, hogy a víz műanyag- vagy vascsőben áramlik, az emberi szervezet a 30–40 centiméterenként ismétlődő víz-áramlások ingsávjaiból képtelen menekülni. Ez a sugárzás csak a környezeti ártalmak által már tönkretett és legyengített emberi szervezetnek árt, annak is csak akkor, ha huzamosabb ideje fekszik benne (éjszakára a fekhelyek alatti csövekben az áramlást meg kell szüntetni!).

Mindazok a pincebeli vascsövek, kondenzvezetékek, hőkicserélők, amelyekben víz áramlik, minden szinten érvényesítik hatásukat. Ha egy sokemeletes lakóépület (pl. panelház) minden szintjén, pontosan egymás felett, a sokadik emeletekig fekszenek a súlyosabbnál súlyosabb betegek, egy pillanatig se gyanakodjunk, hogy ez egy álcázott kórház! De arra már gondolhatunk (függetlenül attól, hogy tüdőasztmáról, rákról vagy Parkinson-kóról van szó), hogy a házat egészségtelen helyzetben alvó emberek lakják, s hogy pontosan annál a falnál húzódnak a pincésint csővezetékei, ahová az ágyaikat elhelyezték.

Földeletlen drótok és tetőantennák

Az érzékeny ember gyakran megérzi a padlástérben, tetőn elhelyezett földeletlen vagy rosszul földelt tetőantennákat is, ha az alattuk elképzelt függőleges, rikábban ferde sávban akárhány emelettel lejjebb alszik, míg a tökéletesen készített antennarendszert meg sem érzi. A még egészséges szervezet e gyenge hatásokra alig reagál, de ha ez a sugárzás egy vízér-ingerzónához adódik, sokféle kellemetlenséget szenvedhet el az ember. Ezek a rezgések, ily módon összeadódva, 3,5–4,5 év alatt érvényesítik hatásukat.

Vasgerendák

1917-ben írták le először magyar nyelven, hogy a pincebeli, mennyezeti, esetleg tetőszerkezetekben lévő masszív vasgerendák, idomacélok, villamos-sínek és egyéb tömör vasszerkezetek igen sokféle betegség forrásai lehetnek. Ma már tudjuk, hogy mindez csak akkor igaz, ha ezek a sugárzások hosszab ideig érik az élő szervezetet, s ha ez a szervezet életmód és étrendbeli hibák miatt legyengült. Senki sem tudhatja azt, hogyan húzódnak ezek a szerkezetek a talpa alatt vagy a feje felett a falban, de ha szervezetünk immunrendszere legyengült, ezek a mesterséges ingerhatások felfelé és lefelé egyaránt érvényesülnek. E sávokat az arra alkalmas emberek egyértelműen mérni tudják.

A falak cementsugárzása

Mindenütt létezik, a hétköznapi ember meg sem érzi, azonban az érzékeny ember számára komoly problémát jelenthet. A sugárzás téglá- és betonfalak esetében más fizikai összetevőkből áll, mint vályogtégla és vertfalú házak esetében; minden szempontból az utóbbiak a jobbak. E cementsugárzás átlagosan a falaktól 40 centiméterre mérhető, szárazabb lakásokban 5–10 centiméterig visszahúzódik. Vastag faliszőnyeggel, tapétával, deszkával, lamبériával e sugárzás nagy része elfojtható és árnyékolható. Az e hatásokra érzékeny embertársaink lehetőleg ne feküdjenek túl közel azokhoz! Falnak vetett háttal aludni mindenkinek vétkes könnyelműség, mely olykor csak néhány évtized múlva érezteti hatását.

Fémtárgyak hidegsugárzása

Itt azokra a kellemetlen hidegérzetet keltő hatásokra gondolunk, melyek ugyan visszavezethetők a fémtárgyak jobb hővezető

képességére, de azért összetettebbek, sokrétűbbek, lefelé és felfelé ható, függőleges irányú összetevőjük is van. A fémtárgyak tartós közelsége irritálhatja az emberi szervezetet. Érzékelhető és a Hartmann-háló deformációján mérhető a lakószobák alól ki-beálló személygépkocsik, földszinten működő lakatosműhelyek, közértek és áruházak hatása. Az ilyen lakás felméréséről készített földszugárzás-eloszlást mutató rajz a zónák mozgása miatt csak tájékoztató jellegű lehet.

Egyéb, mesterségesen telepített földszugárzások

Jellemzőjük, hogy hatásuk a földszugárzások hatásához igen hasonló, szubjektív módszereinkkel pozitívnak és negatívnak nevezhető érzeteket kelthetnek, s egyenként könyvet lehetne írni róluk. E sugárforrások egy része a „legelőkelőbb”, mérnökök által tervezett energiákkal dolgozik, más részük a földszugárzásokból nyeri energiáját. Előbbiekre példaként gondoljunk a rengeteg tv-és rádióadóra, mikrohullámú sütőkre. A fejlett országokban ezekkel kapcsolatban kifejezetten a daganatos betegek vonatkozó igen sok tiltás van érvényben, de ne feledjük, hogy az ő fejlettségük a földszugárzásokkal kapcsolatos témákra is vonatkozik.

Ami a földszugárzásokból nyert energiákat illeti, ezeket igen sok mesterséges „alkotás” vezeti, továbbítja, alakítja, gerjeszti és erősíti. Ezek közül elsődlegesen megoldandó feladat a földeletlen CB-antennák, a parabola antennák, az Aquapol-berendezések, az 50 centiméternél magasabb, illetve nagyobb átmérőjű és kizárólag körszimmetrikus műanyag, üveg, porcelán és zománcozott padlóvázák, vázák és körszimmetrikus, nagyméretű csillárok, műanyag használati tárgyak vizsgálata. Ezen „alkotások” feltehetően közvetlenül nem okoznak betegséget, de a legyengült szervezetet tovább gyengítik, mivel erőteljesen nyugtalanítják azt a teret, melynek elviseléséhez az Ember évmilliók során alkalmazkodott. Hasznos lenne ezeket a vizsgálatokat is hivatalos útra terelni.

Az igazság oly egyszerű,
mint a hegyre vivő lábnyom.
De nem követi senki, mert
behordja a szél, veri a nap,
S mert biztosabb a haladás
sárban, homokban – a lapályon.
Váci Mihály

A FÖLDSUGÁRZÁSOK HATÁSA

A növények és a földszugárzás

Ha figyelmesen járjuk az erdőt, igen sok fa szembetűnhet, melyek furcsa tartásba görbülve, nem valami célratörően nyúlnak a magasba. A növényvilágot nehéz becsapni, többségében ennek valami oka kell, hogy legyen, s az erdők belsejében ez az ok nem az uralkodó szélirány.

A növények és a földszugárzás kapcsolatával Pohl báró, Csalány gépészmérnök és Hernádi doktor foglalkoztak ebben az évszázadban tüzetesen és részletesen. Írásaik hazánkban szinte senkinek sem keltették fel az érdeklődését, jegyzeteik java része napjainkig csak kéziratban terjedt.

Kimerítő írások születtek arra vonatkozóan, hogy mely növények szeretik a földszugárzást és melyek nem, ám mindezekkel ilyen alaposítással foglalkozni felesleges. Olyan mélységig rendszerezni a növényeket mindaddig nem szabad (hogy pl. a karácsonyi kaktusz irtózik a földszugárzástól, a borostyán pedig szereti azt), míg fel nem nő az erre a kutatási témára alkalmas, botanikus kutatócsoport.

A növények reakciói, a földszugárzásokra adott ingerválaszaikat tekintve, ellentmondásosnak tűnnek. Ne feledjük azonban, hogy a földszugárzásokon többféle hatást értünk.

Ha vízerek ingerzónáiról beszélünk, feledkezzünk meg arról, hogy pl. a fűzfa jobban szereti a vizet, mint a fenyő. E szempontból egyszerű ártéri alkalmazkodásról van szó. A földszugárzásokkal kapcsolatosan javarészt olyan mélységek vizeire gondoljunk, me-

lyek nedvességéből a növényeknek vajmi kevés hasznuk származik. Azok a vízáramlások, amelyek keresztül-kasul járnak a föld mélyét, a vizüket nem osztják meg a növényzettel, csupán a sugárhatásukat.

Az egyvári fűfélék, gabonafélék, kultúrnövények rövid életük során nem sokat szenvednek a földszugárzásoktól, mert ha megsínylenék azt, a gabonatóblák sűrű vetésében kirajzolódna a Hartmann-háló vonalai, s a föld alatti vízfolyások ingerzónái. Ilyen sárguló, természetellenes színű vagy terméketlen, de következetesen haladó sávokat azonban ritkán látni.

Mindezek nem jelentik azt, hogy egy biológiai szempontból káros sugárzásban fejlődő növény azonos értékű tápanyagokat termel, mint egy hasonló, de semleges helyen termő társa.

Béres doktor bizonyos helyen termő burgonyák szárából, leveléből rákkeltő anyagokat vont ki. Csupán a „bizonyos helyek” kifejezést kellene pontosítani.

A fafélék másként reagálnak az É–D-i és K–Ny-iingersávokra és másként a vízerek ingerzónáira. Bokrokra, cserjékre valószínűleg ugyanez vonatkozik, de ezek fejlődését az ember valahogyan sohasem kísérte olyan megkülönböztetett figyelemmel, mint a fák fejlődését. Ugyanez már nem mondható el a sérült, beteg, fertőzésekkel küszködő, csonkított, metszéssel-vágással sebzett, ivartalan úton szaporított, gyökér nélkül tengődő növényekről, dugványokról. Ezek, az emberhez hasonlóan, minden esetben igen érzékenyen reagálnak a legyengített szervezetüket tovább gyengítő földszugárzások hatására.

A Hartmann-háló rácspontjait az egészen fiatal fák nem kedvelik. E sugárkereszteződés elviseléséhez a fának „fel kell nőnie”. A semleges zónában növekvő fához – amikor az elegendő vastagságot és magasságot ért el –, a legközelebbi Hartmann-csomópont lassan közeledni kezd. Ez a vonzódás, közeledés éveig eltarthat, de előbb-utóbb a csomópont eléri és birtokba veszi a fa belsejét. A már megerősödött fa a Hartmann-rácspontot minden károsodás nélkül elviseli. Feltételezhetően a fák a fenti hatásokhoz alkalmazkodtak, hisz bizonyos térfogatot és magasságot meghaladva is élniük kell. (A leírt jelenség időbeli lefolyását is mutatja a 3. és 4. ábra.)

Alkalmazkodás tekintetében azonban a természetben található fajokkal szemben határozott fenntartással kell kezelnünk a természetett fajokat és a nemesített gyümölcsfákat. Valószínű, hogy az ember keze munkája sehogyan sem versenyezhet a Természet alkotásaival, s a nemesítés, a fák egyoldalú gyümölcstermesztő igénybevétele, az adott fajok tűréshatárát erősen lecsökkenti.

A Hartmann-hálóval ellentétben a vizek ingerzónáit a fiatal fák 4–5 éves korukig károsodás nélkül képesek elviselni. Ekkor kezdi megsokallni a fejlődő fa a földszugárzást, s ha annak intenzitása elegendően erős és irritáló számára, intenzív csavardó, elhajló mozdulattal próbálja menteni az ingerzónában lévő törzsét és koronáját. Természetesen ez a mozdulat olykor évekig is eltart. Amennyiben a földszugárzás erős, s a menekülés idejében nem sikerül, a fácska rövidesen elpusztul. Ha megmarad, egész életében erőtlen, beteges, daganatos, bütökkel teli, hamar korhadó lesz. Gyümölcsfák esetében a pusztulás a gyakoribb.

A fák egy része a lassú, gyenge vízáramlások ingerzónáit elviseli, de esetünkben ez nem egzakt fizikai meghatározás. Vízérkereszteződések sugárzónáiban a fa nem lehet egészséges, a Hartmann-rácspontok és a vízér-ingerzónák összegződő hatásától pedig a fajok nagy része irtózik. Emiatt igen sok fa akkor pusztul el, amikor az É–D-i és K–Ny-i ingersávok elérik a gyengébb vizek ingerzónáiban tengődő fatörzset. Fentiek fokozottan igazak gyümölcsfáinkra és nemesített bokrainkra is. A félig kiszáradt, gutaütést kapott fát a Hartmann-csomópont napok alatt „cserben hagyja”, emiatt az ilyen fa sokszor észhez tér, de betegeskedő állapotában fokozottan ki van téve a szubogarak és egyéb farontó élőlények támadásainak.

Magas, életerős fák kivágásakor – *mely tevékenység józan emberi mércével mérve minden esetben lelkiismeretfurdalással kellene, hogy párosuljon* – az esetleg évtizedekig a fa közepébe vonzott Hartmann-ingersávok a kivágás után néhány perccel elmozdulnak, visszatérnek néhány évtizeddel azelőtti helyükre, átrendezve ezzel a kivágott fa környezetének káros földszugárzás-rendszerét.

Az állatok és a földszugárzás

Egy kedves, mosolygós bácsi mesélte a következőket:

Gyermekkorában nagyon szerette a galambokat, s még inkább szeretett volna galambfiókákat. Hiába faragott azonban szép galambdúcot, galamb és tojás mindig volt, de fióka sohasem kelt ki a tojásokból. Panaszkodott is az idő tájt egy idős parasztembernek, aki azt mondta neki: „Fiam, a galambdúc vízér fölött van. Tedd a dúcot egy lépéssel odébb!”. Megfogadta a tanácsot, s egy hónap múlva már voltak kiscsibái.

Egybehangzó vélemények szerint vízér-ingerzónában a tyúkok tojáshozama csapnivaló, a kérődzők javarészt betegesek, ingerlékenyek, hizlalhatatlanok vagy egyre soványabbak, elvetélnek vagy meddőkké maradnak.

A káros földszugárzások kivédése a nagyobb testű állatoknak – logikusan – több problémát okozhatna, hisz például egy elefánt testén több Hartmann-zóna is áthalad. Azon viszont a legkevésbé sem csodálkozunk – mert így szoktuk meg –, hogy ezeknek az állatoknak *nincs állandó fekhelyük*.

Nem lehet véletlen az a megfigyelés, miszerint a szűkös helyen tartott lovak, szarvasmarhák, juhok stb. sokszor még ennek a szűk helynek is csupán a töredékén szoronganak, bizonyos területeket üresen hagyva. E területeken mindig megtalálható egy mélyben folyó vízáramlás ingerzónája, amelyre az állatok ilyen érzékenyen reagálnak. Az sem lehet véletlen, hogy a jobb szakemberek – a vetésforgóhoz hasonlóan – időszakonként „forgatják” a nemesebb állatokat.

Kutyánál igen gyakran, de más állatnál is megfigyelhető az a jellegzetes helykereső mozgás, melyet leheveredés előtt művel. Mi, emberek, erre roppant szemléletes kifejezést alkottunk: Forog, mint a tojógalamb.

A háziállatok fantasztikusnak tűnő földrengés-előrejelző képességéről nap mint nap hallhatunk, e képesség kapcsolatba hozható a közetfeszülések változó földszugárzás-intenzitásával.

Kis kedvenceink (aranyhórcsög, papagáj, akváriumi halak stb.), melyek gyermekeink életét élményekben gazdagabbá tehetik, nehezen viselik el a földszugárzást.

Igen gyakori az összehasonlítás, miszerint a macska szereti, a kutya pedig kifejezetten utálja a földszugárzásokat. Ez igaz, de ahhoz, hogy ezt tényszerűen elfogadhassuk, némi pontosításra van szükség: a kutya ki nem állhatja a vizek ingerzónáinak

sugárzásait, a macska viszont elsősorban a Hartmann-háló rácspontjaihoz vonzódik.

Egy külön fejezet, a macska

A házimacska életének másfél-két évtizede a jövő kutatói számára még igen sok meglepetést tartogat.

A házimacska hajdanában, odúlakó vadmacskakölyökként kerülhetett az ember környezetébe, odú pedig csak igen tekintélyes fáknál található. Az a fa tehát, amelyben nagyobb odú található, régen magához vonzotta a hozzá legközelebbi Hartmann-csomópontot. A fa törzsének tekintélyes része ebben a sugárkereszteződésben található az odúval együtt, vagyis a macska (mókus, pele, nyaktekercs, harkály, méhek, hangyák és a többi odúlakó) ettől a sugárzástól nem idegenkedik, mivel szervezete ehhez hozzászokott. A odúlakó állatok genetikai programjában tehát ezen inger-sávok keresése és elviselése a búvóhelykereséssel együtt szerepel, s attól függetlenül, hogy egy házimacskának az ember környezetében odvas fára már egyáltalán nincs szüksége, minden Hartmann-csomópont visszaidézi sejtjeiben az ősi ösztönt, felidézi a jó érzést. Ha pedig füle, farka, végtagjai kilógnának a kereszteződésből, az intenzitásváltozás ingerlő hatása arra készíti az állatot, hogy még jobban összegömbölyödjön, s a kereszteződés közepébe húzódjon. Ha ez nem járna sikerrel, lassacskán rossz érzés keríti hatalmába, s legközelebb más pihenőhelyet keres magának.

Kedvenc macskánk tehát a kert, lakószoba bármely zugában képes megkeresni a Hartmann-háló rácspontjait, hogy annak – jó közelitással 30x30 centiméteres – alapterületén töltsen pihenőidejének egy részét. Ám ezt az ősi ösztönt elnyomhatja, befolyásolhatja sok egyéb „jó érzés” is, úgymint a gazdi ruhadarabjai iránti megkülönböztetett figyelem, egy fejpárna selymessége, a fotel belső sarka stb. Ezért ne lepődjünk meg, ha kedvencünk léptenyomon leheveredik, s képes a mi bosszantásunkra mindenütt kéjelegve szundikálni. Ez még nem jelenti azt, hogy az egész lakás sugárzónában van. Bízunk ezt a kérdést megbízható szakemberre, akiből remélhetőleg néhány év múlva már nem lesz hiány.

A FÖLDSUGÁRZÁSOK HATÁSA AZ EMBERRE

A káros földszugárzások olyan, a biológiai korok végső határáig elviselhető, gyengécske sugárhatások, melyekbe beleszülettünk, melyek közt élnünk, alkotnunk, dolgoznunk kell; melyeket genetikai programjaink várnak, értékelnek és feldolgoznak, s mely sugárhatások nagyságrendje vetekedhet az empátia és szimpátia sugárteljesítményével. Mindez pedig addig igaz, amíg ezek a hatások nem érik folyamatosan ugyanazon belső szerveinket, aminek lehetőségét mi magunk teremttük meg *állandó fekhelyünk kijelölésével*. Igen nagyszámú, rendkívül súlyos állapotban lévő beteg hús, harminc, negyven évben jelölte meg az időt, amióta ugyanazon a helyen fekszik. Ezek a hatások veszélytelenek a napi tevékenységüket végző felnőttekre, játszódozó gyerekekre, kivédésükre az ébren lévő szervezet minimális reakciói is elegendők. Ám az alvó szervezetben sok-sok tevékenység szünetel, a földszugárzások intenzitása pedig közben mit sem változik.

Az állandó fekhely kijelölése természeti szempontból természetellenes.

Sohasem a sávokat, ingerzónákat kell hibáztatnunk, hiszen azok már ott voltak, mielőtt mi megszülettünk. Nem lett volna szabad házainkat a legrosszabb helyekre építenünk, s ágyainkat e helyek fölé tolnunk.

Ma már sok helyen található olyan hálószoba, ahonnan száműzték az ágyakat, s az esténként – amikor az utolsó vendég is elment és zárva a bejárati ajtó – leterített habszivacs, subaszőnyeg, báránypárna, gyékény, pléd, laticel a fekvőhely. Ez a megoldás tökéletesen képes megvédeni a háziak egészségét, mivel a padlóra hanyagul ledobott fekhelynek meghatározott pozíciója többnyire nincs, s ha csupán centiméterekkel is, de nap mint nap, estéről-

estére kissé máshol helyezkedik el, vagyis a sugárzás nem ugyanazon belső szervünket veszi célba.

S ha nem húzódik az egész szoba alatt egy szélesebb, mindent tönkretévő sugárzóna vagy csőrendszer, az ilyen emberek meglepetéssel veszik tudomásul, hogy néhány hónap, esetleg év múltán már egészen pontosan tudják, hogy a szoba mely részében alsznak szívesebben, s mely részét kerülik rendszeresen. Vagyis anélkül, hogy bennük megfogalmazódott volna, érvényesíti hatását a visszaszerzett ősi ösztön.

A keveset mozgó, járóképtelen vagy mozgássérült, a nap 24 órájában helyhez kötött betegek vagy napi 6–8 órát egy helyen dolgozók életét is megkeserítheti a földszugárzás, s egy életre megnyomoríthatja őket.

Az egyes sugárzások hatása

Ahogy ezzel előző fejezeteinkben megismerkedtünk, a Hartmann-sugárzás legintenzívebb tartománya a kb. 30x30 cm területű csomópont. Ebben a négyzetben megállva, szervezetünk hirtelen megszédüléssel, nyilalló fejfájással, részszégyhez hasonló bódulattal, kellemes zsongással reagálhat. Ha itt 30 másodpercen túl tartózkodunk, előfordulhat kéz- és lábzsibbadás, pattogás, kopogás érzése a fejben, rángás vagy görcs, nyilalló derékfájás, a megfeszített izmok szakadása, erőteljes szívdobogás, izomgörcs, hányinger, rossz közérzet, pillanatnyi émelygés, hideg- vagy melegérzet, hirtelen vérnyomásváltozás, szívritmuszavar. A karon vagy bárhol felálló szőrzet, bizsergés kezünkön, lábunkon és másutt, a gyulladásban lévő testrészek tompa vagy éles fájdalommal mind-mind ugyanarra figyelmeztetnek: mielőbb lépünk egyet valamilyen irányba, s hagyjuk el ezt a kellemetlen helyet.

Némi gyakorlattal, kezünket a csomópontok felett tetszőleges magasságban, figyelmesen és igen lassan elhúzáva, tenyerünkön a föld felől jövő hűvös áramlatot, esetleg hideg bizsergést érezhetünk.

Ennek érzékelésére – jelenlegi tudásunk szerint – csak az élő szervezet képes. Ez az érzékelés megszűnik vagy jelentősen tompul szervezetidegen anyagok (hús, kábítószer, nikotin, alkohol, nem természetes tápanyagok stb.) testünkbe juttatásakor.

A vízerek sugárzásának érzékelése más jellegű. Csak akkor produkálja az emberi szervezet a legjellemzőbb értékeket és

szubjektív mérési eredményeket, ha a sugárzásba a vízfolyás irányára merőlegesen lépünk be. Néhány, a szoba területéhez viszonyítva nem jelentős vízáramlás-ingerzóna rendelkezhet olyan melléksugárzással, mely 10–45 fokos szögben terjedve, fejmagasságban mintegy betéri a helyiséget. Sok betegnél ilyenkor fordul elő, hogy szinte menekül a saját lakásából, s egyáltalán nem beképzelt, hogy a lakásból kilépve az összes problémája azonnal megszűnik. A vízerek fő ingerzónáiból „semleges”, azaz erőteljesebb földszugárzástól mentes helyre fektetett betegek a melléksugárzások iránti érzékenységüket hetek alatt automatikusan elveszíthetik.

A templomtervezők és építészek nyilván tisztában vannak azzal, hogy a templomok főoltárait az építőik ősidők óta kettő vagy több vízer ingerzónájának kereszteződésébe tervezték. Egyáltalán nem véletlen, hogy a templomok alatt templomok romjai nyugszanak, s minél mélyebbre ásunk le, annál régebbi romok kerülnek elő. A templomok ugyanis kitüntetett helyen állnak, általában a legintenzívebb vízer-kereszteződésekben, melyeknek annak idején feltételezhetően még a folyásiránya sem volt mindegy. A vízer-kereszteződések sugárzásai ugyanis oly mértékben tökéletesítik a helyiség akusztikáját, s oly módon változtatják meg a prédikációt tartó pap orgánumát, hogyha csak suttogva szólal meg, az utolsó padosorokban ülők is tisztán értik a hangját. A templomok oszlopainak és hajóinak elrendezése olyan mértékben alakítja át a földszugárzások szerkezetét, elsősorban a Hartmann-hálót, hogy az a bent tartózkodó emberekben végtelen nyugalom érzetét kelti.

A mesterséges sugárzások károsító hatásával még keveset foglalkozott a tudomány. Tény, hogy sokévi nagyfeszültségű, erősáramú, elektromágneses térben folytatott tevékenység után igen sok ember megy jó egészséggel nyugdíjba. Az egészségkárosító hatásokból rajtuk mit sem lehet kimutatni, hiszen az emberi tevékenység a munkahelyen örök mozgással jár, emiatt a nagyfeszültségű kezelőterek sugárzásai az emberi test egy-egy szervét, zónáját nem vehetik célba. Azonban ilyen helyeken a Hartmann-háló vagy egyéb jellegű sugárzások észlelése az erőteljes elektromágneses hatások miatt olykor lehetetlen. Ez pedig arra utal, hogy az emberi idegrendszer a külső energetikai behatást megérzi.

A már többször leírtakból nyilvánvaló lehet, hogy ugyanez a károsító hatás jelentősen megnő, ha ágyunk kerül a nagyfeszültségű vezetékek földszugárzásokat gerjesztő terébe. Közvetlenül és kifejezetten egészségkárosító az a fekhely, melyet a távvezeték

alatt lévő lakásban, a vezetősodronyok alatti függőleges sávban helyeztek el.

Indokolhatja-e valami (vagy valaki) az olyan intézkedéseket, melyek nyomán egy nagyfeszültségű távvezeték iskolák udvarán, mit sem sejtő emberek kertje fölött feszül, gazdaságossági számítások büszke eredménye lehet-e, hogy három szál sodrony miatt évszázados hársfasort fűrészelnek derékban ketté? Túlzott követelés vagy jogos igény-e, hogy egy bármilyen szükségszerű, de mégiscsak embertelen oszlopszerkezet, az összes vezetőkeivel együtt, esetleg tíz, húsz vagy ötven méterrel odébb kerüljön?

A kisebb háztartási berendezések által gerjesztett sugárzásokról még kevesebb a jelenlegi tudásunk. Hasznos lenne, ha a mérnökök, fejlesztők a technokrata-szemlélettel megvalósított készülékeket biológiai, élettani szempontból is megvizsgálják.

A földszugárzások érzékelése

Bizonyíték a törzsfajlódásra, hogy a csecsemő, az egyedfejlődése során, az ingerzónákat legalább kétéves koráig megérzi, s ha módjában áll, akkor kiforog, kimozog belőlük, a fekhelye leglehetőlenebb szegletébe húzódik előlük. Ha ezt nem képes megtenni, akkor nyugós, sírós, sokat kesereg, szív, vese, máj, hasnyálmirigy stb. problémákkal küszködik.

Intenzív földszugárzás-zónában fekvő kisgyermeknél a földszugárzás-érzékelő képesség sokáig megmarad, bár ezt a gyermek a legkevésbé sem képes hitetlen szülei tudomására hozni. Lehetséges, hogy ez a nagyfokú érzékenység már a kezdeti károsodás jele. Osi képességét a szervezet akkor veszíti el, amikor a külvilág érdekes, izgalmas ingerei a szervezet belső ingereit és parányi jelzéseit végképp felülmúlják és elnyomják. Ettől az időtől a kis szervezet belső ingerei csak különösen fontos esetekben juthatnak érvényre (pl. éhség, szomjúság, betegség stb.).

Sok-sok álmatlanul eltöltött éjszaka bizonyítja, mennyire képes megzavarni a szervezet összehangolt munkáját (avagy összehangolt pihenését) egy-egy vízer ingerzónába vagy Hartmann-ingersávba belenyúló végtag. Igen gyakori a lábikragörcs, kéz- és lábzsibbadás, kéz- illetve lábfázás. F. P. lábfejénél húzódott egy Hartmann-zóna, a megszokott, harminc centiméternyi szélességben. Az iszonyatos és szünni nem akaró lábfázás miatt F. P. harminc évig szenvedett, s emiatt két pár zoknijában aludt. Az ágy

áthelyezése után erről két hét alatt leszokott. Meglepően gyakori, bár igen sajnálatos az ebből eredő kínzó fejfájás, melynek gyakorisága a környezeti ártalmak fokozódásával erősen növekszik, amit nem képes megszüntetni a kémiai szerek adagolása vagy túladagolása sem. A példák azt igazolják, hogy az érzékelés idősebb korban is megmarad, csak e jelzéseket már nem értjük meg.

Nem feltétlenül szükséges ahhoz atavizmus vagy bármiféle törzsfajlódási rendellenesség, hogy a földszugárzásban fekvő szervezet riasztva érezze magát. Felébred, kínlódik, forgolódik az ember, határozottan jelez a szervezete, de mi már nem arra gondolunk, amire kellene. A „jó gazda” pedig, az Emberi Értelem, valahogyan megnyugtatja a testet, elaltatva ezzel az izomtónusváltozás okozta éberséget. A földszugárzás miatt riadóztatott szervezet az „intelligens” agy öntelt parancsaival szemben pedig tehetetlen (igen betegnek kell lenni ahhoz, hogy az embernek eszébe jusson kipróbálni egy másik fekhelyet!).

A földszugárzások élettani hatása

Az átlagos, életerős szervezet a földszugárzásokat mai, városias élettempónk és életmódunk mellett 3,5–4 év alatt megsínyli. Az időtartam csökkenésének ill. növekedésének ezernyi oka lehet, de leginkább az életmódban keresendő. Idősebb P. F. negyven esztendőig feküdt fokozott intenzitású, rákkeltő sugárkereszteződésben, ahol három felszín alatti vízáramlás és egy Hartmann-csomópont hatásai adódtak össze. P. F. sohasem kímélte magát, intenzíven kertészkedett hajnaltól késő estig, vagyis szinte életének kétharmad részét szabadban, jó levegőn töltötte. Csupán az elmúlt három évben, kilencven esztendőskorában kezdte érezni, hogy fájdogál valami. Az őt ért földszugárzás-dózis egy átlagos módon élő városi embert másfél év alatt sírba tenne. P. F. azóta ismét jó egészségnek örvend, mert fiatalabbakat megszégyenítve, azonnal átrendeztette szobáját.

Vagyis a károsodásra vonatkozó rövidebb időszakok azokra vonatkoznak, akik átlagos funkcionális képességekkel és testi erőnléttel rendelkezve viszonylag keveset mozognak, sokat esznek és sokat tartózkodnak a lakásukban, ún. „kényelemben” élnek.

A földszugárzások ingerzónáiban büntetlenül eltölthető időtartamot igen-igen megnöveli a szabadban, jó levegőn végzett tevékenység, a rendszeres túrázás, a reforméletmód, a természettel rokon

gyógynövénykúrák, víz- és levegőkúrák, szintentartó futás és úszás, jóga koncentráció és meditáció, reflexzóna-terápia és akupresszúra alkalmazása.

Természetesen az ellenkezője is igaz: az életmódváltás rossz esetben növelheti a földszugárzás okozta károsodást. A sportolás hirtelen abbahagyását az esetek többségében megsínyli a szervezet, s az ilyen emberi test, a káros földszugárzásokkal szemben egy éven belül védtelenné válik!

Azok a várandós anyák, akik nitrátos vizet isznak, rossz levegőt kénytelenek egész nap szívní, az élelmiszergyárak manipulált termékeit rostos anyagokkal, nyomelemekkel nem egészítik ki, keveset mozognak, gyógyszereket szednek, alkoholt fogyasztanak és dohányoznak, fekhelyük intenzív földszugárzás-zónában helyezkedik el, egészséges csecsemőket nemigen hozhatnak világra.

Ha egy emberi test vízer-ingerzónában „pihen”, folyamatosan vissza-visszatérő riadóállapota, lokális és egész testre kiterjedő stresszei lassan gyengítik és felőrlik a szervezet védekező-mechanizmusát, s mindig abban a szervrendszerben lép fel elsőként károsodás, gyulladás, mely a mikrobák, baktériumok, külső és belső vegyi szennyezőhatások elleni állandó küzdelem miatt a legsérülékenyebb, esetleg éppen a legsérültebb.

A földszugárzások gyulladáshoz vezető folyamatokat alakítanak ki és tartanak fenn az emberi szervezetben, amelyeket a gyógyszeres, tüneti kezelések csupán enyhíteni képesek, de az ősi természetgyógyász módszerek is csak rövid időtartamra képesek megszüntetni. Ugyanis a természetgyógyászat jelentős támasza éppen az az ösztönműködés lenne, amelyet a szervezetünk már nem produkál. A gyulladásban lévő szerv hosszan tartó és folyamatos károsodása általában estétől reggelig, a fekvőhelyünkön történik. A tizedik vesegyulladás vagy a hatodik tüdőgyulladás után, esetleg állandó alhasi fájdalmak esetén feltétlenül szükséges a fekhely odébbtolása.

Igen gyakoriak a vándorló reumatikus fájdalmak, állandó és makacsul mindig ugyanoda visszatérő gyulladáshoz vezető folyamatok, levedző, váladékozó nyílt sebek, kín-keservesen gyógyuló vagy egyáltalán nem gyógyuló műtéti beavatkozások, gennyes fekélyek, s az előzőekben taglalt összetett hatások. Igazolható, hogy még a csontok is ott törnek gyakrabban, ahol földszugárzás éri őket.

Az emberi szervezet – a legkritikusabb esetek kivételével – általában képes arra, hogy semleges, földszugárzásoktól kevésbé terhelte környezetbe átkerülve, regenerálja önmagát.

Ez természetesen életkor, tünetcsoport, egészségi állapot, étrend stb. függvénye, s nem kis szerepe van mindezekben az *életmódtól nagymértékben függő pszichikumnak*.

Tapasztalatok bizonyítják, hogy a földszugárzások által bekövetkezett károsodások átlagosan tizedannyi idő alatt képesek gyógyulni a sugárzónából kikerülő betegeknel, különösen, ha a táplálkozásuk ezzel egy időben a természetes táplálékok irányába tolódik el.

Fentiekől jelentősen eltér és sokkal hosszabb az epilepsziából történő gyógyulás folyamata.

A földszugárzásban fekvő ember lényegében átveszi a sugárzás-együtttes rezgéseit, s teste körül, különösképpen pedig a földszugárzások által leginkább legyengített szervei körül egy intenzív – már-már önfenntartó –, nem kellemes érzetet keltő, dinamikus rezgő burok alakul ki, mely rezgésburok, a beteg biztonságos helyre fektetése után is csak mintegy 3–3,5 hónap alatt enyészik el.

Ezen rezgő burok fenntartását a szervezet a saját energiáiból fedezi, vagyis azokból az energiákból, melyekkel egészségesen élni és alkotni kellene. Ne csodálkozzunk tehát, ha a természetestől jócskán eltérő körülményeink között (pl. egy zsúfolt autóbuzson, metrón vagy villamoson), szinte mindannyiunkra igen intenzíven hat ez a szubjektív módon negatívnak nevezhető „sápadt” rezgés, ezt szinte minden ember, a tudat szintje alatt, megérzi. Elegendő, ha csak arra gondolunk, hogy egy-egy – odahaza igen rossz helyen fekvő – embertársunk negatív terében, csúcsforgalomban igen sok ember szorong, feszeng, növeli ezzel saját belső feszültségét. Ezek a rezgések hatnak ránk, tönkreteszik a békés hétköznapijainkat éppúgy, mint az alkotás örömet. E sugárzások az arcon is jól látszanak. Ez az arcszín a szakadatlan rezgésre kényszerített szervezet folyamatos energiavesztése miatt bekövetkező *sápadtság*.

A fekvőhely áthelyezését követő 1–10 napig egészségi állapotunk rosszabbodhat. Ennek az oka az, hogy szervezetünk – bevett szokása szerint – felkészül az éjszakai stresszre, ám a földszugár-

zás, mely eddig menetrendszerűen jött, ezután elmarad. A felajzott szervezet az estére tartalékolt energiáit képtelen levezetni, ami álmatlanságot, fejfájást, nyúzottság érzetét eredményezheti. Ez az átmeneti állapot nem szükségszerű, sok tényező függvénye, de ha bekövetkezik, legyünk türellemmel, sok esetben már a javulást jelenti. Ha egy hónap elmúltával sem változik a helyzet, akkor felmerülhet annak a gyanúja, hogy a lakótér átrendezése kissé megváltoztatta a földsugárzás-zónákat. Különösképpen igaz ez akkor, ha pl. eddig a vesénk fájt, egy hónapja pedig a fejünk hasogat. (Egy idősebb úr makacsul vizsátérő prosztataproblémái miatt mérette fel a lakását. Az átrendezést követően az illetőnek nyomban megfájdult a feje, s szakadatlanul fájt hat hétig. Újabb felmérésre kényszerült, mely kiderítette, hogy a fekhely az áthelyezéskor a földsugárzásokat 40 centiméterrel maga felé húzta. Kiderült, hogy a prosztataproblémáira már nem is emlékszik, de az is kiderült, hogy az ágyában nem ágyneműt rejtegetett, hanem ősrégi könyveket és festményeket.)

Súlyos tüdőasztma esetén, különösen reflex-terápia egyidejű alkalmazása mellett, szinte minden esetben 3–4 heti állapotrosszabbodás követi az ágy áthelyezését. Ne ijedjünk meg, ne tologassuk a fekhelyet, s ne hagyjuk abba a talpmasszázszt! Ez esetben az állapot rosszabbodása a gyógyulás jele.

Voltak, s mindig lesznek olyanok, akiknél valami oknál fogva elmarad a várva várt gyógyulás. Aki nem gyógyul, próbáljon változtatni életmódján, hiszen a szervezet bonyolult, összetett rendszer, a gyógyulás számtalan tényezőtől függhet.

Akik sokáig türellemmel viselték betegségüket, a gyógyulás reményének megjelenésekor, sokszor már az ágy áthelyezését követően néhány nappal, végérvényesen türelmüket veszítik. Aki csak teheti, gyógyulásáról vezessen naplót, jegyezze bele naponta a javuló vagy rosszabbodó állapota összes megfigyeléseit, sok esetben kitérve nemcsak a gyógyszerek szedésére, hanem az étrend összeállítására, a közérzetével és környezeti hatásokkal kapcsolatos eseményekre is. Ez a dokumentum értékű alkotás megnyugtató az embert, levezeti a belső feszültségeket, s irányadó lehet arra vonatkozóan, kinek hogyan változott az egészségi állapota. Ne bízzuk magunkat az emlékezetünkre!

Gyógyulási folyamatainkat, amennyiben azok megalapozottak, siettetetheti a vegyszermentesen termesztett növények (zöldségek, gyümölcsök, gabonafélék), a magas rosttartalmú táplálékok rend-

szeres fogyasztása, a húsmentes étrend, s a sokszínű természetgyógyászati módszerek alkalmazása.

A szervezetünkben felhalmozott, földsugárzás okozta káros töltésmennyiség eltüntetésében óriási jelentőségű a napi táplálékaink között szereplő fekete ribiszke, fekete bodza, cékla, lilahagyma, vöröskáposzta, sárgarépa stb., amelyeket nyersen vagy párolva, savanyúság, szörp vagy turmix alakban fogyasszunk.

A betegek állapotának javulása jelentős mértékben függ a szervezet sav-bázis egyensúlyától, ezért a mai étrendek okozta savasságot meg kell szüntetni. Hogy mely betegség esetén mi a jobb megoldás, hogy milyen mértékig kell és mitől nem szabad kímélni az egyes szerveket, pl. a hasnyálmirigyet, a gyomrot, a májat stb., azt sohase bízzuk a véletlenre, forduljunk szakképzett természetgyógyászhoz vagy abban járatos szakorvoshoz.

A földsugárzások – különös tekintettel a vulkanikus eredetű vizek sugárzónáira és a Hartmann-háló rácspontjaira –, igen csekély intenzitású röntgensugárzással párosulnak. E sugárzások intenzitása a szakemberek szemében nevetségesen alacsony, de ne feledjük, hogy e gyengécske hatás évekig, olykor évtizedekig folyamatosan hat. E kemény sugarak szervezetből történő gyors eltávolításában segítségünkre lehet a rózsaszínben játszó héjú fokhagyma fogyasztása. Hindu és nepáli emberek hétféle fokhagymát ismernek és alkalmaznak, más és más betegségekre.

A káros földsugárzások közreműködése által okozott megbetegedésekből való felgyógyulást erősen késleltetik a műtéti beavatkozások, szerv-eltávolítások, besugárzások és a kemoterápiás kezelések. S ha mindezek után mégis intenzíven és eredményesen szeretnénk regenerálni szervezetünket, valóban meg kell ismerkednünk valamennyi, természettel rokon gyógyító eljárással.

Csonkított, vágott, gyökerüktől megfosztott, metszéssel szaporított növények a földsugárzásokat megsínylik, és ugyanez vonatkozik a frissen operált betegekre is. Frissen operált beteg földsugárzásban, lehetőleg még a kórházi ágyon se feküdjön, a kórházból hazatérve pedig rendezze vagy rendeztesse át a szobáját! Az ágy biztosan jó, csak odébb kell tolni!

Magunkba szállva

Megtaláltuk a problémát és az
saját magunkkal egyenlő.
Norman Myers

Ha valaki büszkén hirdeti ősi nemesi származását, s biztos abban, hogy ugyanott, ugyanabban az ágyban pihen, melyben ősei szundítottak hajdanában, jusson eszébe esetleg az is, hogy emberemlékezéig, s talán még azon is túl, minden őse történetesen rákban halt meg.

Rákban elhalt szeretteink ágyába ne feküdjünk mindaddig, míg át nem toltuk azt a szoba másik részébe! Ha ilyen helyen volt egy-egy ágy, amit jelezhet számos családi tragédia, inkább hívjunk földszugármérő szakembert!

Új lakásba költözésnél, mielőtt a végleges elrendezést kialakítanánk, célszerű ilyen vizsgálatot elvégezni. Sokszor állapítható meg egy-egy betegnél, hogy az ágya a korábbi helyen jó volt, de a költözés után sugárzónába kerülve betegedett meg. Nem igaz az, hogy ha már imitt-amott fájdogál valami, harminc éves kor alatt szükségszerűen jönnie kell az „Ejnye-ejnye”, negyven körül a „Sajnos ezt tudomásul kell venni”, ötven felett pedig az „Ebben a korban mit akar maga még?” komplexusának az összes ismerős és jóakaró részéről. Ne higyük el!

Általános fáradtság, levertség, ízületi bántalmak, nyirokrendszeri elváltozások, súlyos migrén, örjítő fejfájás, kínos összeférhetlenség esetén feltétlenül gondolkodnunk kell azon, nincs-e valamiféle kapcsolat a rajtunk észlelhető tünetek és a fekhelyünk között. Ha valaki tíz éve fekszik ugyanazon a helyen, s emlékezete szerint hat éve fejfájós, máris jó nyomon van.

Amennyiben lakásunkat felmértük, ha igényt tart rá a földszugárzási szakember, ha nem, lehetőleg kérjük a kapcsolattartást, ami kritikussabb esetekben ismételt látogatással, legtöbbször pedig levélváltással valósítható meg.

A földszugárzásokon kívül a vegyszerek, kipufogógázok, mosó- és permetszerek, manipulált ételek és italok szervezetbe történő rendszeres bevitele igen sokféle betegség oka és forrása lehet. De amelyik szervezet nem küzd stresszállapotba merülve lefekvéstől a felkelésig a káros földszugárzások ellen, az a szervezet nagy biztonsággal képes kivédeni a ma még sorscsapásként kezelt, megszokott nyavalyáink többségét.

Ha valaki úgy érzi, hogy maximálisan mindent megtett a saját egészségének visszaszerzése érdekében, feltétlenül keressen hasonló gondokkal küzdő társakat! Azok problémáival megismerkedve rá fog jönni – az esetek többségében – arra, milyen keveset is tett ezidáig a saját egészsége érdekében.

Senkit ne aggasszon az, hogy ezért kiközösíti a rokonsága. Ne szoruljon össze szíve-lelke, amikor esetleg úgy érzi, hogy talán igazuk van. Aki ezt a kegyetlen harcot meg akarja vívni, foggal-körömmel ugyan, de képes visszaszerezni egészségét még akkor is, ha a saját gyermekei a szobáját viccesen „zárt osztálynak” nevezik. A családtagok és szomszédok csúfolódó kedve lelohad az eredmények hatására. Véglegesen el kell vetnünk azt az álláspontot, hogy majd az orvos vagy a bevett tableta meggyógyít, csak a karosszékbe kell ülnünk, vagy le kell feküdnünk. Saját egészségünk visszaszerzésének – bármilyen keservesen hangzik is – tevékeny részesei kell, hogy legyünk!

(Nem)csak nőknek

Amennyiben egy nő idegfeszültségben él, földszugárzásban fekszik és közeleg a menses, mellproblémáival nem szükséges nyomban orvoshoz szaladnia. E hármas egybeesés sok baj forrása, kiváltképpen akkor, ha a földszugárzás a melltájékot éri. Ha e három tényező közül valamelyik is hiányzik, a melldaganat veszélye csak ütés, egyéb külső behatás, eldurvult szexuális élet, rossz szoptatási és fejési módszer esetén áll fenn.

A menses elmúltával a mellben található kisebb-nagyobb csomók sok esetben maguktól eltűnnek, ellenkező esetben, 5–6 nap múlva feltétlenül forduljunk orvoshoz!

Ha a mellből, ijedtségünk eredményeképpen orvosi szövetmintavétel történt, a nagyobb károkat sok esetben csak 14–21 napos léböjtkúrával tudjuk megakadályozni. Minden, még jóakarattal létrehozott sérülés is (pl. biopszia), melyet a szervezet gyógyítani igyekszik, a seb gyógyulásával egyidejűleg az elváltozott (esetleg rákos) sejtek számát is szaporítja.

A már egyszer kialakult csomók, daganatok állandó idegfeszültség és további intenzív földszugárzásban való fekvés esetén igen nehezen szűnnek meg, hamar kiújulnak, vissza-visszatérnek.

A kezdeti ijedtségnél többet ér, ha minden nő tüzetesen, a legkisebb részletekbe menően megismerkedik a saját melleivel. E

szempontból a fiataloknak igen nagy segítséget jelenthetnek a mell-önvizsgálatokról szóló kiadványok.

Nőknek ajánlatos figyelemmel kísérniük, hogy esténként, a fürdőkádból kilépve, törülközés és szépítkezés közben a két mellbimbójuk egyszerre vagy közel egyszerre húzódik-e össze. Lényeges szempont, hogy e célból legyen a fürdőszobában egy megfelelő nagyságú falitükör. Ha már az egyik mellbimbó „lustán” lemarad, másnap, harmadnap, egy hét múlva jobban figyeljünk magunkra, s ha valamelyik nemcsak lemarad, de kitágulva is marad – tehát kizárólag ilyen felemás esetekben –, sürgősen végezzük el a teljes mell-önvizsgálatot, figyeljünk pontosan a mensesre, forduljunk azonnal természetgyógyászhoz, vagy 5–6 nappal a menses lefolyása után szakorvoshoz! Önvizsgálat közben nem árt, ha a kiadványokban ajánlott körkörös vizsgáló mozdulatok mellett a melleket körkörös mintegy végigzongorázzuk, de igen óvatosan!

A csomók nyomkodása, durvább érintése veszélyes!

Önvizsgálat közben sem szabad az ereket, nyirokereket, tejmirigyeket és tejszatornákat, izmokat és a kötőszövetet erősen nyomkodni, megtörni!

Mint minden egyéb daganatos, rákos esetben, kínzó és fájdalmas csomók, melldaganatok esetén is elsődlegesen fontos annak tudomásulvétele, hogy Bennem nem egy önálló életet élő daganat, csomó, rák található, amelyik belémfészkelte magát, hanem én magam vagyok a csomó, a daganat, vagy a rák! Nem úgy kell felfogni ezt a tényt, hogy a csomót ki kell venni, a rákot ki kell Belőlem irtani, hogy Én békességben élhessek; hanem úgy, hogy az állapotomat kell megváltoztatnom, s akkor a csomó, a rák megszűnik.

Egészségi állapotunk helyreállításában a fekhely odébbtolása, értékes emberi kapcsolatok kiépítése, a stresszmentes hétköznapok mind-mind segíthetnek. Különösképpen fontos lehet a lábon lévő mell-reflexzónák rendszeres masszírozása, a részleges (vagy teljes, de szakszerű!) fehérjemegvonás illetve böjt, és az esetenkénti, családon belül egymásnak alkalmazott kézzrátétel.

A kézzrátétel energetikai szempontból ugyanis a földszugárzásokkal rokon frekvenciák és rezgések segítségével rendezzi a beteg testrészek energia-háztartását, elősegítve a gyógyulást.

A kézzrátétellel történő energiacsere lényege és megvalósítási módja a legszebb emlékeinkben él, elegendő, ha feldereng előttünk anyánk egy-egy kedves simogatása.

Aki minket a legjobban szeret, tegye kezét a fájó, duzzadt, megkeményedett testrésze, jelen esetben a mellre. A testrészen mindig legyen legalább egy ruhadarab, de szabaduljunk meg a pántoktól, melltartótól, lazítsuk le ruháinkat, s lazán fekdjünk hanyatt. A kézzrátétel a beteg szerv környezetében helyi vérbőséget produkál, ami csak nyugodt kezelés, békés hangulat és mozdulatlan pihenés (elernyedés) esetén következik be. Ha a beteg családtag és kezelője izeg-mozog, beszélget, elvonja figyelmét a feladatról, akkor a kívánt hatás nem érhető el. Kerüljük el ilyenkor a tömegkommunikációs eszközök stresszt okozó hatásait is. A már itt-ott szivárgó, deformálódott, nedvező, szivárvány színeire elszíneződött mellekkel ne foglalkozunk házilag, mindeképpen sürgősen forduljunk szakorvoshoz!

Külső segítség nélkül a kézzrátételt esténként saját magunkon is alkalmazhatjuk, s egyidejű petefészekgyulladás, tartós tejszivárgás esetén a petefészek tájára is tehetjük kezünket, tenyerünket.

Figyelem! Ez az eljárás, még önmagunkon alkalmazva is, a mensest napokkal előbbre hozhatja!

A petefészekgyulladást és a peteérést könnyedén megkülönböztethetjük, mert az utóbbi esetben a tenyér alatt a két mellbimbó a két petefészekkel egyidejűleg szinte tüzel, ami a női ciklusokból természetesen adódik. Degeneratív gyulladáshoz vezető folyamatok esetén a mellbimbók nem „jeleznek”.

Rövid idő után a testrésze helyezett kéz alatt a bőr erősebben vagy gyengébben felmelegszik, s lesz olyan terület is, amely jelentősebb melegérzetet közvetít. Mindig igyekezzünk a tenyerünk közepét az így kikeresett melegebb pontokra helyezni. Leszámítva magányosságunkat, elsősorban arra kell koncentrálnunk, hogy akad azért külső segítőtárs, családtag, férj, gyermek, akinek a keze határozott melegérzetet kelt. Fontos tudni, hogy e tevékenység során csak a Szeretetet lehet segítségünkre.

A tenyér és a bőrfelület egyidejű vagy közel egyidejű melegérzetet kell, hogy keltsen, esetleg bizsergést kell éreznünk. Határozott hidegérzet esetén az eljárást abba kell hagyni, akár a tenyér tulajdonosa érez hideget, akár mi éreznünk a tenyér alatti testrésze

szünkön hideget! (E hideg vagy melegérzet nem hőmérséklet, hanem egy, az élő szervezetekre jellemző sugárzás, és ha égető forróságot éreznénk is, a hőmérő higanyszála akkor se nagyon emelkedne 36,5 fok Celsius fölé.)

A tenyér közepét, mely sok esetben valóságos égető melegérzetet kelt, mindaddig kell a mellen vagy bármely más testrészen tartani, illetve a jobban melegedő testrészek felé lassan elcsúsztatni, míg a tenyér és a bőrfelület szinte egyidejűleg le nem hűl. Közben érezhetünk felszínen maradó meleget, mélyen befelé hatoló meleget, zsiborgást, zsibbadást, bizsergést, enyhe nyomást, gyenge szúrást. Az éles, rövid és nyilálló vagy tompán és hosszú ideig tartó fájdalomtól óvakodjunk! Ilyen esetekben kezdjük el a mell reflexzónáinak a lábfejen történő masszírozását, s a tenyér közepét távolítsuk el a fájdalomtól.

A tenyeret lassan emelve húzást, szakító érzést, a tenyeret a testrészt felett tartva irtózatot okozó érzést is érezhetünk, ezek mind-mind súlyosabb problémákra utalnak, de elkedvetlenedés helyett ilyenkor csupán azt kell tudomásul vennünk, hogy erre a testrésze egy ideig nagyobb figyelmet kell szentelnünk.

Ne tévesszen meg senkit, hogy a legkomolyabb, gyakran kiterjedten rákos mell-daganatok nem fájnak, ilyenkor ami fájdalmat okozhat, az a mell azon része, ahol a sejtburjánzás éppen folyamatban van. E sejtburjánzást létező fizikai műszerek, pl. egy egyszerű nukleáris detektor is nagy pontossággal jelzi. Az eltorzult, deformálódott részek kezelésével ne várjunk! Ezek kezelése szigorúan szakorvosi feladat!

Aki siettetni akarja gyógyulását, s emiatt ugyanazon a napon több személytől is elfogad, kieroszakol vagy elvár kézzel való kezelést, mindig pórul jár.

Nincs két azonos emberi szervezet, tehát két teljesen egyforma, gyógyító erejű rezgésegyüttes sincs.

A két vagy több tenyérből érkező sugárzások ezért majd minden esetben lerontják és közömbösítik egymást, aminek következménye enyhébb esetben az, hogy a beteg javulni bizonyosan nem fog, súlyosabb esetben ettől a „váltott kezeléstől” napokig rosszul lesz, gyakran elájul, hányással, hasmenéssel küszködik, forog vele a világ, s általánosságban igen nyomorultul érzi magát.

Fentiek nem vonatkoznak az egyidejűleg folytatott csoportos kezelésekre.

Amennyiben a tenyér vagy bőrfelület érezhetően hűlni kezd, tudomásul kell vennünk, hogy gyengélkedő testrésznél megköszöni a kezelést, aznapra ennyi elegendő volt. Másnap, ha nincs komolyabb probléma, ez a hűlés sokkal hamarabb fog bekövetkezni. Hosszan tartó beavatkozás (kézzel való érintés) esetén másnap szédeleghetünk, néhány napig a közérzetünk rendkívül rossz lehet. Ez nem jelent semmit, legfeljebb igazolja azt, hogy ez az ősi módszer hatásos. A rosszul érzéket minden esetben megelőzhetjük a kezelést követő talpmasszázzsal, mely ki kell hogy terjedjen a mell, a kiválasztószervek és a nyirokrendszer reflexzónáira is.

Kezelés, mármint kézzel való érintés után pihenni kell néhány percet, mert enélkül könnyen körbefordulhat velünk a világ.

A megszedülések ellen a néhány perces pihenő igen indokolt, de súlyos betegek, amennyiben módjukban áll, jól teszik, ha kezelés után alszanak egyet.

Általában nem ajánlatos az álló vagy ülő testhelyzetben történő kézzel való érintés. Gondoljunk arra, hogy ilyenkor a fejből is minden esetben a kéz alá áramlik az összes felesleges vér, hogy részt vegyen a szervezet regenerálásában.

Átlagosan minden száz nő közül kézzel való érintéssel a (saját) férje kezel húzat-harmincat, kb. harminc nő kezeli önmagát, és harminc igényel külső segítséget. Tíz-húszan az első magyarázat, segítségkérés után eltűnnek, pánikszerű ámokfutásba kezdenek, kórházról kórházra járva próbálkoznak, hátha téved mindenki, hátha nincs is semmi baj.

Nem megvetendő a külső segítséggel történő kézzel való érintés esetén az érintés varázsa, a bőrfelület anya-kisgyermeki viszonylatokat visszaidéző végigsimítása, a gyengéd mozdulatok tapintatosan erotikus háttere, s a közben zajló csendes beszélgetés, mely a helyi vérbőség kialakulását nem zavarja, de a stresszt és idegfeszültséget kiűzi a szervezetből.

A csomók, daganatok közül százból harminc a férj keze nyomán (borsó nagyságú esetén 5-6 nap alatt, dió nagyságú esetén 2-3 hét alatt) múlhat el, sok esetben a javasolt fehérjemegvonás és talpterápia alkalmazásával. Százból harminc csomót maguk a nők tüntetnek el, ezek eltűnésénél elsődleges, de nem meghatározó a menses előrehaladása. A lábon a mell reflexzónáinak masszírozása és a fehérjemegvonás a csomók eltűntetését igen meggyorsít.

hatja, ám a fehérjemegvonást nagyon megnehezíthetik a kedvetlen családi háttér, a húsételekről való lemondás kényszere, a vegetárius kosztra történő áttérés nehézségei.

Altalában száz nő közül tíznél kevesebbet kell orvoshoz küldeni, de ezek közül a nők közül többen már a mell-levágás réme elől az orvostól szöktek. A szakorvos és természetgyógyász segítségével idejében lefolytatott léböjtkúra igen sok mellműtétet feleslegessé tehet, ha az nem életmentően sürgős.

Rendkívüli belső energiákkal rendelkező egyéniségek – akikről később lesz szó – a legkisebb daganatokat, csomókat (százból tíz esetben) egy-másfél óra alatt eltüntethetik, a duzzadt nyirokcsomókat csökkenthetik. Ezekben az esetekben mindig felmerül a gyanú, hogy az általában igen fájdalmas, nagyon is valóságos és szinte ruhát sem tűrő csomókat kizárólag lelki emóciók okozzák. Sok esetben észlelni és követni lehet, ahogyan a daganat a kéz alatt átrendeződik, felszívódik, konzisztenciájában teljesen megváltozik, odébbvándorol, illetve más melltájon jelenik meg. A vándorló, átalakuló, körbe-körbe járó melldaganatoktól felesleges megijedni. Rendezzük lelki dolgainkat, idegi problémáinkat, csökkentjük környezeti függőségünket, igyekezzünk rátalálni az Útra, gondolkodjunk azon, mikor néztünk fel utójára a csillagos égre. Vegyük észre a hatalmas feladatok, a becsvágy és a magas piaci árak közepette az élet aprócska örömeit!

Egy-két kézzátételes kezelés után a feszes, kemény, fájdalmas daganatokból kialakulhatnak kavicsszerűen ide-oda tologatható csomók, göbök, éles vagy hegyes képződmények, s a következő kezelések ismét más jellegű, feszes és fájó, esetleg egészen más tájékon kitapintható daganatokkal lephetnek meg bennünket. Egy-egy, a mellben ide-oda tologatható, éles kődarabhoz vagy gömbölyű kavicsához hasonló (tehát kemény) csomóból sok esetben rövid idő alatt lehet duzzadt, szövetekbe épült, fájdalmas (de lágyabb) daganatot képezni, de ilyen esetekben feltétlenül el kell kezdenünk kezelést után a lábon a kiválasztószervek, a mell és a nyirokrendszer zónáinak masszírozását, hogy a halott, szerteszóródó sejtalkotók másutt nehogy megüledjenek. A masszírozáshoz először feltétlenül kérjük szakember segítségét, s csak ha már pontosan tudjuk, miről is van szó, akkor vállaljuk a masszázst magunk.

A mellben akárhány állandó csomócska lehet, ez nem okoz bajt, ha valakinek ilyen a mell-állománya.

Az viszont intő figyelmeztetés legyen, hogy az imitt-amott felbukkanó fájdalmas csomók és duzzanatok, nukleáris műszerrel pontosan jelezhető „élő” sejtcsoportok mind-mind borítékolt információk. Ezek minden esetben azt jelentik, hogy idegfeszültségünk nagymérvű, életmódunkon és önmagunkon változtatnunk kell, mert az esetlegesen eltüntetett vagy kioperált csomók és daganatok ellenére az „információ” *bennünk marad!* Feltétlenül változtassunk a fekhelyünkön, a csomók eltűnése után még legalább addig masszírozzuk a lábon a mellzónákat, míg azok fájdalommentesek nem lesznek, s ha körülményeinken (munkahely, család, idegesség, lakás, pénz) képtelenek vagyunk változtatni, a daganatos állapot megszűnése után még legalább 12–18 hónapig óvakodjunk az állati fehérjéktől! Ez a *túlélés* lehetősége! 10–15 kg-os fogyás a fehérjemegvonó léböjtkúránál elképzelhető, de az elképzelhetetlen, hogy valaki – hiúsága miatt – csupán azért ne alkalmazza ezt a módszert, hogy „feszes” maradjon a bőre!

Az egyik testrészről a másikra átvándorló daganatok fizikai és orvosi magyarázatát nem ismerjük, nem firtatjuk és nem keressük, meglehet, hogy egy általunk ismeretlen dimenzióban történik az átrendeződés. Többször előfordult, bár az esetek sokaságához képest elenyésző számban, hogy egy intenzív földugárzásban fekvő hölgy próbálta női családtagja daganatát kézzátéttel eltüntetni, de a kezelést a saját mellében rövid félóra alatt kialakuló, lüktető és fájó daganat megjelenése miatt félbe kellett szakítania. Lehetséges tehát az egyik emberről a másikra dimenzionálisan átrendeződő daganat vagy betegség esete is, mely a természetgyógyászokat különösen érinti, ha a védekezési módokat nem alkalmazzák. Előfordult, hogy melldaganatos hölgy – többünk tiltása ellenére – egészen más betegségben szenvedő családtagot kezel, s mire a kezelést befejezte, daganata a négyszeresére növekedett. Más esetben az illető csak odahaza vette észre ugyanezt, de az is előfordult, hogy valaki egy hölgy hozzátartozója panaszkodása, magyarázata, kesergése és igen pontos „leírása” alapján, rövid órák alatt szerzett egy tökéletesen hasonló, ugyanolyan fájó, azonos alakú és konzisztenciájú és éppen olyan valóságos daganatot.

Igen megalapozott és nyomatékosan hangsúlyozandó emiatt, hogy melldaganatos hölgyeket vagy bármiféle problémával küszködő embertársait csak olyasvalaki kezeljen, aki meggyőződéssel állíthatja, hogy egészséges, és szervezetéből hiányoznak a földsugárzások „sápadt” rezgései! Mindezekon felül pedig ne perverzióknak tekintsük azt a figyelmeztetést, hogy elsősorban férfi nőt és nő férfit kezeljen! Gyereklányok óvakodjanak a szélhámosoktól, a kézrátételhez vetkőzni nem szükséges!

A kézrátételes kezeléskor felülmúlhatatlan az anya-gyermeki kapcsolat, mivel ebben a Szeretet értelemszerűen adott.

Anyák sohase rettegjenek attól, hogy a fentebb leírtak veszélyeztetik egészségüket, bármelyik anya, bármikor kezelheti saját gyermekét!

Erre utalnak a XIV. Dalai Láma szavai:

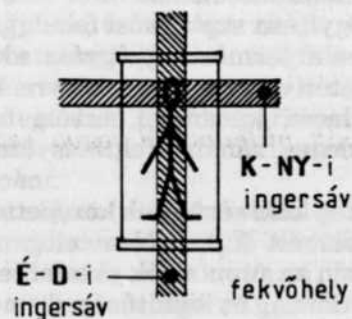
„Rögtön születésünk pillanatától fogva szüleink törődése és szeretete vesz körül bennünket; életünk során később a betegségek és az öregkor szenvedéseinek kitéve, ismét mások kedvességére szorulunk. Ha életünk kezdetén és végén mások jószágától függünk, időközben miért ne viselkedjünk szeretettel mások iránt?... Ezt az erős érzést fejlesztenünk és alkalmaznunk kell, ehelyett gyakran elhanyagoljuk, különösen felnőtt életünk virágában, amikor a biztonság hamis érzete tölt el bennünket.”

De ne feledkezzünk meg arról sem, hogy elismerjük és megbecsüljük az életmentő és gyógyító orvos tevékenységét. Nagy tisztelettel adózzunk mindazoknak, akiknek emberi kapcsolatait a kötelező Esküben foglaltak mellett meghatározza a Szeretet!

Az epilepszia keresztje

Vajon miért dobja ki egy anya a gyermekét a sokadik emeleti lakás ablakából? Már Pohl Gusztáv báró, a század elején megjelent könyveiben szerepeltette az „öngyilkosok háza” és „idegbetegek háza” kifejezéseket, melyek magyarázatoként megjegyezte, hogy fenti esetekben a házak alatt olyan föld alatti patak vagy folyó húzódik, melynek rezgése végső kétségbeesésbe képes kergetni az ilyen házakban lakó embereket.

Az egészséget károsító földsugárzások között akad egy sajátosság szerepet játszó változat, s ennek megfelelően van egy kiemelkedő helyet elfoglaló betegség, mely ősidők óta foglalkoztatja az emberiséget. E betegséget – melyet röstellini felesleges és elítélni bűn – csupán az különbözteti meg a súlyos tüdőasztmától vagy a visszérgyulladásától, hogy a földsugárzás nem a tüdőt vagy a lábat éri, hanem a fejet. A Hartmann-háló és a fekhelyén pihenő ember szerencsétlen találkozása folytán létrejöhet az alábbi változat: az alvó ember teljes testhosszában a mintegy 0,3 méter szélességű földsugárzás-zónában fekszik, s pontosan a fején keresztül a zónák merőleges sugárkeresztződést alkotnak, vagyis a fej a Hartmann-csomópontban pihen.



5. ábra

Ez a besugárzási pozíció, az „epilepszia keresztje”, mindig a szerzett epilepszia első és legveszélyesebb besugárzási pozíciója, a legelső roham kiváltója. E pozícióban az agyat érő erőteljesebb sugárhatás energiatartalma arányosan nagyobb a gerincvelőt teljes hosszában érő gyengébb sugárzásnál. Más megfogalmazással: a gyengécske, de folyamatos sugárhatás dozimetriai megoszlása az agy és a gerincvelő tömegével arányos.

Az epilepszia kettős oka

A földsugárzás önmagában még nem okoz epilepsziát. Számítatlan embertársunk fekszik pontosan az „epilepszia keresztjének” földsugárzási pozíciójában, ők azonban erre sohasem fognak rájönni. Előfordulhat azonban olyan súlyos lelki megrázkódtatás, amely kiváltja a Hartmann-csomópont és hálórendszere által érzékenyített, s belső hatásra ugyancsak érzékeny idegrendszer-

ben a katasztrófális első rohamot (pl. haláleset, szülés, munkahe-lyi probléma, különösen nagy öröm vagy bánat, vizsgadrukk, fény-vagy hanginger, különös látvány, erősen alkoholos állapot stb).

E betegséggel azért szükséges külön foglalkozni, mert vala-mennyi betegségtől eltérően az agy gyulladásos folyamatai kíno-san lassan gyógyulnak, szerencsésebb esetekben 6–18 hónapig tartanak. A már egyszer epilepsziára aktivizálódott agy „leállítá-sa” igen nehéz, s még szerencsés esetben is versenyfutás az idővel, hisz annak múlásával a károsodás jelentős mértékű lehet.

Az epilepszia fenntartásához bármiféle, csekély mértékű földsu-gárzás is elegendő. Emiatt adódik az, hogy a betegek jelentős része számos költözés és lakáscsere után még mindig epilepsziás, és a tünetek szinte mindenkinél másak.

Az epilepszia gyógyítása szakorvosi feladat, mely csak a beteg, a gyógyító orvos és a természetgyógyász aktív és igen szoros együttműködése esetén vezethet eredményre. Veleszületett szervi rendellenesség, baleset, karambol, orvosi beavatkozás esetén lehet, hogy a semleges zónába fektetés önmagában nem fog segíteni.

Az epilepsziás beteg lelki sérülések közepette él, vívódik, s indul meg a gyógyulás remélt útján. Nem elegendő azonban, hogy vissza-visszaveti ezen az úton a sok oktalan előítélet, valós vagy vélt sértés, bizalmatlanság és kishitűség, de még azt is tudomásul kell vennie a betegnek éppúgy, mint környezetének, hogy ameny-nyiben még oly biztosan halad is a gyógyulás útján, nemcsak a hátrányos helyzettel történő indulás a buktató: a betegnek esetleg hosszú évek lemaradását is le kell küzdenie, mert valahol a személyisége is csorbát szenvedett.

Nem árt megjegyezni, hogy azok esetében is, akik szépen gyógyulnak, vagy már régen elfelejtették betegségüket, néha-néha, főképpen nagyobb lakásátalakítások után, felül kell vizsgál-tatni a fekhelyet!

A mindenség egysége

A fenti kifejezés már-már fogalom, nem csupán a Kozmikus Valóságra igaz, hanem a *Kozmosz*, a *Természet*, az *Élet* valamen-nyi megnyilvánulási formájára és módjára, melyből csupán a leg-újabb kori Ember tevékenysége lóg ki némiképpen.

Ez az „egységszemlélet” alkalmazható a természetgyógyász-atban is. A földsugárzás ismeretének hiányában, avagy felmérést végző szakember nélkül sok egyéb út is vezet az Egészséghez. Teljesen mindegy, hogy az egészségünk megóvása vagy vissza-szerzése érdekében gyógyteakúrát, reflexzóna-terápiát, akupunk-túrás kezelést, fürdő- vagy vízkúrát, masszázst, léböjtkúrát, jóga koncentrációt, meditációt, reformétrendet vagy egyéb étrendi megszorításokat alkalmazunk-e, úszunk, futunk, szőlőt metszünk vagy kirándulunk (a felsorolás korántsem teljes), az alkalmazott „eljárás” teljes időtartama alatt, sőt olykor még 2–3 hónappal tovább is, szervezetünk védettséget fog élvezni a földsugárzások-kal szemben.

Ám, ha a magunk által választott eljárással vagy kedvenc sportunkkal felhagyunk, a földsugárzások rövidesen értésünkre fogják adni, hogy nem szabad róluk megfeledkeznünk.

Egyáltalában nem sorscsapás, ha egyik napról a másikra nem leszünk képesek megoldani a földsugárzással kapcsolatos lakás-felmérést vagy felméréstést, s nem alkalmazzuk a *még kiforratlan védekezési eljárásokat*.

Indokolt esetben, súlyos betegség esetén természetesen mindent meg kell tennünk, minden felmerülő lehetőséget ki kell próbál-nunk! Amennyiben komoly okunk van rá, feltétlenül rendezzük át a szobát, s ha netán szorongással gondolnánk arra, hogy új fekvőhelyünk szintén nem a legjobb, válasszunk egy személyisé-günkhöz illő, hozzánk legközelebb álló, számunkra könnyebben megvalósítható gyógymódot a természetgyógyász szakirodalom-ból.

Ha pedig bensőnket is szeretnénk megnyugtatni, jelentkezzünk egy számunkra szimpatikus előadás-sorozatra vagy tanfolyamra, melyek az eddigiektől eltérő világba, új és talán békésebb emberi kapcsolatok felé vezérelhetnek bennünket. Az ilyen elhatározás – meglehet, hogy eddigi életvitelünkbe sehogyan sem illik bele –, nem csupán bérlet a szerencsééhez, hanem maga a Szerencse.

Ha csupán minden családból egyetlen természetgyógyászban tájékozott érdeklődőt sikerülne megnyernünk, többet érne a mi emberi világunk, sőt talán még Emberibb is lenne.

Félreértés ne essék, a fejezet címe nem valamiféle vallási hovatarozást jelent. De mi minden igazságot *Igazságnak* ismer-ünk el, melyből Konfucius, Lao-ce, Buddha, Salamon, Mózes, Zarathusztra, Jézus, Mohamed, Dante, Goethe, Kőrösi Csoma Sándor, Albert Schweitzer szavaival a Természet szól hozzánk.

ESETTANULMÁNYOK

A címemről talán emlékszik rám és a fájó térdemre. Röviden – ha nem zavarom – be szeretnék számolni betegségem további alakulásáról.

Útmutatására áthelyeztem az ágyam, majd tanácsára elkezdtem masszírozni a talpamon a térd zónáját. Rövid időn belül elhagytam a gyógyszert, és éjszakánként sem ébredtem már fel a fájdalomra. Mindezzel nem elégedtem meg. Bizonytalan voltam a masszírozási módszeremben. Ismeretség útján júniusban eljuttattam Zolyai Antalhoz – aki Távolság-Keleten tanulta meg e módszert, és több helyen a városban fogadja a beteget –, akinek egyik masszőrnöje rendszeresen masszírozza a talpam. Közben én is megtanultam a technikáját, így a közbenső napokon én masszírozom a lábam. Nemcsak a térdem javult a masszírozás következtében, hanem az emésztésem is tökéletes lett. Mindezekért nagyon hálás vagyok Önnek, hogy útmutatásával elindított a fentiekben leírt úton, ami a jobb egészségi állapomhoz vezetett.

Egyébként figyelemmel kísérem a geopatikus erőkkkel kapcsolatos cikkeket, rádióadásokat. Többször találkozom a nevével, aminek őszintén örülök. Remélem a munkája – epilepsziás gyerekek – is szépen alakul, és nemsokára újságcikkekben vagy a tévében számol majd be róla.

Örök hálával gondolok Önre, kívánok eredményes munkát, tisztelettel:

Teljes név, lakcím

A jobboldali pajzsmirigyem, mondhatnám minden előzmény nélkül, egyik napról a másikra óriási méretűvé duzzadt, a nyakam eldeformálódott, szégyelltem az emberek közé menni. Soha semmiféle hasonló problémám nem volt azelőtt. Ész nélkül, pániksze-

rően cselekedtem. Sok orvosnál jártam, néha egy nap alatt több kórházban is megfordultam. Mindenütt azzal „nyugtattak”, hogy operálni, vágni kell, egy részét el kell távolítani. Két helyen mintát is vettek belőle. Kétségeim és szinte valóságos halálfélelmem közepette csupán egyetlen orvos akadt a fővárosban, aki azzal vigasztalt, hogy „majd csak kitalálunk valamit”. Azóta is, ismeretlenül is hálás vagyok neki. Tudtam, sokkal többre ő sem lehet képes másoknál, de becsültem őt emberségéért.

Idegességem nem akart szűnni, ezért elmentem egy természetgyógyász-diagnosztikai rendelésre, ahol T. Sz. professzor úr vizsgált meg, s többek között azt a kérdést is feltette, mióta fekszem ugyanazon a helyen. Őszintén megdöbbenem, és máig is röstellem, hogy azt sem tudom, mit válaszoltam neki. Pedig a professzor nem csupán meggyőző, hanem átlagon felül korrekt is volt, nem csupán kényszerből ült a helyén, hanem szeretettel és nagy türelemmel foglalkozott velem, ráadásul hitte is, amit mondott.

Odakint egy asszonyka megnyugatót, hogy a fekhelyemet illetően jól hallottam a kérdést. Ő is műtét előtt állt, de már áttették az ágyát egy másik sarokba, kapott néhány akupunktúrás kezelést, és már szűnőben a daganata. Erre még idegesebb lettem.

Hazamentem, kiköltöztem a hálószobából a szőnyegre, mire a férjem lett ideges. Igaz, este elégedetten nyújtózott el a kétszemélyes franciaágyon, én pedig irigykedve néztem őt, de amikor megmondtam neki, hogy jön majd valaki földsugárzást mérni, akkor felugrott és kiabálni kezdett.

Másnap már jobban éreztem magam, de a méréssel két hétig kellett várni. Éreztem, ahogyan megnyugszik a szervezetem.

A férjem ellenben, számomra érthetetlen módon, egyre idegesebb lett. Emlékszem, a mérés napján össze is vesztünk. Már reggel bezárkózott a szobájába, mondván, ő semmiféle hókuszpókuszra nem kíváncsi, elég baj az neki, hogy a gyengeelméjű felesége lejárhatja őt. Azzal érveltem, hogy nemcsak mi vagyunk mérnökök, hanem az is mérnök, aki a mérést végzi. Az illető, akit a természetgyógyászok kiküldtek, megállapította, hogy a nyakamat egy igen erős földsugárzás-behatás érte a fekhelyemen. Meglepetésemre azonban nem foglalkozott a pajzsmirigyemmel, ellenben tizenöt percig faggatott a vesémről, és sorolta mit tegyek a vesém érdekében. Kérdeztem, tudja-e igazán mi bajom, s hogy van-e kapcsolat a pajzsmirigy és a vese között...

Könnyezni kezdtem, amikor a kezeit széttárva azt mondta, ő nem orvos, gyógyító tevékenységet sem folytat, és a pajzsmiri-

gyemmel orvosként sem tudna mit kezdeni. Annak gyulladós folyamata a fekhelyváltotatással gyakorlatilag megszűnt, a duzzanat egy hét múlva már csak rossz emlékként fog élni bennem. Ellenben, amikor meggondolatlanul a szőnyegre feküdtem, felfázott a vesém. Ezután kijelölt két ágynyi helyet, ahol kényelmesen pihenhetek, ajánlott néhány gyógyteát a vesémre, és megmutatta hol kell a megfelelő zónákat a talpon masszírozni.

Távozóban megérezte, hogy otthon van a férjem, és ezt mondta: „biztosan műszaki ember”.

A férjem azóta is dül-fül, csak esténként keres meg rövid időre. Eszébe sem jut, hogy elkerülte a kórházba szaladgálás kellemetlenségeit, és a felesége nyakán nem éktelenkedik egy ronda varrat.

Valakinek az ösztönzésére megkérdeztem tőle, miért hisz a rádióhullámok létezésében, amikor még egyet sem látott soha. Természetesen éktelenül kiabálni kezdett, azóta is szinte minden nap veszekszünk. Mondanom sem kell, hogy a gyógyulásom válással fenyeget.

Teljes név

Kedves Gyógyítóm!

Hírt adok arról, hogy jól vagyok. Derűs, nyugodt és kiegyensúlyozott lettem. Talán most már a hízásom is megindult. Leszoktam a kávéról, sőt már majdnem a húsról is. Mindezt azért tettem, mert jobb az egészségi állapotom nélkülük, meg azért is, hogy megtanulhassam a radieszteziát.

Teljes név

Kisfiunkkal két éves koráig semmi gond nem volt, nem is betegeskedett. Ekkor testvére született, ő pedig nagyobb ágyat kapott. Három hónap múlva kétoldali tüdőgyulladásal került kórházba.

(Zárójelentés, a teljes diagnózis felsorolása hat sorban, gyógyszerek öt sorban, kórház: 1985. VII. 1-jétől VII. 16-ig.)

Lefogyva, bágyadtan jött haza. Két hét után ismét köhögni kezdett, ami nekünk nagyon furcsa volt. Nehezen, hörögve vette a levegőt. Bevittük a kórházba, ahonnan nem engedték haza.

(1985. VIII. 1-jétől VIII. 5-ig, teljes diagnózis, gyógyszerek három sorban.)

Úgy engedték el, hogy állandóan gyógyszert kell szednie.

Szeptemberben mindenféle beutaló nélkül elindultunk a Szabadság-hegyre, mert nem akartam elhinni, hogy a fiunk asztmás. Véletlenül volt a kórházban hely, ott is tartották őt.

(1985. IX. 16-tól IX. 22-ig, teljes orvosi diagnózis hat sorban, gyógyszereink száma ezúttal öt.)

Megállapították, hogy allergiás (az allergia kilenc fajtája felsorolva). Gyógyszerek rendszeres szedését és állandó orvosi ellenőrzést javasoltak. Állapota 2-3 hónapig javult, januártól azonban ismét kezdődtek a fulladásai. Sokat köhögött, fájta a hasa és étvágya sem volt.

(1986. VI. 8-tól VI. 14-ig kórház, diagnózis gyógyszerek felsorolása, C-vitamin és infúzió.)

Minden gyógyszert szednie kellett otthon is.

(1987. V. 14-től V. 21-ig kórház, diagnózis, gyógyszerek felsorolása.)

Ekkor a rengeteg hányás miatt vércukor-vizsgálatot végeztek, melynek értéke normális volt. Az orvosok mindig nyugtattak, hogy ilyen alkat, majd kinövi. Borzasztó látvány a szülőnek, ha gyermeke állandóan beteg, hány, és látja az arcán a fájdalmakat.

(1987. VIII. 11-től VIII. 19-ig kórház, teljes diagnózis, gyógyszerek négy sorban, 1987. X. 21-től X. 26-ig kórház, diagnózis, infúzió, gyógyszerek négy sorban.)

A kórházból beutalták Sopronba szanatóriumba 1987. X. 27-től XI. 19-ig. Ismét allergia-vizsgálatot végeztek. A teszt a korábbi vizsgálati eredményt megerősítette.

Ekkortájt hallottam először a reflexológiáról.

A kórház után másnap már vittük is őt a talpmasszírozóhoz, aki ellátott minket utasításokkal.

Decembertől májusig nem is volt vele semmi gond. Nem köhögött, nem fulladt, végre jókedvű volt, jól evett, és hízott is.

Ekkor torokgyulladást kapott, magas lázzal.

(1988. V. 14-től V. 17-ig kórház, teljes diagnózis, infúzió, gyógyszerek felsorolása.)

Három nap után jókedvűen jött haza. Természetesen talpmasszázszt ezután is alkalmaztam.

Májustól szeptemberig talpmasszázs alkalmazásával jól érezte magát.

(1988. IX. 19-től IX. 30-ig kórház, diagnózis, infúzió, gyógyszerek. Utasítás: a hatféle gyógyszert tovább kell szednie. 1989. II. 9-től II. 13-ig kórház, diagnózis, gyógyszerek négy sorban.)

Ezek után elvittük Pomázra, ahol toroktörléssel és akupunktúrával gyógyítanak többek között asztmásokat is. Pomáz azért tetszett meg nagyon, mert itt semmilyen gyógyszert nem alkalmaznak. Ezzel a gyerekekkel négy év alatt annyi gyógyszert szedettek, ami egy felnőttnek egy életen keresztül is elegendő lenne.

Februártól decemberig egyetlen gyógyszer sem volt a szájában, az asztma-gyógyszereket is elhagytuk. Ez idő alatt többször volt mandulagyulladás és kezdődő tüdőgyulladás, amit sokszori toroktörléssel gyógyítottak meg. Hízott, nem volt fáradékony. Sokat javult, igaz sokszor kellett kezelésre vinni: hetente háromszor-négyszer.

Szeptemberben egészen véletlenül hallottam a földszugárzásról a dédnagymamamtól. Szintén egészen véletlenül sikerült megismerkednem valakivel, aki értett is ehhez, bár utóbb kezdem azt hinni, hogy ez a sok véletlen már nem is lehet véletlen.

Megnéztük a kisfiam ágyát, és kiderült, hogy a fekhelye mellkasi részén egy igen nagy intenzitású, valószínűleg rákkeltő geopatikus zóna húzódik. Kérdeztem az ismerőst, hogy ez a falból jön-e, a salakból vagy a pincéből, mire ő azt mondta, ez bonyolult dolog, maradjunk annyiban, hogy – ha érdekel – úgyis meg fogok tudni róla mindent. Hát igenis érdekel! Olyannyira, hogy azóta is csak ezen jár az eszem. Bemértük azt a helyet a szobában, ahol nincs ilyen sugárzás, így nem csupán a fiam fekhelye került keresztben a szoba közepére, hanem a mi ágyunk is. A férjem rosszul lett, amikor az első este hazajött. Azóta már ő is lelkes híve a földszugárzásokkal foglalkozó tanfolyamnak.

Mindez szeptember végén történt, azóta a kisfiam a kijelölt helyen fekszik. Szeptembertől decemberig, bár néha még köhögött, semmilyen gyógyszert nem adtunk neki. Ez idő alatt Pomáson is csupán háromszor voltunk. Decemberben kapott egy vírusos tüdőgyulladást, és a hányása miatt ismét kórházba került, de a diagnózis szerint a tüdejében aszmatikus zörejek már nem voltak hallhatóak. (Diagnózis, gyógyszerek négy sorban.) Az IgA szintje 0,1-ről 0,7-re emelkedett, ami igen nagy meglepetést keltett a kórházban. Az immunrendszere, bár még nem az igazi, ilyen remek talán még sohasem volt.

Azóta jól van, nem fullad, nem köhög, semmilyen gyógyszert nem szed, jól eszik, nem fáradékony, mi pedig együttesen rengeteget kirándulunk. A férjem gyomra a fiam egy-egy köhintésére még összerándul, én magam pedig, bár egészségügyi dolgozó vagyok,

szinte már minden betegségtől rettegek, de reméljük, majd csak kiheverjük valahogyan...

Teljes név

Köszönjük a füzeteket, ne haragudj, hogy csak most küldjük vissza.

Több mint két hónap eltelt a látogatásod óta, a következő eredményekről számolhatunk be.

Kb. 1 hónapig minden este áttoltuk az ágyat a sugárzásmentes zónába. Ezalatt magamon számottevő változásokat tapasztaltam. Azok a kellemetlen tünetek, amelyeket a terhesség természetes velejáróinak tartottam, fokozatosan enyhültek. Ezenkívül régóta tudom, hogy hajlamos vagyok a cukorbetegségre, és terhesség alatt ez mindig gond volt. Most az ágytologatás óta szenzációs véreredményt produkáltam, pedig csak a gyári cukroktól tartom maga távol, a természetes édességektől nem.

Teljes név

Nap mint nap fitten, optimistán, reményekkel telve jöttem haza a munkahelyemről. Biztos voltam abban, hogy aznap másképp lesz minden... De akárhogyan kísérleteztem, bármekkora erőt vettem is magamon, mihelyt az ajtónkon benyitottam megisméltődött: az ajtón belépve mintha valaki fejbe- és hátbavert volna, már csak sóhajtani voltam képes: ma sem sikerült... Ez megint nem jött össze. Ha nem is voltak napirenden odahaza a veszekedések, a családom lassacskán elkönnyelte, hogy súlyos problémák vannak velem, nyaktól felfelé. Az orvosok már több helyről eltanácsoltak, mondván, forduljak pszichológushoz, s érdekes módon hiába bizonygattam nekik, hogy az előző lakásunkban semmi problémám nem volt, azt mondták, majd elmúlik, meg kell szoknom a helyet, mert én egy labilis lelkialkatú, lassan oldódó egyéniség vagyok. Egyéniség ide vagy oda, a nyulat is naponta kergeti a róka az erdőben, mégsem akasztja fel magát, érzi, hogy el kell viselnie a róka jelenlétét ebben az életben. Nem hagyott nyugodni, hogy azelőtt semmi bajom sem volt.

Végigjártam néhány reforméletmód klubot, húst régóta nem eszem, a rokonságom már sem a születésnapomról, sem a névnapomról nem emlékezik meg, csak legyint egyet.

A jóga mindaddig ment, míg csoporthoz jártam, odahaza nagyjelentet okozott. Vagyis a problémáim csak nem akartak szünni. valaki ajánlott egy könyvet a Széchenyi Könyvtárban, gondolom tapintatból nem mondott róla többet, csupán a könyv számát, mert ha elkezdte volna nekem magyarázgatni a tartalmát, lehet, hogy meg sem hallgatom. Mivel éppen ott ücsörögtem magamba merülve – és érdekes módon teljesen tiszta fejjel, nem úgy, mint odahaza –, kikértem ezt a könyvet. (Szám: 799511.) Ott rögtön az első néhány lap után megvilágosodott előttem, hogy mi a bajom... Ámokfutóként vettem nyakamba a várost, a régi ismerősöket, barátokat, hogy nyomokra leljek. Hamar rájöttem, hogy amint kimondom a „földugárzást”, rögtön otthagynak, mintha spiritiszta szellemidéző lennék, ezért cselhez folyamodtam: azt mondtam mindenkinek, hogy vettem egy telket, és kutat szeretnék fúratni, nem hallottak-e varázsvesszős kútkeresőről?

A többi már ment, mint a karikacsapás...

Azóta semmi bajom, de a büszkeségemet eleveszítettem. A magam kárán tanultam meg, hogy tisztelettel és alázattal viseljem és fogadjam a Természet jelzéseit, melynek üvegházában én csupán gyalogbéka lehetek. Ma még csak azok nőnek fel ehhez a nagy-nagy megtiszteltetéshez, akiknek az ajtajában támaszkodva megáll a Halál, ugyanakkor elegendő időt hagy a gondolkodásra. Nekem sikerült, de nem vagyok biztos abban, hogy magamnak köszönhetem. Ha újkeletű ismerősöm a könyvtárban csüggédesemet látva „belemélyed a témába”, lehet, hogy otthagynom. De szerény javaslat, hogy olvassam el a könyvet, az életemet mentette meg.

Amitől pedig megszabadultam: az állandó otthoni idegeskedés, a feszült légkör – mert a fejem és a gyerekeim is rossz helyen feküdtek, de ez azóta tudatosult bennem és bennük –, a kínzó fejfájás, a nyilálló, pattogó, kellemetlen érzés a fejben, a rémál-mokkal, őrzítő zúgással teli, gonosz éjszakák, a reggelig tartó forgolódások, no meg a karikás szemekkel, mosogatórongyként történő ébredés...

Teljes név

Nem kérek elnézést azért, mert ilyen hosszú idő óta nem írtam, ennek semmi értelme és jelentősége nincsen.

Azt hiszem, most Petike állapota a legfontosabb. Május 23-án megvontam tőle az újabb fajta gyógyszert, s ezt követően – tehát

május 24-től – megszűntek a rosszullétei. Azóta teljesen tünetmentes. Szeptember 3-a óta jár iskolába, igaz kicsit nehezebben veszi az akadályokat, mint a többi gyerek, de elég szépen halad, nyiladozik az értelme. Nagyon boldogok vagyunk.

Tisztelettel:

Teljes név

Négyféle allergiával, álmatlansággal küszködve, mióma, ciszta és néhány „kisebb” műtét után, majd petefészek és méh-eltávolítással megkínálódva, rátéve egy epeműtétet, magas vérnyomással – akkor azt képzeltem, emberi roncsként –, leszálalékoltak.

Ma már tudom, ez még nem a legnagyobb csapás. De nincs annál elkészerítőbb, ha roncs, roncsként élve, roncsstársáról kell gondoskodjék. Ezt pedig akkor tudtam meg, amikor a férjem nyirokcsomó-daganatokkal kezdett kórházba járni, majd mellékvese- és májgondjai is lettek. Aki esetleg mosolyogna: a férjem nem iszik és nem dohányzik. Számára az áttételes rák réme lógott a levegőben, legalábbis én végig így éreztem, bár az orvosok semmit nem mondtak, csupán a fejüket csóválták. Műtétek sorozata után nekem kellett lelket öntenem a férjembe. Végül már magam sem tudtam, hogy életigenlő fellépésem vagy kegyetlen harcom adott-e erőt nekem, hogy rámosolyogjak, de ez volt a feltétele annak, hogy néha ő is visszamosolyogjon. És azt sem tudtam eldönteni, hogy ez a harc végül is erőt adott-e vagy kimerített engem.

Napi egy-egy marék gyógyszerrel és altatóval aludtunk. A vacsorát mindig úgy kellett megterveznem, hogy a sok gyógyszer lehetőleg ne tegye tönkre a gyomrot, a szívet, a májat.

T. Sz. természetgyógyász professzor nyugtatott meg, és miután végighallgatta összes panaszainkat, sírdogálásainkat, külön-külön lelket lehelt a férjembe is és belém is. Fel kellett méretnünk a lakást, hogy megtudjuk, összes nyomorúságunkat véletlenül nem külső hatásnak köszönhetjük-e.

Az a néhány hét, amíg a szakemberre vártunk, igen kínosan telt. Egész éjjel mászkáltunk odhaza, mert fogalmunk sem volt mire kéne ügyelnünk, nem tudtuk mit tegyünk, honnan, mely szögből érhetnek bennünket ezek a külső hatások. A mérési eljárás a maga egyszerűségével végtelen nyugalommal töltött el bennünket. Éreztem, hogy ezt a csatát mi nyertük meg. Fel sem merült bennem, hogy kell-e hinni a földugárzásban vagy sem. Ez

részemről nem hit, hanem ténykérdés volt. Megdöbrentünk, hogy ebben a tekintetben mennyire lemaradt ez a kis ország, s hogy hivatalos részről milyen megvető és megvetendő nyilatkozatok hangzanak el. Mintha a világháború után az országok összeesküdtek volna, és kitiltották volna innen a józan eszt. Nem elég, hogy két világháború vesztese ez a szerencsétlen nép, még marjuk is egymást... Nem vagyok rosszindulatú, de sokszor kívántam azoknak a nagytudású, de konok embereknek a mi kettőnk keservét és fájalmát...

Az ágyunk áthelyezése utáni éjszakán már jobban aludtunk. A férjemnek évek óta hideg keze és bőre az első estén felmelegedett, azóta is meleg. A második estétől mintha összebeszélünk volna, elhagytuk az egész marék gyógyszert, helyette sírtunk egyet. Azóta semmi bajunk. Igaz, testem apró darabonként a szemetekukába került, már amit kioperáltak belőle, de a szoba átrendezése óta mégis egész embernek érzem magam. Természetgyógyász diagnosztikát és reflexológiát tanulunk, hogy segíteni tudjunk a rászorulókon. A rokkantnyugdíjunk nem valami sok, de mindketten elhatároztuk, hogy a hozzánk fordulókon ingyen fogunk segíteni...

Teljes név

Először is szeretnék elnézést kérni Tőled, hogy ilyen későn írok, de talán addig nem akartam írni, amíg lényegesebb változást nem észlelek a betegségem javulásában. Most örömmel közölhetem, hogy a betegségemhez képest 70-80 százalékos javulás állt be. Már egy hónapja csak egy szem gyógyszert szedek naponta, sőt volt olyan hét, hogy egyáltalán nem szedtem be semmilyen gyógyszert. (Talán annyit írhatok, hogy tavaly augusztusban, amikor újból előjött a betegségem, 11 db gyógyszert szedtem naponta. 6 db Prednisolon, 3 db Voltaren, 2 db Kálium, a vitaminokat és a nyugtatót már nem is számoltam.)

Ennek ellenére, hogy most jól érzem magam, van olyan nap, hogy ha a gyógyszert nem szedem be, nagyon fáj a kezem, lábam, derekam. Nem tudom mi okozza ezt, de lehet, hogy a munkahelyemen kapott sugárzásdózis sem használ. A TV-toronyban megpróbáltam az ötforintosokat elhelyezni az ágyam mellett, de nem sok változást vettem észre. A leveledben írtad, hogy talán túl érzékeny vagyok, ami szerintem igaz is. Most szeretnék tanácsot kérni Tőled, hogy otthon érdemes lenne-e megcsinálni az üveglap-alufő-

lia-paraffin árnyékolást az ágy alá. Ezen kívül szeretném kérdezni, hogy az alufóliák, amelyek most vannak bent a szobában, nem telítődnek-e, és meddig maradhatnak ott. Nagyon örülnék, ha személyesen is találkozhatnánk, mert talán rajtam könnyebben meg tudnád mérni a változást, és én is nagyon kíváncsi lennék rá.

Most azzal zárom leveletem, hogy szeretném nagyon megköszönni azt a fáradságot, amit a rengeteg munkád mellett értem tétél, és végül jó egészséget kívánok Neked és az egész családnak.

Tisztelettel: Tibor

A FÖLDSUGÁRZÁSOK MÉRÉSE

A földszugárzásokat a világ legtökéletesebb műszere, a bonyolult és máig megmagyarázhatatlan *emberi szervezet* képes érzékelni. Egzakt módon mérő fizikai műszerek e célra még nem léteznek, ezért mi – ősidők óta – az emberi szervezetre hagyatkozunk.

A földszugárzások felismerésének, érzékelésének képességét, melyet nevezünk most a „teljes értékű érzékelőrendszer” sajátosságának, az Emberré válás, a városiasodás, civilizálódás ölte ki az emberből. Ha valamit tenni akarunk, valószínűleg rá fogunk kényszerülni, hogy igénybe vegyük a földszugárzásra érzékeny szakemberek segítségét, bár e képesség sokaknál (az emberiség nagy részénél) a természetes életmóddal bármikor visszaszerezhető lenne. Esettanulmányok százai bizonyítják, hogy a mérési eljárás elsajátításánál lényegesen nagyobb problémát jelent a természetes életmód követése.

Mérési módszereinkkel nemcsak a közvetlen sugárzás mutatható ki, hanem az is, hogy valaki odahaza mely testrészével fekszik földszugárzásban, jó pozícióban van-e a fekhelye, problémáit földszugárzás okozta-e avagy sem, mely testrészeire kell leginkább ügyelnie, s mely szerveinél lesznek leghamarább elváltozások.

Szűrővizsgálatok vagy radiesztézia?

Az igen nagy technikai felkészültséget és egészségügyi apparátust igénylő szűrővizsgálatokról megnyugodva hazatérők 15%-ánál sajnos, ki tudunk mutatni kezdeti szervi elváltozásokat. Az általunk szűrésre küldött „betegek” 80%-ánál a vizsgálat nyugtázta, a maradék 20%-nál 3-5 hónapon belül mutatta ki a szervi elváltozást. Megfigyeléseinket megerősítik a forgalomban lévő osztrák radiesztéziai táblázatok, amelyek szerint a rákos folyamatok a táblázat 0-ás osztásától követhetők, 100-as erősség esetén felismerhetőek, amíg orvosi eljárásokkal csak a 120-as erősségnél

észlelhetők. A radiesztéziai vizsgálatok bárhol és bármikor elvégezhetők, csupán 8-10 másodpercig tartanak, s ehhez egy darabka dróton kívül mindössze némi bizalomra van szükség.

Természetesen ez nem diagnosztika, de éppúgy, ahogyan fenntartás nélkül közölhetjük bárkivel, hogy lóg a cipőfüzője, úgy azt is jelezhetjük, hogy a jobb vállával problémái lesznek, ha nem húzza odébb a fekhelyét... Jó esetben megköszöni az illető, s legfeljebb nem hiszi el.

Ami a lassú és vontatott lakásfelméréseket mégis indokolja, az azon egyszerű tényen alapszik, hogy a beteget leggyakrabban nem az foglalkoztatja, hogy hol mértünk rajta földszugárzást, hanem az, hogy hazatérve hová fekdjön, ahol esetleg a földszugárzások helyi intenzitása lényegesen kevesebb. A betegek nagy része ugyanis, gyógyulni szeretne.

Mérőeszközünk

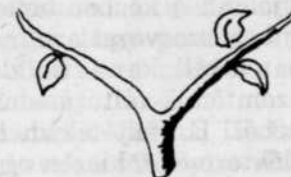
A mérés segédeszközeinek hazánkban elfogadható neve máig nincs, az igen szerencsétlen varázsvessző elnevezés pedig az egész eljárást hiteltelenné teszi.

A segédeszközöket ágvillának, vesszőnek, varázsvesszőnek, pálcának, ingának, rugónak nevezük, míg a mérést végző személy vesszőskutató, varázsvesszős, pálcás, geopatológus, radiesztéta, ingás, vízkereső stb. hangzatos nevekre hallgat. Igen komoly biológiai, természetgyógyászati és empátiás felkészültséggel megállja helyét a bioenergetikus elnevezés is.

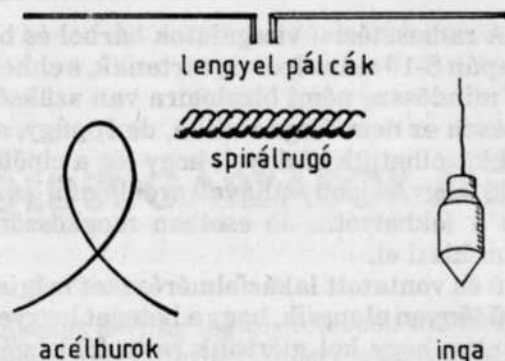
Egyszerűbb segédeszközeinket bárki legyárthatja, értelemszerűen – bár erről lesz még szó – az inga használatához egy, a többihez mindkét kézre szükség van.



acéldrót



ágvilla



6. ábra
Mérőeszközeink

A nők jobbra az ingát, a vékonyabb dróteszközöket kedvelik, a férfiak általában markánsabbat készítenek maguknak, azonban itt is lehetnek kivételek.

Segédeszközeink legősibb változata a cserjéről, fákról lemetsett ágvilla, amiből következik, hogy a mérőeszköznek nem feltétlenül kell fémből készülnie, s egyáltalán nem szükséges, hogy mágnesezhető legyen. Egyetlen lényeges tulajdonsággal kell rendelkeznie, de ez is kizárólag rajtunk múlik: a rugót, pálcát stb. a lehető leghabilisabb, az ingát viszont stabil egyensúlyi helyzetbe kell állítanunk, amiből szervezetünk legcsekélyebb izomtónus-változása is kimozdíthatja azt.

A legérzékenyebb emberek a földszugárzásokat pusztán kézzel, ujjakkal, tenyerükkel, fejükkel, lábukkal is érzik, ami nem feltétlenül irigylésre méltó érzékenység. Ez legtöbbször földszugárzás-ártalom következménye, a legjobb kivédeni, leépíteni, elfelejteni és elkerülni.

Maga a mérés minden szakember számára komoly szervi megterhelést jelent. A kézben tartott segédeszköz – a földszugárzásba lépő emberi szervezet azonnali és igen bonyolult reakcióinak – általában a váll, kar és csuklómozgató izmok érzékelhetetlenül piciny izomtónus-változásainak hatására, kimozdul egyensúlyi helyzetéből. Ez feltételezhetően csupán az egyéb szervi reakciók mellékterméke, hiszen egyúttal a földszugárzás zónáiba lépő ember hangszíne, orgánuma, vérnyomása, pulzusszáma, szívverése és több mérhető agyi funkciója is megváltozik. A

földszugárzások meghatározott pozícióba állított személyek igen nagy százaléka megszedül, azonnali erősebb szívdobogással reagál, kellemetlen hideg bizsergést érez, s amennyiben sikerül rávenni arra, hogy folyamatosan beszélve foglalja el kijelölt helyét, a sugárzásokba lépve olykor nem ismer a saját hangjára.

Egyszerű segédeszközeinkkel minden, környezetünkben fellelhető tárgy természetes sugárzása mérhető, s mérhető és megnevezhető az emberi szervezetet körülvevő, legalább hatféle lehetfinom burok, melyeknek igen homályos és semmitmondó, összefoglaló elnevezése: aura.

A segédeszközeinkkel viszonylagos pontossággal már megtalált földszugárzásokat – kiváltképpen a Hartmann-háló rácspontjait – a kiskereskedelmi forgalomban lévő nukleáris sugárzásindikátor is jelzi, bár e műszer – tekintettel arra, hogy háttérsugárzásra van kalibrálva – a földszugárzások keresésére önmagában alkalmatlan.

E sugárzásindikátor pontosan jelzi szervezetünkben a legyen-gült, gyulladáshoz góccok helyét is, mivel a gyulladt szöveteket helyi vérbőség jellemzi. A dózismérő használata igen nagy gyakorlatot igényel, s mivel az izomlázat, fokozott agyi funkciókat, női menstruációs ciklusokat is kimutatja, a betegségek diagnosztizálása szakorvosi feladat!

Ne felejtjük: a műszer, az érzékelő maga az emberi szervezet, az inga, pálcá, rugó vagy vessző csupán a jelenségek értelmezésében segít, mint a mutató egy műszeren.

A rajzokon szereplő segédeszközökön kívül még igen sokféle készíthető, ne higyjük azonban, hogy egy ilyen elkészítésével nyomban elismert szakemberré válunk. Az, aki könnyvből, gyakorlással elsajátítja a sugárzások érzékelését, nem lehet biztos magában; feltétlenül szüksége lesz valamilyen ellenőrzésre, konzultációra, hiszen nem tudhatja, hogy pontosan mit érzékel. Óvakodjunk attól, hogy az első sikeres mérések után azonnal átrendezzük ismerőseink otthonát!

A Magasabbrendű Intelligenciában jártas, tiszteletet és közmegebecsülést kivívott szakemberek – többnyire világhírű papok és szerzetesek – óvnak mindenkit attól, hogy elmélyült koncentrációban napi 15 percnél hosszabb ideig mérjen! E tekintetben teljesen mindegy, hogy valaki lakást mér fel vagy tudományos

kutatást végez. Ugyanazzal a segédeszközzel egy jól felkészült szakember akár 15–20 féle természetes vagy mesterséges eredetű földszugárzást és egyéb járulékos sugárzást képes megkülönböztetni, s ezt alapvetően koncentrációval éri el. Fogadjuk el a nálunk bölcsebb emberek azon megállapítását, mely szerint a kíméletlen mérés agylágyuláshoz vezethet!

A mérés technikája

Igen lényeges azt tudnunk, hogy a földszugárzás nem mindenütt halálosan komoly, vérfagyasztó és elviselhetetlen, ahol eszközünk jelez. E szempontból sajnos igen gyakori tünet, hogy akik a földszugárzásokban előzőleg egyáltalán nem hittek, abban a pillanatban, mihelyt valamelyik eszköz a kezükben megmozdul, átesnek a ló túlsó oldalára. Az ilyen emberek odahaza újdonsült tudományukkal olyan sugárzásokat mérnek összevissza, hogy ezek után nem mernek lefeküdni, jobbra-balra tologatják az ágyaikat, és igen komoly lelki megrázkódtatásokat szenvednek el. Ilyen esetekben a „józanító értelem” csak olyan tapasztalt szakember lehet, aki a mérés technikájával tökéletesen tisztában van. Mint minden egyéb tanulási folyamat során, a mi esetünkben is mindig jól jön egy-egy jókor elhangzó információ, éppen szükséges félmondat vagy lényeges részletekre rávilágító megjegyzés.

Minden élő és élettelen testnek, növénynek, állatnak saját sugárzása, rezgésegyüttese van, mely őt a dinamikusan változó világban tökéletesen jellemzi. Ez sokkal fontosabb tulajdonsága az élő szervezeteknek, mint a súly, tömeg, térfogat vagy a szín.

Aki mérni tud, s képessé válik bárminek a sugárzását érzékelni, még sokáig nem lesz képes annak eldöntésére, hogy e sugárzások közül melyek ártóak, s melyek intenzitása marad e határ alatt. Reméljük, hogy az intenzitások egészségkárosító hatásának eldöntése, s a vizsgálati eredmények kiadása egy erre a célra létrehozott intézmény feladata lesz.

A szervezet földszugárzásokra reagáló érzékenyítését rugó, vessző, pálcá használatával úgy célszerű elkezdni, hogy iránytűvel egy elegendően nagy szabad területen megállapítjuk az É–D-i vagy K–Ny-i irányt, s valamelyikre merőlegesen a kezünkbe vett segédeszközzel végigsétálunk egy olyan távolságon, amelyben néhány Hartmann-sáv elfér. Erre a célra kitűnően megfelel a csendesebb estéken egy égtájrányokra tájolt, éppen elhagyott

járda is. Néhány méternyi séta után, amennyiben a segédeszköz semmiféle elmozdulásra nem hajlandó, annak labilitásán változtatva, ismét és ismét próbálkozzunk e kijelölt távolság megtételével.

A cél először minden esetben az egyre tökéletesebb, instabil egyensúlyi helyzet megtalálása.

Ezt követően, amikor már a rugó, pálcá vagy vessző nagy biztonsággal és mindig ugyanott mozdul el, következhet a földszugárzások erősségének megtapasztalása, amolyan belső programozás. A Hartmann-háló sávjainak erősségét több szakember 1 H (1 Hartmann) erősségűnek nevezi. Természetesen ez nem abszolút mértekegység, mert a természeti tényezők változása miatt ez az intenzitás tág határok között változhat.

Amikor már különféle erősségeket, intenzitásokat meg tudunk különböztetni, próbáljuk meg egyre pontosabban bejelölni a Hartmann-háló ingersávjainak kereszteződését! Ebben segíthet, hogy a kezünkben lebillent segédeszköz helyén jelet karcolunk a talajba, keskenyre tépkedett újságpapírcsíkokat helyezünk le a földre, s a mérést visszafelé haladva is megismételjük. A szerencsésebbek azt is beprogramozhatják maguknak, hogy az ingerzónába lépve a rugó, pálcá vagy a vessző lefelé billen, de ha egyidejűleg nem állunk meg, hanem tovább sétálunk, az ingerzónából való kilépésünk pillanatában a segédeszközünk visszaáll eredeti helyzetébe. Ezen „eredeti” helyzet általában a vízszintes, de igen jó eredményeket érhetünk el függőlegesen felfelé vagy vízszintesen magunk felé tartott segédeszközökkel is. Az egyedüli lényeges szempont a mindenkori labilis egyensúlyi helyzet legyen!

Mihelyt képessé válunk egy cserép virágnak, egy lábtörlőnek, egy földre ejtett kulcsnak a saját sugárzását is meghatározni, következhet annak tudomásulvétele és megtapasztalása, hogy *nem minden sugárzás ártalmas*. Amíg nincs erre megfelelően kialakított külön szabály, fogadjuk el, hogy ez a határ a kis Hartmann-hálónak nevezett interferencia-rendszer, melynek gyengécske sávjai az egymást követő, szomszédos Hartmann-sávok között nagy pontossággal megtalálhatók. Jól tesszük, ha a kezdet kezdetén úgy tanuljuk meg a mérést, hogy segédeszközünk csak akkor jelezzen, ha az ingersávba éppen merőlegesen lépünk be.

Egyéni érzékenységünket a leggyengébb zónáktól a legkeményebb ércfelület-sugárzások biztos érzékeléséig ki kell fejlesztenünk. Ily módon, a legkülönbözőbb erősségekre koncentrálna, a felmérendő területet (pl. lakást) szinte minden irányban keresztül-kasul be kell járnunk. Jól tesszük, ha e járkálás közben különösen ügyelünk a helyiség oldalaival párhuzamos, az átlós s a Hartmann-rendszer irányaira. Amennyiben a rendszer az égtájirányoktól eltérne, a mérést rá merőlegesen, különös gonddal folytassuk le! Jól segíti munkánkat, ha először a Hartmann-sávokat jelöljük be a lakásokban. Ezzel a módszerrel szerezhetjük a legtöbb, legfurcsább és legmegrázóbb tapasztalatokat.

Inga használata esetén a szervezetünk földszugárzásokra érzékenyítését másképpen célszerű elkezdenünk. Erre nincs szabály, illetve a módszer mindenkinél más és más lehet. Egy eredményre vezető javaslat: hozzáértők társaságában egy jó előre bejelölt Hartmann-csomópont felett kezdjük a gyakorlást. E csomópont biztos ismeretében úgy gyakorolhatjuk be a mérést, hogy ingánkat (nyakláncunkat, gyűrűnket, kedvenc medálunkat, egy csavaranótát fehér cérnaszállra függesztve) a csomópont fölé, lehetőleg a közepébe tartunk. Többféle tömeggel és mérettel kell kísérleteznünk, mire a saját testünknek megfelelő ingaféleséget megtaláljuk.

Teljesen laza, nyugodt testtartásban, a legkényelmesebb testhelyzetben az ingát, minden koncentráció nélkül, mozdulatlanul kell tartanunk, ugyanakkor az esetleges önkéntelen és automatikus, gyenge elmozdulásokat semmiképpen ne próbáljuk lefékezni vagy akadályozni! Amennyiben mozdulatunkban semmiféle melegség nincs, nem állunk feketekává vagy egyéb narkotikum hatása alatt, ingánk a csomópont felett körkörös mozgásba kezd. Ez a mozgás ezután kizárólag a Hartmann-csomópont belsejére lesz jellemző. Sok tanulással és egyre elmélyültebb koncentrációval begyakorolhatjuk a Hartmann-sávok és a vízér-ingerzónák érzékelését is. Amennyiben gyakorlásunk nem kapkodó, hanem megalapozott, ez utóbbiakra az inga olyan irányú mozgással fog reagálni, mely egyúttal pl. a föld alatti vízáramlás folyásának irányát is jelezni fogja.

Maga a gyakorlás napi tíz-tizenöt percnél hosszabb időt ne vegyen igénybe!

Megalapozott ismeretek birtokában a továbbiakban kifejleszthetjük az ingával történő kérdés-felelet, igen-nem stb. módszereket, melyek – akár piaci, vegyszermentesen termesztett gyümölcsöt

keresünk, akár a szervezet gyulladáscsökkentő szöveteit határoljuk be vele – igen hasznosak lehetnek számunkra. Koncentrációnk biztonságát és határfokát növelve, újabb és újabb feladatokat adhatunk ingánknak (és önmagunknak).

E témának a szakirodalma Európában több tízezer oldalnyi.

Jegyezzük meg mindenkorra: nem mindenütt egészségkárosító a földszugárzás vagy egyéb eredetű sugárzás, ahol a segédeszközök jeleznek. Férfiak is, de különösen a nők, igen érzékenyen reagálhatnak a gyakorlások során az alsóbb vagy felsőbb szomszédok vasasztalaira, hűtőszekrényekre, virágcserepeire, hogy csak néhányat említsünk. E nagyfokú érzékenység először ugyan biztatónak tűnik, de a későbbiek során már kínos lehet. Ilyenkor, ha magunk elé teszünk egy cserép virágot, földre dobunk egy fémtárgyat, megállapíthatjuk, mire érzékenyítettük szervezetünket.

Segédeszközök, függetlenül attól, hogy melyiket használjuk, mindig az elsőként földszugárzásba érő testrészünkkel „jeleznek”. Vagyis a gondolatsort megfordítva, a gyakorló esetek szinte száz százalékában a földszugárzás mindig ott kezdődik, ahol a kilendülő, meglóduló, elbillenő segédeszközt tartó kezünk éppen van. Igen hasznos, pl. inga és pálca esetében, e szerszámokat mozdulatlanul tartva, a másik, szabaddá vált kezünkkel az ingerzóna felé közeledni. Rugó vagy vessző esetén hálás módszer lehet a már körülbelüli pontossággal megtalált ingerzónák előtt ismételt megállva, s a segédeszközt két kezünkkel nyugodtan és mozdulatlanul, de labilis helyzetben tartva, a lábunk előrenyújtása. Az esetleges károsító zóna ott kezdődik, ahol az előrenyújtott lábunk hatására a kezünkben tartott segédeszköz elmozdul. Igen helyénvaló a begyakorlás időszakában úgy „szoktatni” szervezetünket, hogy a vessző vagy rugó lefelé, a pálca befelé mozduljon el, ha jelzést várunk tőle. Ily módon a későbbiekben mérni tudjuk majd a föld alatti barlangrendszerek kisugárzásait, s a káros ingerzónákból történő kilépésünket is, melyek ellentétes elmozdulásokra és izomtónusváltozásokra ösztönzik szervezetünket.

A KÁROS FÖLDSUGÁRZÁSOK KIVÉDÉSÉNEK LEHETŐSÉGEI

A földszugárzások kivédésének nincs egyértelműen elfogadható, jó módszere. Minden eljárás valahol hibádzik: A valószínűleg egyetlen legjobb módszer, melyről a „Tökéletes védelem” című részben lesz szó, nem nagyon arat majd sikert, de elegendő, ha csak egyetlen vékonyka reménysugár él bennünk.

Téves az a megközelítés, hogy a földszugárzások kivédésére elektromágneses eszközök alkalmasak. E hibás szemlélet miatt van aki ketrecben alszik, van aki kalitkával próbálkozik, akad, aki finom szövésű fémhálót szerkeszt az ágya köré-alá-főlé, s többen arra esküsznek, hogy a szobát, házat kell rézhurokkal körülvenni vagy piramisokkal védeni. Ősi bölcseletek tapasztalatait összegezve, ezek közül csak egy tűnik alkalmasnak: az elvileg is teljesen másfajta megközelítésű *baldachinos ágy*.

A földszugárzások védelmeivel kapcsolatos ismereteink napról-napra alakulnak. A nyugati bazároknak kapható, ma használatos madáretető tálakról, tükrökről az az általános vélemény, hogy önmagukban nem jelentenek tartós és kielégítő védelmet. Bizonyos, hogy a most következő felsorolásból csak azok az eljárások kerülnek ki győztesen, melyeket egy jövőbeli munkacsoport következetesen és hivatalosan felül fog vizsgálni.

Jegyezzük meg, hogy immunrendszerünk erősítésében a leglényegesebb szempont nem az elhárító eszköz ereje, intenzitása, hanem az intenzitás gyakori váltakozása!

A hit

Tökéletesen mindegy, miféle hitről van szó, e hit éppúgy alapulhat mély vallási meggyőződésen, mint a természetközeli életmód követésén. Esetünkben az is elegendő, ha valaki megvesz egy

divatos vásári portékát, egy éppen reklámozott elhárító eszközt, s abba helyezi a bizalmát. Ettől éppen úgy meggyógyulhat, mint ahogyan gyógyít a placebo, a hatóanyag nélküli gyógyszer. E folyamat pedig mindaddig tart, amíg valaki meg nem rendíti az alkalmazott eljárásba vetett bizalmunkat. Ettől kezdve ugyanis *a hit* már nem lesz képes megvédeni egészségünket.

A lakás felmérése

Árnyékolóanyagokhoz nem kötődik – szakemberek jelenléte esetén –, a legkézenfekvőbb és mindenkor a legbiztonságosabb megoldás. Ne higgyük azonban, hogy a kezdet kezdetén ez zökkenőmentesen fog menni, a megfelelő szakemberek megkeresése, képzése, kiválasztása jelenleg folyik. (Írott, de hivatalosan meg nem erősített források szerint Lengyelországban 7000 hivatásos földszugárzást mérő szakember áll a lakosság rendelkezésére.)

Váratlan és tartós betegség esetén ismét és ismét gondoljunk arra, hogy a legintenzívebb földszugárzás-zónák, a már felmért lakásban is, elmozdulhatnak. Súlyos betegségek esetén, különösen a felmérést követő tartós javulás utáni leromlaskor kérjünk ismételt felmérést! Soha ne feledjük: a legdrágább a már kialakult betegségek leküzdése!

Egyéni „védőeszközök”

Egyes külföldi országokban már szabadalmi oltalom alatt állnak olyan eszközök, melyek zsebben, nyakban hordhatók, s az embert és közvetlen környezetét hivatottak védeni. Amennyiben a fent említett eszközök valóban hatásosak, idővel nem telítődnek földszugárzással, s egészségkárosító hatásuk nincs, valószínűleg el fognak terjedni.

Ezen eszközök hivatalos vizsgálata még nem történt meg. A nyakban hordható vagy töltőtollszerűen zsebbe helyezhető, magnetizált alumíniumlemezt tartalmazó eszközök fejfájást, rossz közérzetet okozhatnak, zsebben hordva pedig szív-táji panaszokat idézhetnek elő, de a környezetünkből a földszugárzást nem tudják kiküszöbölni. Hallatlan előnyük ellenben, hogy ésszerűen és napi néhány órát alkalmazva ezeket, iszonyatos energiájú pozitív töltésmennyiséget juttatnak a szervezetbe, amely – ha időt enge-

dünk neki – az eszköz eltávolítása után csendben széteszlik a betegbb szervekben. Ennek figyelembevétele nélkül az eszközből piaci bővli lehet csupán.

Árnyékolás

Az árnyékolás a földszugárzás energiafolyamatába helyezett akadályok alkalmazását jelenti.

A földszugárzás a biológiai kor legvégső határáig elviselhető és szükséges hatás, melynek megvonása és túlzásba vitele, hasonlatosan a gyógyszerek hatásaihoz, egyaránt árthat a szervezetnek. Nem sokra mennénk tehát egy újabb divathóborttal, mely megkövetelné, hogy a pincét, a padlást és a falakat vonjuk be a legkülönbélebb csodaszerekkel. E módszer nem lenne hosszabb életű a villámhárítós esernyőnél. A későbbiekben mindenki előtt világossá fog válni, hogy a földszugárzások árnyékolása nem is olyan egyszerű, s ha igényeink nem korlátozódnak kizárólag a fekhelyeinkre, majdhogynem lehetetlen.

Az árnyékolási igényünk akkor válik jogossá, ha napi 6–8 óra hosszát kell ücsörögnünk egy helyben a munkahelyünkön, vagy otthon kerül veszélybe az egészségünk, s a fekhely vagy ülőhely megváltoztatására egyszerűen nincsen mód. Tudnunk kell azonban, hogy sok esetben a védelmeknél a lakás vagy munkahely megváltoztatása többet ér.

Anyagok légióin végzett szerény kísérletek alapján a legfőbb tapasztalat: ha valamelyik anyagról megállapítjuk, hogy árnyékol, ugyanezt kell biztonsággal megállapítanunk róla egy nap, egy hét, egy hónap múlva is.

Árnyékolási témában felmerül egy ötlet: bizonyosan nem kevesen fogják javasolni, hogy panelházak esetén központilag, már a pincszinten oldják meg a földszugárzás árnyékolását. Minthogy a szervezet nap közben, kismértékben, de igényli a változó intenzitású sugárzást, ez a megoldás sem tökéletes.

A tűkőr

Aki jobb megoldást nem talál, időlegesen enyhítheti vele a gondját. A tűkőr, talán évszázadok óta a leginkább ajánlott megoldás. Tudnunk kell azonban, hogy a tűkőr az ingerzónák károsító

sugárzásainak egyes rezgéseit más tartományokba tolja el, mintegy megkeményítve azokat, más rezgésösszetevőket elnyel, megint másokat átenged, miközben az alakjának megfelelően, egyes sugárféleségeket a szélein késpengeszzerű vékonyságban szerteszór. Emiatt a gyulladásoz szervek lecsillapodhatnak ugyan, hisz ugyanazt a hatást, melyet megszoktak, nem kapják meg. A szerteszórt és megkeményített sugárzás azonban idővel más jellegű problémákat fog okozni, egyéb szerveket tesz tönkre, igaz, hogy ezek a problémák esetleg csak hónapok, évek múltán fognak jelentkezni.

Korántsem arról van szó, hogy a tükröt ki kell dobni, hanem meg kell próbálnunk azt más eszközökkel kombinálni.

Egy javasolt árnyékolási összeállítás

A háziasszonyok által kedvelt háztartási alumíniumfóliát, fényesebbik felével lefelé, az ágyeműtartóba vagy az ágy alá terítjük, lehetőleg a fekhely teljes terjedelmében, hézagmentesen, átfedéssel. Az fóliarétegre sima üveglapot, illetve több kisebb üveglapot helyezünk hézagmentesen, átlapolással, átfedéssel. Vastagságuk tetszőleges, de általában 2–4 mm között legyen. Súlyos betegek esetében a fentieket megismételjük, azaz: fólia–üveg, fólia–üveg.

Erre az összeállításhoz helyezzük az Áfor telephelyein kapható, kb. 5 centiméter vastagságú paraffinlapokat (táblákat), lehetőleg hézagmentesen.

Súlyos betegek, operált személyek, daganatokkal küszködő családtagok esetén, amennyiben a fekhely odébbtolására nincs mód, a műtött, gyulladt, operált, besugárzott testrészt tájékára még további paraffintáblát helyezünk az előző összeállításhoz, vagyis a paraffinlapok tetejére. A fenti eljárás költséges, tűzveszélyes, de életet menthet. Amennyiben mód van rá, inkább javasoljuk ismerőseinknek a lakás felméréstését, s a fekhelyek odébbtolását, gyengébb földszugárzás zónába helyezését, a paraffinos megoldást pedig hagyjuk meg a legkedvezőtlenebb esetekre, ami legfeljebb a lakások 5 százalékára vonatkozik.

Az árnyékolási összeállítás és a fekvő emberi test között 0,4 méternél nagyobb távolság ne legyen! Emeletes ágyak esetén tehát ez az összeállítás önmagában a felső ágyra nem hatásos, de a fólia- és üvegrétegek számának növelésével a védett teret 0,6–0,8 méterig tartósan kitolhatjuk.

Természetesen az árnyékolási összeállítás módosításán érdemes kísérletezni, de ügyeljünk arra, hogy egyúttal beteg hozzátartozóinkon és embertársainkon ne kísérletezzünk!

A fenti összeállítás az esetek többségében, valószínűleg a legkeményebb ércfelület-sugárzónak kivételével, védelmet jelent.

Tisztában vagyunk azzal az elterjedt nézettel, hogy a paraffin káros sugárzásokat bocsát ki. A pirított kenyérről, a cickafark teáról, a benzingőzről, a levegőben lebegő gumiszemcsékről is hallottuk, hogy állítólag rákkeltő anyagokat tartalmaznak.

Nézetünk szerint – melyet a paraffin káros hatásának pontosan mért közzétételéig fenntartunk – senkit sem érdekel, hogy a paraffin (vagyis a közönséges gyertya alapanyag) száz év múlva milyen betegséget fog okozni, ha valaki biztos abban, hogy a földszugárzásba egy éven belül bele fog rokkanni.

A piramis-elv

Több évezrede vissza-visszatér, s ma már a Nagy Piramishoz tökéletesen hasonló, kicsinyített eszközök a világ több országában szabadalmi oltalom alatt állnak. Némelyik piramis jellegű szabadalomról elterjedt, hogy 50 méter sugarú körben elhárítja a földszugárzást. Ennek a reális lehetősége megvan, de körültekintően meg kell vizsgálni, hogy a Piramis ehelyett milyen egészségkárosító hatásokat hoz létre. Érezhetően az egészen kicsi eszközökkel nem lesz sok gond, de az 50 méter sugarú terület levédésével – egy nagyobbacska piramissal – már igen. Úgy tűnik, minél erőteljesebb eszközökkel nyúlunk ebbe a ma még általunk ismeretlen energiarendszerbe, kezdetleges próbálkozásainkra ez a rendszer annál erőteljesebben reagál (valószínűleg ez vonatkozik a lengyel kettős-olajosüveg megoldásra is, amelyre nem érdemes szót vesztegetni).

Földszugárzásokat árnyékoló szőnyeg

Tőlünk nyugatabbra már kapható, ma még igen drága. Mindössze 1,5–2 mm vastagságú, fekhely méretű szőnyeg, az egyik sarkánál földelő-csatlakozóval. Különleges rétegezettsége és festékezése, valamint egy jó földelés segítségével a földszugárzások jelentős részét elháríthatja. A hivatalos vizsgálat még nem történt meg,

valószínűleg el fog terjedni, de az is nagyon valószínű, hogy a legkeményebb ércfelület- és törésvonal-erőterek éppúgy áthatolnak rajta, mint ahogyan áthatolnak az összes eddig tárgyalt megoldásokon. E legkeményebb földszugárzásokat csak lakásfelméréssel lehet azonosítani, s ezeket feltétlenül el kell kerülni! Minden száz lakás közül véletlenszerűen egyben fordul elő, de a vakmerően hegyoldalakra felkúszó építkezések esetén általános is lehet.

Biolepedő

Ausztriában, Belgiumban már kapható, de még igen drága. Különleges tulajdonságainál fogva az átlagosan előforduló és mindannyiunkat legjobban érintő földszugárzásokat elfogadhatóan kivédi. Egy éjszaka alatt telítődhet, emiatt minden reggel össze kell hajtani, esténként pedig újra leteríteni a fekhelyre.

A legkeményebb, a lakásokban ritkábban előforduló ércfelület-sugárzások akadálytalanul áthatolnak rajta.

A ROXOR termékcsalád

Jogos igényeket elégíthet ki a ROXOR márkajelű hazai termékcsalád. A sokféle és szerteágazó kezdeti próbálkozások legreálisabb ötleteit és legelfogadhatóbb árait jelenti majd. A termékcsalád valamennyi tagjának használatát részletes, magyar nyelvű útmutató írja le. A ROXOR termékek minőségét folyamatosan szakemberek ellenőrzik, érdemes azokat megbízható forrásból beszerezni. A termékek vizsgálatát több cégnél különböző szakemberek végzik, az alábbi termékek vizsgálatai vannak előrehaladott állapotban:

ROXOR biolepedő

Több variációban, nagy, közepes és kis intenzitású védő erőterrel kerül forgalomba. A leginkább kellemetlenkedő földszugárzásokat elfogadhatóan közömbösíti. Este, lefekvés előtt kell a fekhelyre teríteni, reggelként pedig összehajtogatni, mert ha a fekvőhelyen hagyjuk, egy nap alatt telítődik.

Nagy intenzitású ROXOR ágybetét

Kis méretben, igen olcsón, nagy intenzitással kerül forgalomba. Hetente néhány éjszakára a legbetegebb testrész alá (ágyneműtartóba, lepedő alá) vagy fölé (a testre vagy a paplan fölé terítve) kell elhelyezni.

A ROXOR biolepedővel együtt vagy anélkül is használható. Ha ismételtten arra gondolunk, hogy a földszugárzások állandósága eredményezheti a betegségeket, akkor nyilvánvaló, hogy a legegyszerűbb – és természetbarát – védekezés a földszugárzások intenzitásának változtatása.

Így a ROXOR ágybetéttel már négyféle védekezési intenzitást állíthatunk be, melyeket szabadon váltogathatunk: biolepedő, ugyanez ágybetéttel, ágybetét biolepedő nélkül és normál lepedő, arra a napra, amikor mellőzzük a védelmet. Javasolt alkalmazásukról az eszközök használati utasításában olvashatunk majd.

ROXOR ülőpárna

Nagy, közepes és kis intenzitású védő erőterrel kerül forgalomba, többféle anyagból és kivitelben. Elsősorban munkahelyre, hosszabb időtartamú ülő tevékenységhez ajánlott. Munkaidő végeztével minden esetben tegyük el máshová, hogy másnapra védő erőterét ismét kiképezhesse.

ROXOR poháralátét

Minden folyadék, amely ma a szomjunkat oltja, „életidegen” rezgéssel, negatív információkkal árasztja el belülről a szervezeteinket. Még a vízvezetékéből folyó friss víz is a bél- és immunrendszerünk ellen hat, mivel a föld alatti csővezetésektől átveszi azok negatív földszugárzásának gerjesztett rezgéseit.

Ezek az életidegen rezgések egy egyszerű poháralátéttel megszüntethetők. A biopolarizátor-poháralátét bárhol elhelyezhető, de alvás közben a fejüktől legalább 30 centiméternyire legyen. A vizet, teát stb. elfogyasztása előtt legalább fél órára rá kell tenni, de az sem baj, ha napokig áll rajta. A ROXOR poháralátét karbantartást nem igényel, energiáját a térből nyeri, elem nem kell hozzá, biopolarizáló hatását csak erőszakos külső behatásra veszíti el. Alkalmazása igen sok problémát szüntethet meg, leglátványosabbak a bélrendszeri megbetegedések gyógyulási esetei.

ROXOR pozitívsugárzó biopolarizátor

Csak nagy intenzitású változatban kerül forgalomba. Beteg testrészek kezelésére alkalmas, ha a kézrátétel energiájával nem is rendelkezik, közelítőleg pótolja azt. Energiáját a térből nyeri, tölteni nem kell, külső energiaforrást nem igényel. Fej kezelése esetén csak percekig szabad használni.

Sugárzó, életképes magok felhasználása

Minden, természetben található, életképes mag pozitív töltéssel rendelkezik (e pozitivitás szubjektív, nem fizikai jellemző). Igen jó eredményt érhetünk el az asztalunkon, zsebünkben elhelyezett néhány szem dióval, mogyoróval, vadgesztenyével, mely életerejével akár 0,5 méterről is hatással van ránk. Ezek az élő magok az életerejüket ajándékozzák nekünk, vagyis lassanként kimerülnek, néhány hetenként cserélgetni kell őket. A felsoroltaktól függetlenül teljesen mindegy, hogy milyen magvakat használunk, de aki egy-egy szem vadgesztenyét a markába szorít, s rövidesen egy kicsit *más* embernek kezdi érezni magát, abból könnyen lehet nagy belső energiákkal rendelkező egyéniség.

A fekhely védelmére ezek a magok kis mennyiségben alig alkalmasak, nagyobb mennyiségben viszont megbolondíthatják a teret és a földszugárzást mérő szakembereket. Tisztelet az ősi bölcsességnek, igen sok idős asszony és ember ágya alatt találtam 10–20–30 kg vadgesztenyét. A fő problémát az okozza, hogy nem tudjuk pontosan, mikor merül ki a fekhelyünk alatt tárolt magok életerejéje, ezt a folyamatot pedig igen meggyorsíthatja a műanyag zsákokban tárolt, levegőtlen magok penészedése, elhalása. Ezeket a magokat úgy kell télire és tavaszra összeszedgetni és tárolni, hogy ugyanazt a szeretetet és megbecsülést kapják meg tőlünk, mint az azonnal forintosítható dió, mogyoró vagy mandula. Ha ezt a minimális szeretetet nem tudjuk egy másik életet hordozó Magnak nyújtani, akkor a védelem sem lesz hatásos.

A tökéletes védelem

Ha egy rendkívüli belső energiákkal rendelkező ember beáll vagy éjszaka belefekszik a Hartmann-csomópontba, a helyiségből, szo-

bából eltűnik, kiszorul a földsugárzások jelentős része, s mindaddig nem tér oda vissza, míg az illető a csomópontban tartózkodik.

Minden jel arra mutat, hogy a szeretetre méltó lelkület rezgései, melyek valóságos rezgések és frekvenciák, hatással vannak a fizikai törvényekre. Ez a legkevésbé sem jelentheti azt, hogy rövid úton be kell szerezniünk egy ilyen embert és beállítanunk őt a szoba közepére, ugyanis az ilyen ember energiái végesek. Ha az ilyen, rendkívüli belső energiákkal rendelkező egyéniséget stresszhatások érik vagy fizikailag kimerül, avagy erősen negatív gondolatai támadnak, elveszítheti pozitív lelkületét, s kiszolgáltatottá válik a földsugárzásokkal szemben.

E jelenséggel kapcsolatban minden elképzelhető fizikai magyarázat sántít. Szubjektív megfigyelések alapján elképzelhető, hogy a gyenge emberi szervezet a földsugárzások rezgéseit képtelen fogadni, képtelen azzal rezonanciába kerülni, s e rezgéseket tehetetlenül magába engedi. Ezzel szemben az egészséges szervezet a földsugárzások rezgéseivel összehangolódik, rezonanciába kerül, s e rezgésekkel dinamikus egységet alkotva, azokat nem elnyelni vagy megsemmisíteni akarja, hanem, egy félperiódusnyi késéssel, mintegy kilőki magából. Ennek ellentmondani látszik, de nem feltétlenül érthetetlen, hogy míg a betegek után – amikor jönnek-mennek a lakásukban – vonzódik a földsugárzások összes csomópontja, a belső energiákkal rendelkező egyéniségektől szinte „tart”.

Hogy kik ezek az emberek, ebben a vonatkozásban sem a földsugárzásokat, sem a képzett szakembereket becsapni nem lehet. Ez a fajta lelkület, az ember általunk mérhető auráinak egyikeként, centiméternyi pontossággal meghatározható. Az „aura” igen homályos, de világszerte elterjedt kifejezése azoknak a rezgéskomplexumoknak, melyek mérésén igen nagy fizikai apparátussal dolgoznak a világ sok országában. Ősi bölcselésekben, mondákban és mesékben egyaránt olvashatjuk, hogy az emberről hét bőrt (burkot) lehet lehúzni. A rendkívüli belső energiákkal rendelkező egyéniség embertársainak 4 féle auráját képes megváltoztatni. Az ilyen energiaátadással lehetséges, hogy bárki, egyszerű és csakis önzetlen módszerekkel, segíthessen a családtagjain. Anyagi alapon, haszonelvű szemlélettel, számításból végzett „jócelekedetek” következtében – érdekes módon – ez az energiaátadási lehetőség és képesség semmissé vagy látványos szemfényvesztéssé válik.

Gyógyításra, nem családtagok esetében, csak olyan rendkívüli belső energiákkal rendelkező egyéniség vállalkozhat, akinek tere több óra hosszáig tartó energiacsere hatására sem csökken. A beteg ember – betegségére jellemző – négyféle aurájának megváltoztatásával a gyógyulás folyamata jelentősen meggyorsítható. E tekintetben a rendkívüli belső energiákkal rendelkező emberek beavatkozása – mely általában kézzel történik – nem is annyira kézzel történő gyógyításnak, mint inkább a két szervezet között zajló energiafolyamatnak nevezhető.

Ezen energiacsere többféle variációja ismert, illetőleg bárki által kidolgozható vagy megtanulható. A beavatkozás korántsem veszélytelen, s mind a saját energiáival segítő, mind pedig az e rezgéseket fogadó szervezetet a beavatkozás nagyon megviselheti. Módszerektől függetlenül vegyük figyelembe, hogy önmagában mit sem ér a fohászkodás, a látványos és megtévesztő mozdulatok sokasága, ha hiányzik a Szeretet hangtalan, ünneplésre igényt nem tartó érzése!

Tökéletesen mindegy, hogy milyen módszerrel kezelt bennünket egy ilyen belső energiákkal rendelkező ember, az egész tevékenysége feleslegessé vált, s minden energiája értelmetlen, ha utána megnyugodva hazatérünk és belefekszünk a földsugárzásba, az eredeti fekhelyünkre. Csak azt az embert érdemes kezelni, aki megfogadja, hogy odébb húzza a fekhelyét, vagy egy másik szobában alszik. Kézzel történő kezelés után a beteg „aurái” jelentősen megváltozhatnak, ezért az ilyen kezelés után a szakembereink napokig, olykor hetekig nem tudják megmondani pontosan, hogy az illető odahaza mely testrészével fekszik földsugárzásban.

A rendkívüli belső energiákkal rendelkező egyéniségek elég ritkák, a 16–18 évesek között még gyakoribbak, minden száz közül egy, ám az élet hajszájával megismerkedve számuk jelentősen csökken. A felnőttek között – ennek megfelelően – minden ezer ember között egyetlen rendkívüli belső energiákkal rendelkező egyéniség található. Tekintettel arra, hogy az ilyen ember körül mindig jelentős erősségű, mérhető pozitív tér van, általában sokan veszik körül, jól érzik magukat az illető közelségében.

Érzelmi töltések

Lelki emóciók hatására olyan szervi reakciók válthatnak ki, melyek bárki körül – akár percekre vagy órákra is – igen erős teret hozhatnak létre. E „fennkölt” lelkiállapot szervileg és lelkileg egyaránt megalapozatlan, s az ilyen ember hamar „visszazökken” eredeti énjébe.

Függetlenül attól, hogy ez a lelkiállapot spontán önzetlen cselekedet (ugye milyen kellemes érzés?), szívből jövő sajnálat (ugye milyen szívszorító érzés? és műszerrel nem mérhető!), egy pár hetes kiskutya vagy cica látványa (ugye milyen boldogsággal tölt el? s ismét csak nem mérhető), katartikus lelkiállapot (ugye, hogy feldúl?) vagy könyvekre, színdarabokra adott lelki reakció terméke-e, pozitív tanulási folyamatot bennünk eredményezhet ugyan, de önmagában, emberi kapcsolatainkban primer energiát alig jelent.

Az ilyen fennkölt lelkiállapot igen nagy élmény, de ennél jóval értékesebb az a tulajdonság és megalapozott lelkiállapot, amikor valaki olyannyira jóban van környezetével és a Természettel, s kifelé olyannyira nyitott, hogy se pozitív, se negatív idegentöltése nincs. Esetünkben a pozitív és negatív meghatározásnak fizikai értelme alig van, ugyanakkor mindenki pontosan érzi, miről is van szó.

Senki se csüggedjen, ha körülötte a szakembereink negatív teret találnak, ez a tér a földszugárzás energikusabb zónáiból kikerülő szervezetből néhány hónap alatt eltűnik.

Lassan Európa összes temetőjében, győzők és legyőzöttek, forradalmárok és ellenforradalmárok sírjára felkerül a „Hősök” felirat. Józanságra vall, hiszen ők Halál helyett szőlőt metszettek, fákat ültethettek, gyermekeket nevelhettek volna. Ha majd minden sírra azonos felirat kerül, valahogy így: „Értelmetlen halált haltak”, akkor majd jobban szaporodnak a rendkívüli belső energiákkal rendelkező, pozitív emberek.

EGY MEG NEM SZÜLETETT ELMÉLET ALAPJAIHOZ

Könyvünk előző részeiben igyekeztünk a földszugárzásokról gyakorlati megközelítéssel írni, elsősorban azzal a céllal, hogy az érdeklődő a saját környezetében, életében képes legyen érzékelni, azonosítani és védekezni ellenük. Amennyire a magyarázat engedte, kizárólag gyakorlati tapasztalatainkat írtuk le, nem kívánva senkit meggyőzni a földszugárzások létéről. Véleményünk természetesen van, amely – a kutatásokat folytatva –, remélhetőleg előbb-utóbb elméletnek is nevezhető majd. Könyvünk hátralévő oldalain edzettebb olvasóink ezzel ismerkedhetnek meg.

Geopatikus vagy földszugárzások

Földünk mélyebb rétegeit, talaját, bioszféráját és erőterét egy ideig alig vizsgált, csodálatos szimmetriába rendeződött sugárzás járja át.

E sugárzás, mely igen sok összetevőből áll, s melynek intenzitása dinamikusan változik, a fényhez hasonlóan megtörhető, alakítható, interferálható, részeire bontható. Ez a sugárzás alapvetően természetes eredetű, s azt a talaj mélyebb rétegeinek geológiai adottságai, a felszínen és mélyben folyó vizek áramlásai, a felszín tereptárgyai és sok egyéb hatás megtöri, szétszórják és torzítják.

Bárminemű sugárzásokról is van szó, hibát követ el, aki e sugárzásokat a Föld belseje felől a sztratoszféra felé hatónak képzei el. E sugárzások egy máig felderítetlen, kölcsönös energiakapcsolat részei, mely a Föld belsejétől a sztratoszféraig bizonyosan nyomon követhető, jóllehet, azon is túlmutat. Az alapvetően függőleges irányú energiakapcsolatot egyidejűleg a Földtől és a Föld felé hatónak kell elképzelni.

Ősi kultúrák több jelzése arra utal, hogy ezen energiakapcsolat elsődleges energiákat jelentő kölcsönhatásai a Földünket behálózó rendszereket alkotnak. Annak eldöntéséhez, hogy a több száz kilométeres vagy méteres, több tíz és a néhány méteres sík és térhálós rendszerekben mely energiák képviselik a primer, s melyek a szekunder energiákat, szubjektív észlelési módszereink már nem elegendőek.

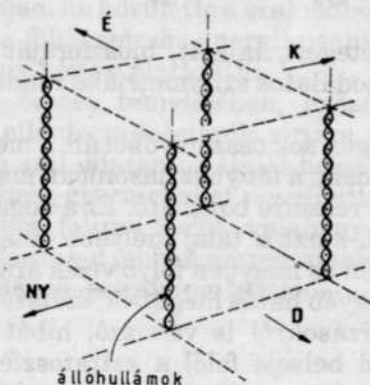
Térhálós szerkezetek

Az É–D-i és K–Ny-i Hartmann-ingersávok elsődleges energiákat nem tartalmaznak, interferenciák sokaságaként funkcionálnak, az energiák centruma maga a csomópont. Az energiák a Hartmann-csomópontokból alapvetően háromféle módon, rezgéskomplexumokban terjednek.

Első rezgéskomplexum

Az egyik rezgéskomplexum a Hartmann-csomópontokban függőlegesen felfelé terjed, kétféleképpen:

- 1.) Egyes frekvenciasávok – hol egymást erősítve, hol egymást kioltva – időben viszonylag stabil állóhullámokat alkotnak. Ezen állóhullámok csomópontjai segédeszközeinkkel jól mérhetőek.



7. ábra

- 2.) A Hartmann-csomópont segédeszközeinkkel nem mérhető frekvenciatartományai az állóhullámok rezonanciájában nem vesznek részt, nem gerjednek vagy nem tudnak gerjed-

ni, kizárólag a csomópontokban, függőlegesen terjednek, az állóhullámok közti térben pusztán kézzel érzékelhetőek, egészségkárosító hatásuk igen erőteljes. Fentiek korántsem jelentik azt, hogy az állóhullámok belseje e frekvenciasávokkal nem terhelte – sőt, pontosan e frekvenciák a csomópontot feltételezhetően térben tökéletesen kitöltik. Rezgésük alacsony frekvenciákon, igen lassan, spirál alakban vagy egymást segítve, mintegy „nyomakodva” terjed (7. ábra állóhullámok közötti része).

Második rezgéskomplexum

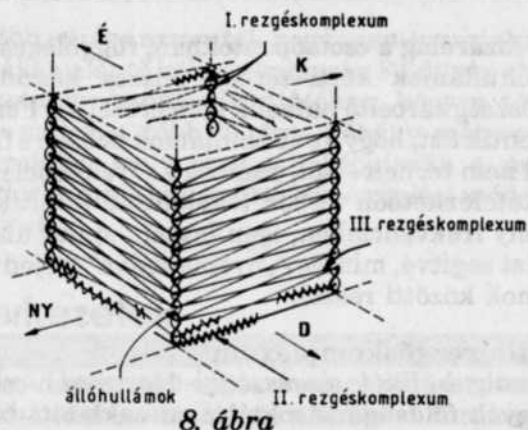
Ez mindig két-két szomszédos Hartmann-csomópont között terjed, egyéb földszugárzásoktól nem zaklatott térben szigorúan egyenes vonalban, s ha mód van rá, vízszintesen. A padló és a mennyezet síkját követi, a csomópontok közti tárgyakra felmászik, és azokat interferenciáival mintegy körülöleli, miközben vízszintes síkban remegve pulzál. E rezgéskomplexum kevésbé károsító rezgésekből áll, de mindig ugyanazt a testrészt érve, gyenge térerejével is behatol abba. Egy ágyat két szomszédos csomópont között elképzelve, ezek a rezgések a csomópontok közt húzott képzeletbeli vonal mentén átkúsznak az ágy alatt, fel az ágyra, kb. 0,3 méter szélességben körülölelik az ágyon fekvő emberi testet, majd az ágy túoldalán, a padló síkjában egyesülnek ismét (7. ábra csomópontok közötti része).

Harmadik rezgéskomplexum

A harmadik rezgéskomplexum a síkban sohasem átlós, szomszédos Hartmann-csomópontok egymás feletti, függőleges állóhullámaiból indul ki, s a négy szomszédos csomópont nem azonos fázisban lévő állóhullámai felé tart, illetve azokban záródik, miközben körülöleli az útjába eső tárgyakat.

A fentieket térben elképzelve, minden egyes Hartmann-csomópont minden állóhulláma, 8–8–8 interferencia-csápjával mint középpont, kapcsolatot tart fenn a vele szomszédos, hozzá legközelebbi négy csomóponttal (8. ábra). E jelenség a tulajdonképpeni Hartmann-háló.

Fentiekből következően a Hartmann-rendszer térháló formájában él, rezeg és károsít. E háromféle rezgéskomplexum feltételezhetően képes arra, hogy bármiféle árnyékolás esetén, a védelmek és egyéb torzítás hatására egy kicsit megsemmisülve, de bizonyos távolságban, az interferenciái sokaságával, újraépítse önmagát.



8. ábra

A Hartmann-vonalak térháló-szerkezetének kialakulása egy kocka oldallapjaiként szemléltetve

Egyéb térhálós rezgés-komplexumok

A térhálós Hartmann-szerkezet, bár önállóan vizsgálható, nem önmagában létezik. Leszámítva a több kilométeres kiterjedésű, ma még ellenőrizhetetlen térhálókat, a gyakorlati és mérési tapasztalatok bizonyítják, hogy a 0,6 méterestől a 16 méteres élhosszúságig, térhálós szerkezetek sokasága létezik, s alkot egyetlen, általunk felmérhetetlen és felfoghatatlan, dinamikus pulzáló rendszert. E rendszerből a Hartmann-háló kiemelése és vizsgálata olyan mintavétel, mely esetleg az egészség visszaszerzéséhez és a földsugárzások különös fizikájának megértéséhez vezethet.

A többi térhálós szerkezet a Hartmann-rendszerrel és egymással egy csodálatosan összefonódó egységet alkotnak, egymástól sohasem függetlenek, intenzitásuk a Hartmann-háló intenzitásánál általában lényegesen gyengébb, irányítottságuk az É-D-i és K-Ny-i égtáji irányoktól majd minden esetben eltér. E rendszeralkotó térhálós szerkezeteket csak a szuperérzékeny emberek érzékelhetik, betegségek okozó tényezőként csak a legritkább esetekben jönnek számításba.

E térhálós szerkezetek sokasága ne tévesszen meg senkit, s ne okozzon zavart vagy bizalmatlanságot, hisz ennek felismerésével

helyükre kerülhetnek a földsugárzásokkal kapcsolatos elképzeléseink.

A térhálós szerkezetű energiarendszer él, lüktet és dinamikus változik, rezgéseivel és interferenciáival állóhullámok és csomópontok sokaságát hozza létre. Ezek a csomópontok, beleértve a Hartmann-háló csomópontjait is, sohasem merevek, hanem igen stabil szappanbuborékokként, vízen himbálódzó, de lehorgonyzott labdáként, gyertyák lángjaiként ide-oda remegnek.

A fantomháló

Idáig nem fordítottunk rá különösebb figyelmet. A múlt évben kissé megerősödött, e könyv kiadásakor fele erősségű, mint a Hartmann-háló. Különös veszélye abban rejlik, hogy mivel tájolása szintén É-D-i és K-Ny-i irányú, a gyakorlatlan szakemberek könnyen összetéveszthetik a Hartmann-hálóval. Így, miközben ezt a fantomhálót pontosan bemérik, a beteget az egészségkárosító Hartmann-rendszerben felejtik. A Fantomháló sűrűbb, 0,8–1,4 méter közötti sávjai nem a Hartmann rendszer tört egységei, hanem önálló életet élnek.

Égitestek együttállása

Kísérletileg igazolható, hogy a bolygók (és a Nap), de összességében páratlan számú égitest együttállásakor a bolygók geopatikus saját tere jelentősen megváltozik. Azokban a bolygó-együttállásokban, melyek esetében a bolygók valamelyike a Föld, a földi erőterek, a Hartmann-háló, valamint a többi földsugárzás intenzíven deformálódik. Feltételezhetően a változás több száz méteres, térhálós szerkezetű energiamezőkben energikusabban zajlik, vagyis a jelenség az egész földgolyót érinti.

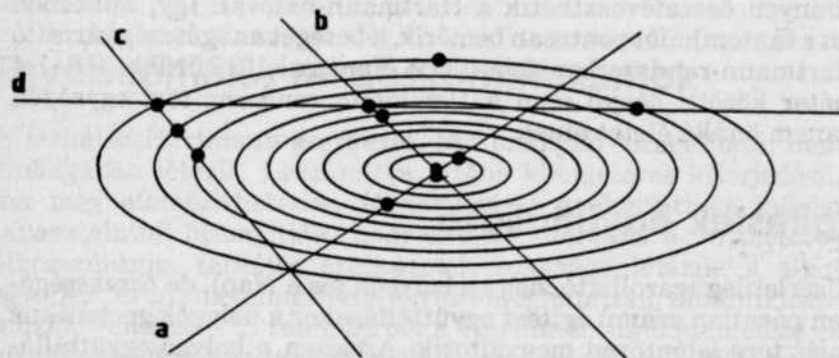
Amennyiben a – kizárólag páratlan számú – együttállásban a Hold is létjogosultságot kér, a földsugárzások térhálós szerkezete néhány óra hosszára követhetetlenül is megzavarodhat.

Fel szeretnénk hívni a figyelmet arra, hogy a jelenség világszeretelen elhamarkodott politikai depressziót, betegség-hullámokat, az emberiség további baklövéseit okozhatja, igen nagy pusztítást végezhet a mentális energiamezőkben, de földrengések, vulkánkitörések formájában aktivizálódhat a föld mélye is.

A bolygók (és a Nap), de mindenképpen páros számú égitest együttállásakor energikusabb hatások nélküli, igen változékony energiamezőkkel kell számolni, melyek sajátosságai leginkább a szélben kócolódó, hosszú női hajhoz hasonlítanak, e mezőkben helyel-közzel, rövid időre felismerhetők a mágneses mezőkre jellemző áramvonalak, de e jelenségek számunkra, műszerparkkal nem rendelkező, egyszerű emberek számára, megfejthetetlenek.

A bolygók (és a Nap), de mindenképpen páratlan számú égitest együttállásakor a rendszer határozottan felveszi a jól ismert, az állandó mágnes és a vasreszelék kapcsolatára jellemző erővonalakat, s azt igen hosszú ideig megtartja, annak ellenére, hogy a bolygók időközben elmozdulnak.

Elképzelésünk szerint a páratlan számú bolygók együttállása, a földtani jelenségek, a földsugárzások és az emberiség lelkiállapota között igen szoros kapcsolat áll fenn.



9. ábra

A „c” és „d” típusú bolygó együttállások gyakoribbak, mint gondolnánk, de bennünket csak azok az esetek érintenek, melyekben a páratlan számú bolygók egyike a Föld. Mivel ehhez kevés a „csillagászati évkönyv”, ezekre az együttállásokra számítógépes programot kellene kidolgozni.

A legutóbbi ilyen együttállással (1991. január; Szaturnusz–Nap–Föld) kapcsolatban a következő jelenségekre érdemes figyelni.

- 1.) A jelenség napján: 6,1-es erősségű tajvani földrengés, megkezdődik Irak bombázása, lelki görcs, III. világháborútól

való félelem, fokozott depressziós, intenzívebb „közéleti” hangulat, s még ki tudja hány ismeretlen hatás.

- 2.) A fenti együttállást egy héttel megelőzően a hatás már érezhető volt, s az együttállás után néhány nappal még érződött a jelenség a geopatikus zónákon. A földsugárzások zónái a helyükről jelentősen eltolódtak.

Az eltolódás egy héttel az esemény előtt napi egy-két centimétert tett ki, egy nappal az esemény előtt 0,7-1 métert, az esemény napján pedig elérte a 3-5 métert(!). A visszarendeződés sebessége a jelenség lezajlása napján 3-5 méter, másnap 0,7-1 méter, néhány nap múltán napi 1-2 centimétert tett ki. Ezen együttállásakor (Budapest környékén) a Hartmann-háló É–D-i ingersávjai egyetlen centimétert sem tolódtak el, miközben a rendszer K–Ny-i ingersávjai 3-5 méternivel, de átlagosan 3,2 méternyi Dél felé tolódtak. A Hartmann-háló Dél felé tolódásával egyidejűleg a más térhálós szerkezetek és földsugárzások ingerzónái, a Hartmann-háló távolodási sebességének 2-3-szorosával távolodtak az ellenkező irányba, miközben ezen utóbbi ingerzónák észlelési szélessége – intenzitásuk csökkenése nélkül(!) – 3-6-szorosára nőtt.

Feltételezésünk szerint ez lesz az a sarkalatos jelenség, amely iránt a tudományos világ fokozottan érdeklődve, a földsugárzásokkal szemben „beadja a derekát”.

Mindezek alapján, azon együttállások esetén, amikor a páratlan számú égitestek egyike a Föld, a másik pedig a Nap, a lakásfelméréseknek az együttállás előtti 3. naptól az együttállás utáni napig nincs értelmük. Azon együttállások esetén, amikor a páratlan számú bolygók egyike a Föld, a másik két bolygó pedig tetszőleges, a lakások felméréseinek az együttállás előtti 2. naptól az együttállás utáni napig nincs értelmük.

Ha harmadik égitestként a Hold „zavar bele” a földi erőterekbe, a felmérésekkel az együttállás előtti napon és az együttállás napján várjunk! Ez utóbbi időpontok közismertek: a havi ciklusban ismétlődő holdnövekedés és -fogyatkozás azon időpontjai, melyet a naptárak világos vagy sötét telihold képével jeleznek, illetőleg a hold- és napfogyatkozások időpontjai.

Amíg a világ hozzá nem szokik ezen információk fontosságához, minden lakásfelmérést vállaló szakember jól teszi, ha odahaza a lakásában kiválaszt magának egy Hartmann-csomópontot és egy vízeret, s mielőtt felmérésre indul, otthon ellenőrzi, hogy ezek az ingersávok valamilyen irányba elmozdultak-e.

A Föld ciklusa

A földszugárzások térhálós szerkezete, átlagosan 36 órás ciklusokban, rövid időre, jelentősen deformálódik. Annak eldöntéséhez, hogy a jelenség az egész földgolyóra kiterjedő, egyidejű pulzálás, vagy a szélességi körök mentén hullámvonalban terjedő deformáció, esetleg kontinensekre jellemző geopatikus térövény, a túlfűtött fantázia már nem elegendő.

A „Föld ciklusa” legjelentősebben a Hartmann-hálót torzítja, e torzítás maximális eltérése Budapest környékén 5,2 m-t tesz ki, vagyis a Hartmann-háló közelítőleg 36 óránként 5,2 m-t eltávolodik a helyéről. E lassan kezdődő folyamat, fokozatosan gyorsuló eltolódással 1,2–2,5 óráig tart, ezt követően a közel eredeti állapot 8–10 perc alatt áll vissza (rendeződik). Bolygók együttállása esetén a Föld ciklusa és az együttállás miatt bekövetkező térhálótorzulások sohasem szuperponálódnak egymásra.

A jelenség a bolygók együttállásával együtt kiterjedt és összehangolt tudományos vizsgálatokat igényel, mert e felismerések igen messzire vezetnek.

Nem a témával foglalkozó érdeklődőknek egyelőre annyit érdemes megjegyezni, hogy Budapest környékén 1991 januárjától minden ciklus a reggeli órákban 6 és 10 óra közé, az esti órákban pedig 18 és 22 óra közé esett. Lakásfelméréssel foglalkozó szakembereknek e ciklusokat ismerniük kell! Ha ezt önerőből nem tudják megismerni, a lakásfelmérésektől délelőtt 10 óra előtt és este 18 óra után óvakodjanak!

A védelem elvi problémái

A földszugárzások kivédése a térhálós szerkezetű rezgéskomplexumok ismeretében jóval nehezebb, mint ahogyan azt valaha is képzeltük. A legmegbízhatóbb és legjobbnak ítélt árnyékolási eljárások esetén is vizsgálni kell, hogy az árnyékolóanyagok és a fekhely között nincs-e túlságosan nagy távolság. Az emeletes ágyak alsó szintjét védve, a felső ágyat, néhány héttel a védelmek elhelyezése után, külön be kell mérni. Az azonnali mérés csak arra jó, hogy kiszűrje az eleve rossz megoldásokat.

Árnyékolás (pl. alufólia, üveg, paraffin) esetén bizonyos taszító hatásokkal lehet számolni, mely hatások a Hartmann-háló második és harmadik rezgéskomplexumát nem engedik a helyszínre

és a vízerek ingerzónáit is kiszorítják, de érezhetjük, hogy a dinamikus, szinte „élő” térhálós szerkezetű rezgés csak egy bizonyos távolságnyra engedi magát deformálni. Ezt a korlátozott távolságot, mely a felhasznált anyagok minőségétől, gyűrésztől, stb. függ, az alufólia és az üvegrétegek duplázásával kissé megnövelhetjük (fólia-üveg-fólia-üveg-paraffin).

Saját erőterekkel rendelkező védelmek esetén a földszugárzásokat a védelem erőtere szorítja ki, mely ennek értelmében ismét csak dinamikus egyensúlyt jelent. A nem kellő megfontolással telepített – saját erőterrel rendelkező – védelem taszító sugárzása éppúgy ártalmas lehet, mint maga a földszugárzás.

Elméletileg az ilyen védelem egyszerűbb esetben az energiáit a térből nyerheti, bonyolultabb esetekben gyengeáramú, elemes megoldású lehet. Sajnos, ezek egyelőre még a jövő megoldásai.

Ha meggondoljuk, hogy az embert ősidők óta a mozgása védi a földszugárzások ellen, könnyű belátni, hogy szerveinket, melyek az állandó változáshoz szoktak, csak az állandóan változó erősségű sugárzás nem fogja károsítani. Ennek alapján háromféle megoldás adódhat.

- 1.) Maradunk az ősi módszernél, mely nem ismerte az állandó fekhelyet, illetőleg természetközeli – divatosan – reforméletmódot folytatott.
- 2.) Egész éjjel mozgunk, ahogyan a csecsemő próbál védekezni.
- 3.) Ha mi nem mozgunk, mozgásra kényszerítjük a földszugárzást vagy a védelem hasonló jellegű erőterét.

Megismételve azt, hogy a földszugárzások nagyobb intenzitásait alvás közben jobb elkerülni, a 2. változat kivitelezhetetlen, az 1. változathoz komoly önfegyelem mellett megfelelően stabil lelki háttér is szükséges. Vagyis a magunkfajta egyszerű, hétköznapi embereknek új és jó megoldást kínálhat a 3. megoldás, ám ez a jövő tervezőinek feladata lesz. Jó megoldásnak tűnik egy ágy, szék vagy laboratóriumi hely védele. A jövő megoldásként, az alvó, nyugalomban lévő emberi testen lassan végigvonuló, kis intenzitású védő erőterek biztosítani fogják a sugárzás változását, s az ember éjszakai nyugalalmát.

A saját erőterrel rendelkező védelmek esetén minden esetben külön-külön vizsgálni kell, hogy a legkeményebb ércfelület, ásványi anyag és törésvonal erőtereket a védelem megszünteti-e.

A beteg emberi test, mely szubjektív módszereinkkel mérve erősen negatív, a legjobb védelem esetén is állandóan „idegesíti”, gerjeszti, mágnesként vonzza a térhálós szerkezetű energiamező-

ket, s az emberi test, pontosan a legbetegebb, legyengült szervén keresztül, átvezetheti a földszugárzást. A negatív gondolatok a legjobb védelmet is hatástalanítják!

A rendkívüli belső energiákkal rendelkező egyéniségek a Hartmann-erővonalrendszer és a vízerek sugárzásait egyaránt képesek lefojtani, ahogyan az É-D-i és K-Ny-i égtáji irányoktól eltérő térhálós szerkezetek, egyszerűen elnevezve a „ferde hálók” csomópontjait is.

Egy hétköznapi ember a Hartmann-hálót és a vízerek sugárzásait nem képes lefojtani, ellenben a ferde hálók összes variációját, csomópontjait, vagyis szekunder energiacentrumait igen. E ferde hálók tehát elviselhetőek, és ritka kivételtől eltekintve csak attól, hogy befeküdtünk megszűnnek létezni.

A hatás és ellenhatás

Ha valakinek a fülében hosszabb ideje egy lehetetlen alakú, „negatív” teret gerjesztő fülbevaló van, de komolyabb fül-, orr-, arcüreg- vagy fogpanaszai még nincsenek, az „átlagos” emberek esetében jól követhető szervi reakciók észlelhetők. A hatást érzékelő szerv a negatív teret lefojtani ugyan nem képes, de hogy a szervezet felvette a küzdelmet e hatás ellen, az mérhető. Ez természetesen nemcsak fülbevalóval, hanem más esetekben is igaz. Ha valakinek bármely testrésze tartósan negatív térbe kerül, de egyébként szervi panaszai még nincsenek, ugyanez a jelenség áll fenn.

Ha ugyanis kivetetjük az illető füléből a fülbevalót, vagy tetszőleges testrésze kikerül a földszugárzásból, a jelzett testrészen nyomban erős pozitív tér lesz mérhető. Ez arra utal, hogy a szervezet a negatív hatást megérezte, küzd ellene, de legyűrni azt (bioenergetikailag) képtelen.

A kérdéses szerv (bioenergetikai) kimerülését követően a külső behatás többé már nem jár együtt a belsőleg gerjesztett pozitív tér kialakulásával. Amikor pedig ez a pozitív védekező-rezgés az ismétlődő negatív hatásra végképp elenyészik (valahogy úgy, ahogyan egy akkumulátor lemerül), az már az általunk mérhető kezdeti károsodás jele. Sok esetben ez az érintett „hátrányos helyzetű” szervek enyhe, kezdeti fájdalmaival jár.

Az előbb leírtakból logikusan következik, hogy ha valamely embertársunk hosszabb időn keresztül valamely megszokott „el-

hárító eszköz” áldásos hatását „élvezi”, tiltakozásképpen a szervezete (főképp az amúgyis fájdalommentes testrésze) a védő erőterrel ellentétes, földszugárzásokhoz tökéletesen hasonló erőterek, rezgések előállításával fog válaszolni.

Ez az ára a jól megfontolt kényelmi szempontjainknak, melyek alapján inkább fogunk affelé hajlani, hogy kipróbáljuk az e könyvben is ajánlott elhárító „csodaszereket”, semhogy megpróbálkozzunk életmódunk megváltoztatásával. Meglehet, hogy egy elhárító eszköz, egy biolepedő, egy zsák dió néhány napon belüli látványos javulást eredményez a betegségek esetében, de majdnem biztos, hogy a megszokott eszköz ellen néhány hónapon belül tiltakozni kezd a szervezetünk. (Ez nem vonatkozik pl. a svájci elhárító szőnyegre és a fólia-üveg-paraffin összeállításra, melyek a földszugárzás által gerjesztett erőtereket átalakítják és/vagy elnyelik.)

Szervezetünk tiltakozása a megszokott védelmekre annál energikusabb lehet, minél intenzívebb, erősebb az elhárító eszköz védő (gyógyító) erőtere. *Fontos tudnunk, hogy sohasem az intenzitás erősségén, az alkalmazott védelem csodatevő erőterén van a hangsúly, hiszen ezeknél sokkal fontosabb az intenzitás váltakozása. Ez pedig azt jelenti, hogy a fekhely környékén az elhárító eszközök helyét, helyzetét olykor meg kell változtatnunk, a biolepedőket hol erősebb, hol gyengébb intenzitásúra kell cserélnünk, esetenként az alkalmazott védelmeket egy-egy éjszakán mellőzni kell.*

E szempontból tehát épp olyan létjogosultságú a fekhely alá néha-néha betérített 8-10 réteg újságpapír vagy báránypapír, mint a biolepedő, s az intenzitások váltakozását néhány napra biztosítani képes az ágyneműtartóba terített alufólia éppúgy, mint az üveglap.

A fenti esetekben a szervezetünk a földszugárzások kivédésének azt a természetközeli módját alkalmazza, melynél az intenzitások éjszakáról éjszakára történő váltakozása jelenti a lényegét. Ez pedig azonos azzal, mintha gyakran változtatnánk a fekvőhelyünket. (Az itt leírtak a paraffinos megoldásra nem vonatkoznak, a fólia-üveg-paraffin összeállítást nem kell bolygatni!)

A földszugárzások alkalmazási lehetőségei

E cím alá nem sok érdemi mondanivaló fog kerülni, de megjósolhatjuk: az Ember akkor fog felülemelkedni önmagán, ha majd ez a fejezet, e könyv teljes terjedelménél hosszabbra bővül.

Magánemberekként folytatott kísérleteink igen szerteágazóak. Kísérleteket folytatunk a térhálós szerkezetek megszelídítésére és hasznosítására, a piramis-elv kamatoztatására, a földszugárzásokkal kapcsolatos energifolyamatok megértésére, dinamikusan változtatgatjuk a térhálókat, létre tudjuk hozni a földszugárzások intenzitásainak a milliószorosát, előrehaladtunk a hírközlés nélküli kommunikációban, gyanítjuk, hogy az **ÉLET VIZE** valóság volt – de csak a hosszú életet biztosította, a halhatatlanságot nem –, a földszugárzásokat megtréfálva, belőlük gyógyító zónákat tudunk létrehozni stb.

Hogy mindezt kik csinálják, az valójában lényegtelen! Remélhetőleg egyszer, valahol, valamennyien egymás munkatársai lehetünk – tisztelet és becsület nekik név nélkül is!

Ahogy mások látják

A földszugárzások nem-fizikai magyarázatai

A. B. energiagazdálkodási szakértő

„A földszugárzások térhálós szerkezete a Föld makrokristályszerkezetét tükrözi. Primer és szekunder energiákról beszélni felesleges, ezeknek csak két-két rezgés viszonyításánál van értelmük. Valószínűleg interferenciák interferenciáiról van szó.”

C. D. matematika szakos tanárnő

„A Hartmann-csomópontok és a többi fel nem térképezett rendszer csomópontjai a Kozmikus Intelligencia kis egységei, (lelkek), amelyek értelemmel bírnak. Bárhol is állok vagy fekszem, nyomban megérezem őket. A szobai virágokhoz hasonlóan, a gyerekekkel együtt meg szoktuk simogatni őket, némelyiknek odahaza nevet is adtunk. A fekhelyemen is van egy. Este, lefekvés-kor kérésre ez a csomópont néhány másodpercen belül az ágyam mellé húzódik, és reggelig nem háborgat engem, én pedig ezt minden alkalommal megköszönöm neki.”

E. F. mérnök

„A földszugárzásokat magasabb dimenziókban záródó mentális energiák vezérlik. Ennek egyenes következményeképpen minél mélyebbre süllyedünk az ipari civilizáció lelki posványába, annál többet képesek ártani nekünk ezek a sugárzások.”

G. H. radiesztéziai szakértő

„A földszugárzások energiacentrumai a Magasabbrendű Intelligencia azon rendszeréhez tartoznak, amelyben az agyműködés testen kívüli folyamata is zajlik. Ennek megfelelően egy képzett szakember – akár egy tibeti jógi – a világ bármely nyelvén közölhet gondolati információkat ezekkel az energiacentrumokkal. Rövid, tömör, nagy hatású gondolat-koncentrációval bármikor, bárhol elérhető, hogy ezek az energiacentrumok mérhetően hozzánk közelítsenek, tőlünk távolodjanak, elhagyjanak egy helyiséget.”

I. J. egyetemi hallgató, fizikus-jelölt

„A földszugárzások térhálós szerkezetű sávjai, csomópontjai azok a helyek, ahol a mai fizikai ismereteink véget érnek, s ahol a három dimenziós térben lehetőség nyílik a negyedik, ötödik és a tört dimenziókba való átlépésre.”

Hivatalos álláspont 1991-ig

„Nincs bizonyíték arra, hogy a szóban forgó földszugárzásokat bárki reprodukálhatóan észlelni tudná.”

Létezik megoldás?

Az ember az állatvilágtól valószínűleg alapvetően abban is különbözik, hogy a földszugárzások ellen védekeznie talán nem is kellene, csupán rendeznie kell eme gondolatait, hogy belső energiákkal rendelkező egyéniséggé váljék. A Természet paradoxona, hogy míg az állatok nagy része pozitív térrel védi magát, az ember ezt jelenleg nemigen képes megvalósítani.

Aki néha kettesben mer maradni Önmagával, s tisztázni, hogy honnan jött, merre tart, s hol a helye a Természetben, igen hamar elveszítheti negatív terét, s egyre kevesebb kárt képes neki okozni a földszugárzás.

A földszugárzások ellen csak azoknak kell védekezniük, akik valami módon letértek az Ember igazi útjáról.

Sajnálatosan, amint arról már volt szó, minden ezer ember közül kilencszázkilencvenkilenc helytelen életutat követ, s egyúttal boldogtalan is. E rögtönzött statisztikában vezető helyeken áll a megkeményedett lelkiület, az anyagi haszon utáni sóvárgás, a valódi értékek elhanyagolása és semmibevétele, a Természettel szembeni tiszteletlenség, a helytelen életvitel, életmód és táplálkozás, a hibás technokrata szemlélet, az állandó fekhely kijelölése, vagyis a *természetellenes* irányvonal.

Azt az Utat követnünk, melyről letértünk, igen nehéz, hisz még meg sem találtuk. Talán ma már mindenki érzi, hogy bajok vannak. Elegendő, ha körülnéz elszennyezett bolygónkon, gyarló embertársai között. Elegendő, ha akaronc ismerőseire gondol, akiknek bizony védekezniük kell a földszugárzások ellen. Gondoljunk arra, hogy kerítést csak annak kell évenként, kínlódva drótkéféznie és rozsdá ellen újrafestenie, aki kerítést emel. S ez minden tevékenységünkre igaz!

Minden jel arra mutat, hogy az önmagukat meglelő, egészséges emberi szervezeteknek a földszugárzások minden variációját le kellene tudni fojtaniuk, s mivel erre nem vagyunk képesek, csakis önmagunkat okolhatjuk.

Gyermetegnek tűnő, építésnek álcázott romboló tevékenységünk, mely ma az ember valamennyi választott útját jellemzi, a tizenévesek karakterét idézi. Ne soroljuk a példák ezreit, elegendő, ha arra gondolunk, hogy mesterségesen telepített sugárzásokkal a légkört állandóan tovább szennyezzük. Eltekintve a vizek, a levegő, a föld elszennyezésétől, a vegyi-, zaj- és stresszártalmaktól, melyek külön-külön is vesztünket okozhatják, csupán abba az egybe is belerokkanhat az emberiség, ha idejében nem fékezi meg a rádió- és tv-láncok, mikrohullámok által sokmillióféleképpen rezgő elektromágneses környezetünk tönkretételének, az *elektromognak* az erősödését. E légkörből az az Ember, aki esetleg a követendő Útra rátalálna, semmiféle pozitív vagy kozmikus információt már nem szerezhet.

Rendkívüli belső energiákkal rendelkező egyéniségeket tesztelve, arra a kérdésre, hogy mit tennének és hogyan élnének, ha kiderülne, hogy egész életük nem más, mint egy számukra ismeretlen dimenzióban élő Lény egyetlen éjszakai álma, a válasz

minden esetben azonos volt: „Igyekezniék úgy élni, hogy ez az álom szép, maradandó és emlékezetes legyen”.

Valahogy így kellene elkezdenni, Önmagunkból kiindulva!

UTÓSZÓ

E rövid tájékoztató anyag a hozzám hasonló, egyszerű emberekhez szól. Eredetileg hiánypótlásnak indult, azután többféle könyvalakot vett fel, de anyagi támogatás hiányában, a téma meg nem értése és éretlensége folytán, olvasói érdektelenségből és a pánikhangulattól való félelem miatt a könyvformátumok sorra megbuktak, mielőtt megjelenhettek volna.

Akik magasabb fokon szeretnék továbbképezni magukat a radieszteziában, azok a természetgyógyász egyesületekben hozzájuthatnak a megfelelő irodalomjegyzékek címeihez, a külföldi és hazai szakirodalom anyagához, mely anyag és információ összességében több tízezer oldalra tehető az öreg Európában is.

Az „Egészségkárosító földsugárzások” összegezésével nem az vezérelt, hogy a benne foglaltak „tanok”-ként megmerevedjenek, hanem az, hogy a kedves olvasóval együtt helyére tegyük a dolgokat, s megakadályozzuk a szélhámosságot.

Formálja az itt leírtakat minden őszinte érdeklődő és jószándékú kísérletező saját gondolatai és elképzelései szerint, de lehetőleg tevékenysége közelítsen az Igazság felé, mely Igazság a Kozmikus Valóság és a Magasabbrendű Intelligencia része, tehát semmiképpen nem lehet Embertelen.

A könyv tartalmán elmerengő szakembereknek adjanak erőt egy általam ismeretlen szerző sorai:

*Ha az emberi butaság falába ütközöl,
vígasztaljon az a tudat,
hogy Téged csak egy időre képes megállítani,
de önmagát örökre.*

Szőke Lajos

TARTALOM

ELŐSZÓ	5
A SUGÁRZÁSOK FAJTÁI	8
Hartmann-sugárzás	8
A Hartmann-háló deformálhatósága	12
A mélyben folyó vizek káros sugárzásai	13
Egyéb földszugárzások	14
Közetsajátosságok sugárzásai	14
Barlangok, üregek sugárzásai	15
Kőolaj, földgáz, bauxit, vasérc stb. telepek sugárzásai	15
Mesterséges eredetű, káros földszugárzások	15
Nagyfeszültségű távvezetékek sugárzása	15
Csővezetékek sugárzása	16
Földeletlen drótok és tetőantennák	18
Vasgerendák	18
A falak cementsugárzása	18
Fém tárgyak hidegsugárzása	18
Egyéb, mesterségesen telepített földszugárzások	19
A FÖLDSUGÁRZÁSOK HATÁSA	20
A növények és a földszugárzás	20
Az állatok és a földszugárzás	23
Egy külön fejezet, a macska	24
A FÖLDSUGÁRZÁSOK HATÁSA AZ EMBERRE	25
Az egyes sugárzások hatása	26
A földszugárzások érzékelése	28
A földszugárzások élettani hatása	29
Magunkba szállva	34
(Nem)csak nőknek	35
Az epilepszia keresztje	42
Az epilepszia kettős oka	43
A mindenség egysége	44
ESETTANULMÁNYOK	46

A FÖLDSUGÁRZÁSOK MÉRÉSE	56
Szűrővizsgálatok vagy radiesztézia?	56
Mérőeszközünk	57
A mérés technikája	60
A KÁROS FÖLDSUGÁRZÁSOK KIVÉDÉSE	64
A hit	64
A lakás felmérése	65
Egyéni „védőeszközök”	65
Árnyékolás	66
A tükör	66
Egy javasolt árnyékolási összeállítás	67
A piramis-elv	68
Földszugárzásokat árnyékoló szőnyeg	68
Biolepedő	69
A ROXOR termékcsalád	69
ROXOR biolepedő	69
Nagy intenzitású ROXOR ágybetét	70
ROXOR ülőpárna	70
ROXOR pohálátét	70
ROXOR pozitívsugárzó biopolarizátor	71
Sugárzó, életképes magok felhasználása	71
A tökéletes védelem	71
Érzelmi töltések	74
EGY ELMÉLET ALAPJAIHOZ	75
Geopatikus vagy földszugárzások	75
Térhálós szerkezetek	76
Első rezgéskomplexum	76
Második rezgéskomplexum	77
Harmadik rezgéskomplexum	77
Egyéb térhálós rezgéskomplexumok	78
A fantomháló	79
Égitestek együttállása	79
A Föld ciklusa	82
A védelem elvi problémái	82
A hatás és ellenhatás	84
A földszugárzások alkalmazási lehetőségei	86
Ahogy mások látják	86
Létezik megoldás?	87
UTÓSZÓ	91